

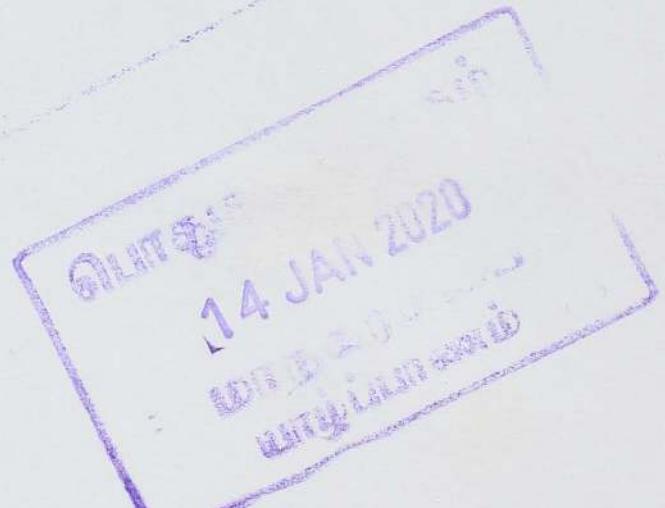
நூலாஹம்

நூல்
09

கலை, கலெக்டியப் பண்பாட்டுப் பெருவிழா 2019

பொதுச்சு நிலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

Digitized by
Noolaham Foundation

துறைக்கு

2019

பொதுமன நிலைகள்
உறுப்புவர்தான்

9567(8)
PL

கலைஞர் பிரதேச செயலகம்
வானியா வட்டிரு

நூலின் விபரம்

- நூலின் பெயர் : மருதமுகிழ்
- நூலின வகை : கலாசார மலர்
- வெளியீடு : கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு
- பதிப்பாண்டு : 2019
- பக்கங்கள் : xii + 82
- பிரதிகள் : 200
- பதிப்புரிமை : பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு
- அச்சுப்பதிப்பு : அகரம் பிறின்டேர்ஸ்
இல:54, கந்தசாமி கோவில் வீதி, வவுனியா.
தொ.பே: 024 222 3772, 077 534 1001
மின்னஞ்சல்: akaramprinters@gmail.com

வாழ்வில் வட்டத் திருப்பேரவு நிலைமைப் பேரவை - 2019

1ம் வயினைசயில்: (இடமிருந்து வலம்) திரு.திருவரங்கன் (மலராசிரியர்), திரு.வி.தீபன், திருமதி.க.மணிவெண்ணன் (உ.திட்ட.பணிப்பாளர்), திரு.த.தர்மேந்திரா (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திரு.ப.நாகேஸ்வரபாலா (கணக்காளர்), திரு.ப.சுபாமதி, திரு.வ.ஸ்ரீஹாந்பிரசாத் திரு.ப.நாகேஸ்வரபாலா (கணக்காளர்), திரு.கு.கிருஷ்ணகுமார், திரு.தி.பஸ்பகன், திரு.ம.செந்தில்குமாரன், திரு.மதி.கேளதமன், திரு.த.கிருஷ்ணகுமார், திரு.இ.திருவிங்கநாதன் (கலாசார உத்தி.), திரு.சி.சிவபேந்சலைங்கம், திருமதி.சா.சுபத்திரா, திரு.அ.ஆ.பூட் நேசராஜ், செல்வி.த.மயுரி, திரு.கி.திருவினங்கநாதன் (கலாசார உத்தி.), திரு.சி.குருபான், செல்வி.ப.நுராட்ஜஸா, திரு.செ.சுசிகாரன்

2ம் வயினைசயில்: திரு.வ.பூபாலசிங்கம், திருமதி.சா.சுபத்திரா, திரு.கி.திருவேந்சலைங்கம், திரு.சி.சிவபேந்சலைங்கம், திருமதி.க.மணிவெண்ணன், திரு.க.பாந்தாமன் (பிரதேச செயலாளர்), திரு.க.ப.சுபாமதி, திரு.வ.ஸ்ரீஹாந்பிரசாத் திரு.ப.நாகேஸ்வரபாலா (கணக்காளர்), திரு.தி.பஸ்பகன், திரு.ம.செந்தில்குமாரன், திரு.மதி.கேளதமன், திரு.த.கிருஷ்ணகுமார், திரு.இ.திருவிங்கநாதன் (கலாசார உத்தி.), திரு.சி.குருபான், செல்வி.ப.நுராட்ஜஸா, திரு.செ.சுசிகாரன்

மறீல் மறீபவை.....

01. தமிழ் மொழி வாழ்த்து	iv
02. வவுனியா வடக்கு பிரதேச கீதம்	v
03. வாழ்த்துச் செய்திகள்.....	vi
04. இதழாசிரியர் உள்ளத்திலிருந்து	xii
05. வவுனியா வடக்கில் காணப்படும் மூலிகைச் செடிகளும் அவற்றின் பயன்களும்.....	01
06. வளர்ந்து விடடி பெண்ணே.....	03
07. வவுனியா வடக்கு பிரதேச தொன்மையிகு ஆலயங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்	04
08. வன்னியின் நாட்டார் இலக்கியங்களும் சிறுதெய்வ வழிபாடுகளும்	10
09. பழமொழிகளில் பெண்கள் பற்றிய சிந்தனைகள்	18
10. கலைஞர் கலாகுடாமணி திரு.சண்முகரத்தினம் சண்முகராகவன் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு	21
11. வெடுக்குநாறி மலையில் நாக(ர்) வழிபாடு.....	23
12. இறைவா உனக்கு என்ன பசி	27
13. மருவிப்போகிறதா ? மரபுத்தமிழிசை	28
14. கிராமியப்பாடல் பெண்ணினம் போற்றுவோம்	30
15. மனித வாழ்வில் இலக்கியம்.....	32
16. தமிழில் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு.....	36
17. நம் தேசம் காப்போம்	39
18. எதிர் நீச்சல்	40
19. நெடுங்கேணி புகழ் பா	42
20. ஒன்றுபட்டால்... - சிறுவர் கதை	43
21. உயிர்பெற்றெழுந்தது ஒரு சிலை.....	44
22. நீ உன்னை அறிந்தால்	48
23. இசை	48
24. நெடுங்கேணி	49
25. வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்திலுள்ள முருகன் ஆலயங்கள்	50
26. விருந்தில் மகிழ்ந்த தமிழர்	53
27. ஏற்றுமதி பொருளாதாரத் துறைக்கு பங்களிக்கும் பண்சார் உற்பத்திகள்	56
28. சிந்திக்க சிலவரிகள்.....	57
29. கல்வி வளர்ச்சியில் தொலைக்காட்சி.....	58
30. கற்றது கை மண்ணாவு கல்லாதது உலகளாவு.....	60
31. கலை, பண்பாட்டின் முக்கியத்துவம்	62
32. கலைகளினுடாக ஆளுமையை வளர்த்தல்.....	64
33. பெண் விடுதலை	67
34. தோடையாற்றுப் பிள்ளையார் ஆலயம் - பெரியமடு.....	70
35. வன்னிப் பிரதேச கோயில்களின் தோற்றம் தொடர்பான மரபு வழிக் கதைகள்	72
36. வாழ்க்கை என்பது அழகிய சித்திரம்	74
37. வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் கதைகளினுடாக வரலாற்று மீட்டுருவாக்கம்	75
38. சரஸ்வதி பாடல்	78
39. “தமிழ் நீ எங்கே”	79
40. முடியவில்லை என்னால்	80
41. பிரதேச மட்ட மற்றும் மாவட்ட மட்ட இலக்கிய விழா - 2019-2020 பெறுபேறுகள்	81

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தண்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ்மொழி! எங்கள் தமிழ்மொழி!
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினை தரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி! வாழ்க தமிழ்மொழி!
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

வவுனியா வடக்கு பிரதேச ரீதம்

வாழ்க நெடுங்கேணி வளம் நிறை நகருறை
வளர் பிரதேசநற் செயலகமே!
வன்னி நிலத்தழகெண்ணி மகிழ்ந்திட
வாய்த்தநற் பிரதேச செயலகமே!

(வாழ்க)

வற்றா ஊற்றின் வளம்மிக கேணிகள்
பெற்றாய் தாயே புகழ் பெற்றாய்!
அற்றார் அழிபசிதீர்க்கும் அரசியின்
நற்றாய் நீயே நலம்மிக்காய்

(வாழ்க)

முல்லையும் மருதமும் முயங்கிய நிலமாய்
முத்த நிலம் எனப் பெயர் பெற்றாய்!
எல்லை இலாப்புகழ் கொண்ட நம் தாயே
என்றும் வாழ்கவென வாழ்த்துகிறோம்

(வாழ்க)

சமீ வளத்திருநாட்டின் இதயமாய்
இலங்கு புகழ்வன்னி எழிலரசே!
காலநிலை கனிவளம் தரும்
நன்மைபெறு வன்னி நிலத்தரசே

(வாழ்க)

குளமும் வயலும் குளிர்தரு சோலையும்
வளமாய் அமைந்த நம் உயிர்த்தாயே!
அழகும் கலைகளும் அரியபால் தேனும்
அன்று போல் மீண்டிட உயிர்த்தாயே

(வாழ்க)

பொன்னென வழியும் வியர்வையில் நனையும்
பூமித்தாயே நம் தாயே!
அன்னமளித்துயர் விருந்தில் மகிழ்ந்திடும்
அன்னை தாயே வணங்குகிறோம்

(வாழ்க)

வவுனியா மாவட்ட வடக்குப் பிரிவாம்
வளம்மிகு நெடுங்கேணிப் பிரதேசம்!
அவனியில் சிறப்புற அனைவரும் வாழ்த்தி
அடிபணிந்தே நாம் போற்றிடுவோம்!

(வாழ்க)

அடங்காப் பற்றென அன்றொரு பேர்கொள்
அன்னையேம் தாயே வாழ்த்துகிறோம்!
திடங்கொள் பண்டாரவன்னியன் ஆண்ட
தேசமே உன்னை வணங்குகிறோம்!

(வாழ்க)

வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர் செயலாளரின் வாழ்ந்துசொசியதி

வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகத்தால் வெளியிடப்படும் பிரதேச மலரான “மருதமுக்கு” மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இம்மலரானது வவுனியா வடக்கு பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்கி வெளிவருவதுடன் சான்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆவணமாக அமையும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள் அவரவர்களின் பாரம்பரியங்களை தழுவியவை. புதிய தலைமுறையினருக்கு இவற்றை அறிய வைப்பதுடன் அவற்றின் சிறப்புக்களையும் மகத்துவங்களையும் எடுத்துக்காட்டவேண்டிய சமூகப்பொறுப்பு இவ்சந்ததியினருடையது. எனவே ஒரு சமூகத்தின் நிலைப்பானது அதன் வாழ்க்கை முறைகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்குவதில் நிலைகொண்டுள்ளது. சிறந்த மனிதப் பண்புடைய மனிதர்களை உருவாக்க வேண்டிய நிலைப்பாட்டை இன்றைய சமூக மாற்றங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளன. வாசிப்பும் கலையார்வமும் மனிதர்களை மனித நேயப்பண்புடனும் பகுத்தறிவுடனும் செயற்பட உறுதுணையாய் அமையும். அந்தவகையில் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் மற்றும் வரலாறு போன்றன காத்திரமானவை. பிரதேசத்திற்கான சிறப்புக்களும் அதன் விசேட அம்சங்களும் மறைந்திருக்கக்கூடும். அவற்றை வெளிப்படுத்தி அதனை பலரும் அறியச்செய்யும் முயற்சியாக இந்நூல்கள் அமையும் என நம்புகின்றேன்.

காலத்தின் தேவையறிந்து முன்னெடுக்கப்படும் இம்முயற்சியானது எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது பேருண்மையாகும். இம்மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவர வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசாரப் பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஒ.இளங்கோவன்

செயலாளர்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும்
இளைஞர் விவகார அமைச்சர்.
வடமாகாணம்.

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்கள் உதவிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகத்தால் வெளியிடப்படும் “மருதமுகிழ்” மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ் வடைகின்றேன்.

ஒரு சமூகத்தின் இருப்பானது அச்சமூகம் சார்ந்த வரலாறு, பண்பாடு, வாழ்வியல், மரபரிமைகள், வழக்காறுகள் போன்றவற்றினை ஆவணப்படுத்தி பேணுவதிலேயே தங்கியுள்ளது எனலாம். அந்தவகையில் பிரதேச கலைஞர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து கட்டுரைகளை ஆவணப்படுத்தி ஆண்டுதோறும் பிரதேச மலராக வெளியிடுவதற்கு வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம் அனுசரணை வழங்கி ஊக்குவித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காலத்தின் தேவையறிந்து எடுக்கப்படும் முயற்சிக்குப் பின்னால் செயற்பட்டோர் அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்களே. பிரதேசம்சார் பண்பாடுகள் பேணப்படல்வேண்டும் என்கின்ற தூர நோக்கின் எண்ணக்கருவின் அமைவாக மலர்ந்திருக்கும் “மருதமுகிழ்” 09 நூல் பல்துறை ஆவணமாக வெளிவர வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கூடும் கொள்கின்றேன்.

திருமதி. சுஜீவா சிவதாஸ்
உதவிப்பணிப்பாளர்
பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம்
வடக்கு மாகாணம்.

வவுனியா மாவட்டச் செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா மாவட்டத்தின் வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகமும் வவுனியா வடக்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து நடாத்தும் பிரதேச கலை இலக்கியப் பெருவிழாவினை அலங்கரிக்கும் மருதமுகிழ் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெருமை அடைகின்றேன்.

இயற்கை எழில்மிகு குளங்களையும் மரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு வவுனியாவின் முக்கிய பிரதேசமொன்றாக விளங்கும் வவுனியா வடக்கு பிரதேசத்தின் கலை கலாசாரத்தினை பிரதிபலிக்கும் பொக்கிஷமாக இந்நூல் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிரதேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இலைமறை காயாக மறைந்திருக்கும் கலைஞர்களை அடையாளம் கண்டு தேசிய ரீதியில் மினிரச் செய்வதுடன், பிரதேசம் சார் முக்கிய நிகழ்வுகளை காலம்தோறும் பதிவுகளாக கொண்டு வெளிவரும். இவ் மருதமுகிழ் மலர் பிரதேசத்தின் எதிர்காலத்திற்கு நல்லதோரு வழிகாட்டியாக அமையும்.

இம் மலர் வெளியீடு ஆண்டு தோறும் சிறப்புற நடைபெற வேண்டுவதுடன், இந்த வருடம் நூல் வெளியீட்டிற்கு பங்களிப்புச் செய்த பிரதேச செயலாளர், உதவிப் பிரதேச செயலாளர் மற்றும் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை மற்றும் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் உள்ளிட்ட உதவி நல்கிய அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.ஜ.எம்.ஹனியா,
மாவட்டச் செயலாளர்
வவுனியா.

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வவுனியா வடக்கு கலாசாரப் பேரவை ஒவ்வொரு வருடமும் வெளியிடுகின்ற “மருதமுகிழ்” எனும் சஞ்சிகையின் ஒன்பதாவது இதழினை வெளியிட்டு வைப்பதிலே பெருமை கொள்கின்றோம். எமது பிரதேசத்தின் வாழ்கின்ற கலைஞர்களின் ஆக்கங்களை வெளிக்கொணர்வதோடு இப்பிரதேசம் சார்ந்த கல்வி, கலை, கலாசார தொல்லியல் பெறுமானங்களை இச்சஞ்சிகையின் ஊடாக வரலாற்று ஆவணமாக இதனை பரிணமிக்கச் செய்வதில் “மருதமுகிழ்” சஞ்சிகை தனது பங்களிப்பினை வழங்கிவருகின்றது. இச்சஞ்சிகை எதிர்கால சந்ததிக்கு ஒரு உசாத்துணை நூலக அமைய வேண்டும் என்பதில் நாங்கள் எமது கரிசனையைச் செலுத்தியுள்ளோம்.

இச்சஞ்சிகைக்கு கல்விமான்கள், ஆய்வாளர்கள், மற்றும் துறைசார் நிபுணர்கள் தங்களது பங்களிப்பினை வழங்கி இச்சஞ்சிகையை பொலிவுறச்செய்ய வேண்டும் என இத்தால் எனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றேன். ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கை என்பது தனியே பொருளாதாரத்தை மையமாகக் கொண்டு இயந்திரமயமானதாக இருக்காமல் அது தான் சார்ந்த கலாசார விழுமியங்களை பேணிப்பாதுகாத்து அதன் சுவையை நுகர்ந்து இரசனை உள்ளதாக மாற்றம் அடையும்போதுதான் வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாகின்றது. அது தற்கால சூழலில் மிகவும் நலிவடைந்து காணப்படுவதும் தற்போதைய இளைஞர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள விரக்தி நிலைக்கும் தவறான முடிவுகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது. அதற்கான தயார்படுத்தலை சமூகம்சார் அமைப்புக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

இந்த “மருதமுகிழ்” தொடர்ந்து முகிழ்ந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பதும் அது இப்பிரதேச கலைஞர்களின் பிரதிபலிப்புக்களைத் தாங்கி வரவேண்டும் என்பதும் எனது பேறவாவாகும். எனவே இவ்விதம் மேலும் மெருகு பெற எனது வாழ்த்துக்களையும் ஆசிகளையும் வழங்கி நிற்கின்றேன்.

திரு.க.பரந்தாமன்
பிரதேச செயலாளர்
பிரதேச செயலகம்.
வவுனியா வடக்கு.

உதவிப்பிரதேச செயலாளரின் வாந்தநுச் செய்தி

ஒரு பிரதேசத்தின் சிறப்பையும், தொன்மையையும் வெளிக்காட்டி நிற்பது அப்பிரதேசத்திற்கே உரித்தான் கலைகளும் இலக்கியங்களும் என்றால் மிகையாகாது. அந்த வகையில் எமது வவுனியா வடக்குப் பிரதேசமானது உன்னதமான கலைஞர்களையும், உயர்ந்த படைப்புக்களையும் கலை உலகிற்கு வழங்கியதும் வழங்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதும் பெருமைக்குரியதாகும்.

வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தின் கலாசார வளர்ச்சியில் முக்கிய மைல்கல்லாக விளங்குவது ஆண்டுதோறும் வெளியிடப்படுகின்ற மருதமுகிழ் சஞ்சிகையாகும். வயலும் வனமும் நிறைந்த வனப்பான எமது பிரதேசத்தின் மக்களுடைய வாழ்வியலையும், வளர்ச்சிப் போக்குகளையும் பிரதிபலிக்கும் கனதியான ஆக்கங்களைத் தாங்கி வவுனியா வடக்கு பிரதேச கலாசார பேரவையின் வெளியீடாக இவ்வருடம் மருதமுகிழ் மலர்வதையிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

அத்தோடு இணைந்ததாக வவுனியா வடக்குப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினால் ஆண்டுதோறும் நடாத்தப்படுகின்ற கலாசார விழாவானது எமது பண்பாட்டு அம்சங்களை வெளிக்கொணர்வதில் தனக்கென தனியிடம் வகிப்பதோடு, புதிய படைப்பாளர்களையும், கலைஞர்களையும் உருவாக்கி வருகிறது.

அந்த வகையில் இவ்வருடம் முகிழ்கின்ற மருதமுகிழ் - ஓன்பதாவது இதழ் சிறப்புற மலர்ந்து காலத்தின் கண்ணாடியாக, ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக பயனுற எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், இம்மலர் சிறப்புற உழைத்த அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.த.தர்மேந்திரா

உதவிப்பிரதேச செயலாளர்
பிரதேச செயலகம்.
வவுனியா வடக்கு.

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்ந்துச் செய்தி

வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகம் வருடந்தோறும் வெளியிடுகின்ற “மருதமுகிழ்” 2019 இலும் வெளிவருவதையிட்டு அகமகிழ்வுகொள்கின்றேன்.

வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலக ஆளுகைப்பிரதேசம் மருதமும் மூல்லையும் சார்ந்த வனப்பு மிகுந்த வளமிகுநிலம். இங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு, கலாசாரம், பொருளாதாரம், மதச்சடங்குகள் யாவும் தனித்துவமானவை, பாரம்பரியப் பேணுகை கொண்டவை. ஓர் இனத்தின் நிலைநிறுத்துகைக்கு கல்வியும் அதனோடு இணைந்த கலை, இலக்கிய வெளிப்படுத்துகைகளும் மிகவும் அவசியமானவையாகும்.

வவுனியா வடக்கு பிரதேசசெயலகம் கடந்தகாலப் பயணிப்பின் பேராக “மருதமுகிழ்” ஒன்பதாவது இதழை இவ்வாண்டு வெளியிடுவது தொடர்ச்சியான தேர்ச்சிமிக்க கலை, இலக்கிய பண்பாட்டுப் பேணுகையாகும். இத்தகுமுயற்சி பாராட்டுதலுக்குரியது. மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள், அவர்களின் கலை, பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளின் ஆவணப்படுத்தல் அவசியம் என உணர்ந்து “மருதமுகிழ்” தொடர்ந்து வெளிவருவதையிட்டு மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

பிரதேசத்தின் நிலைபேரான அபிவிருத்தி அடைவுகள், அதன் தனித்துவமான அம்சங்கள் நிதர்சன வாழ்வியற் கோலங்கள் யாவும் “மருதமுகிழ்” தன்னகத்தே கொண்டு மலர வேண்டும். “மருதமுகிழ்” இதழ் இப்பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலிப்பதோடு அவர்களின் எதிர்காலப் பயணிப்புக்கு ஓர் உந்து விசையாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள பிரதேச செயலாளர் திரு.க.பரந்தாமன் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு அவரோடு இணைந்து செயற்படுகின்ற அனைவரையும் வாழ்த்திப் பாராட்டுவதில் மனமகிழ்கின்றேன்.

“மருதமுகிழ்” வளமான வாழ்வியலுக்கு வித்திட்டும்...

திருமதி. அன்னமலர் சுடேரந்திரன்
 வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்
 வலயக் கல்விஅலுவலகம்
 வவுனியா வடக்கு

இதழாசிரியரின் உள்ளத்திலிருந்து....

வவுனியாவின் வடபால் அமைந்த மருதமும் மூல்லையும் முயங்கப்பெற்ற வளங்கொழிக்கும் வயற்கடல் சூழ்ந்த நெடுங்கேணி பிரதேசத்தில் வருடந்தோறும் கலை இலக்கியப் பெருவிழா கோலாகலமாக கொண்டாடப்படுவது வழக்கமாகும். இவ்விழாவின் போது வெளியிடப்படும் “மருதமுகிழ்” எனும் சஞ்சிகைக்கு மலராசிரியராகும் பேறு கிடைத்தத்தையிட்டு யான் பேருவகையடைகின்றேன்.

இவ்வகையில் இம்முறை ஒன்பதாவது இதழாக வெளிவரும் மருதமுகிழ் சஞ்சிகை இப்பிரதேச பண்பாட்டைத் தாங்கி வந்துள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை. இம்முறை இச்சஞ்சிகையில் இளையோரது ஆக்கங்களிற்கு முன்னுரிமையளிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு நாட்டார் வழக்காற்றியல் சார்ந்த பல்வேறு ஆக்கங்களும் இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேலும் இச்சஞ்சிகையினை வடிவமைக்க தக்க ஆலோசனை வழங்கிய பிரதேச செயலாளர், உதவிப் பிரதேச செயலாளர் ஆகியோருக்கும், வாழ்த்துச் செய்திகளை வழங்கிய பெருந்தகைகளுக்கும், இச்சஞ்சிகை நேர்த்தியான முறையில் அச்சுப்பதிப்பு செய்து வழங்கிய அகரம் பிறிண்டேர்ஸ்கும் மேலும் பல்வேறு உதவிகளை நல்கிய எது பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்களுக்கும் ஏனைய நல்லுள்ளங்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

திரு.ஜெ.திருவரங்கன்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம்
வவுனியா வடக்கு

ଓন্টেক্স পাইপলাইন - ২০১৯

அமர்ந்திருப்போர்: (இடமிருந்து வலம்) திரு. ஜெ.திருவரங்கன் (மலூாசிரியர்), திரு.இ.குகன், திருமதி.க.மணிவண்ணன் (உ.திட்ட.பணிப்பாளர்), திரு.த.தர்மேந்திரா (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திரு.க.பாந்தாமன் (பிரதேச செயலாளர்), திரு.ப.நாகேஸ்வரபாலா (கணக்காளர்), திரு.ப.சுபமதி, திரு.இ.திருவிங்கநாதன் (கலாசார உத்தி.), திரு.வ.ற்றுநட்ஜெலா, திருமதி.சு.றஜீபன், திரு.ந.தனுசியன், திரு.ச.சுக்ரூன், திரு.க.செ.சுக்ரூன், திரு.க.கிருஷ்ணகுமார், நிற்பவர்கள்: செல்வி.ப.நுருட்ஜெலா, திரு.இ.நிலோகரன், திரு.க.சௌபாபன், திரு.க.சு.குரியதாசன், திரு.வ.ஸ்ரீவூந்பிரசாத், திரு.க.ஜெயராமன், திரு.க.குருபாலன், திரு.க.குருபாலன்

“மருந்தால் மழியாமல் உணவால் வாழ்வோம்”

மூலிகைச் செடிகளின் மருத்துவ குணங்களை அறிந்து கொள்ளாத மக்கள் உணவே மருந்து என்பதை மறந்து விடுகின்றார்கள். இந்த மூலிகைகளை உணவாக உட்கொண்டு வருவதனாலும் நோய் நிலைமைகளில் பயன்படுத்துவதனாலும் நோய் இல்லாமல் ஆரோக்கியமாக வாழலாம். எமது முன்னோர்கள் இவ்வாறான பாரம்பரிய உணவுகளை உண்டதனால் நோய் இல்லாமல் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தார்கள். ஆகவே எமது ஊரில் உள்ள சில மூலிகைகளின் மருத்துவ குணங்களை நாங்கள் அறிந்து கொள்வோம்.

1. ஆடாதோடை

இது செடியாகவும், மரமாகவும் காணப்படுகின்றது. சுவாசம் சம்பந்தப்பட்ட நோய்களிற்கு சிறந்த பலனை அளிக்கின்றது. இவ் மூலிகையானது அதிகளவில் ஓட்சிசனை வெளியேற்றுவதனால் ஆயுள் மூலிகை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. அதனால் தான் இதனை வீட்டு முற்றத்தில் வைப்பதும் உண்டு.

ஆடாதோடை இலையை காயவைத்து பொடியாக்கி கஷாயம் செய்து குடித்துவர சளி, உடல்வலி குணமடையும். இவ் இலைகளுடன் திப்பிலி, ஏலம், அதிமதுரம், தாளிசுபத்தரி ஆகியவற்றை சேர்த்து குடிநீர் செய்தும் கொடுத்துவர இருமல், இளைப்பு தீரும். இவ் இலையை எடுத்து கற்புரம் கலந்த தேங்காய் எண்ணெயில் வாட்டி சிறுவர்களிற்கு மார்பில் போட்டு வர நெஞ்சுச்சளி குணமடையும்.

2. நூதுவளை

அகத்தியர் சொன்ன அரும்பெரும் ஐந்து கீரகளில் தூதுவளையும் ஒன்று. புரதச்சத்து அதிகம் உள்ள வகையாகும். இவ் இலையானது உடல் உரமாக்கியாகவும், மலமிளக்கியாகவும் செயற்படுகின்றது. தூதுவளை கசாயம் அருந்தினால் நெஞ்சுச்சளி, இருமல், காதடைப்பு குறையும். தூவளைப்பு, முருங்கைப்பு சம அளவு எடுத்து நெய் இட்டு வதக்கி காய வைத்து பொடி செய்து பசுப்பாலில் கலந்து நாள்தோறும் உட்கொள்ள தாது பலம் பெறும்.

3. முசுமுசுக்கை

வேலியோரங்களில் தானாகவே வளர்ந்து கேட்பாரற்றுக் கிடக்கும் முசுமுசுக்கை கொடி அதிக நன்மை தரும் கீரகளில் ஒன்று. இளநரையைப் போக்கும். உயர் ரத்த அழுத்தம் குறைவடையும். சளி, இருமல், இளைப்பு குணமடையும். உடல் சூட்டை தணிக்கும்.

4. பிரண்டை

பிரண்டை நோயால் பிறண்ட வாழ்வை சீராக்கும் ஆற்றல் கொண்டது. இதில் முப்பிரண்டை, சதுரப்பிரண்டை, தலைப்பிரண்டை, உருண்டைப்பிரண்டை, களிப்பிரண்டை, புளிப்பிரண்டை என பல இனங்கள் உண்டு. இதில் எளிதில் கிடைப்பது சதுரப்பிரண்டை.

பிரண்டையை நெய்யில் வதக்கி துவையல் செய்து வாரம் இருமுறை உட்கொண்டால் தேகம் வலுப்பெறும். பிரண்டையுடன் இஞ்சி, பூண்டு சேர்ந்து துவையல் செய்து சாப்பிட்டால் உடல் ஏரிச்சல் விலகும். வயிற்றுப்பொருமல், வாயுத்தொல்லை நீக்கும். மூலநோய் குணமாக்கும் தன்மை கொண்டது. வாத கப தோசங்களை குறைக்கும் தன்மை கொண்டது. பித்தத்தை அதிகப்படுத்துவதனால் பித்த சம்மந்தமான பிரச்சினை உள்ளவர்கள் தவிர்ப்பது நல்லது.

05. முடக்கற்றான்

வீதி ஓரங்கள், வேலிகளில் கொடியாகப் படர்ந்து காணப்படுகின்றது. முடக்கு நிலைமையை இல்லாமல் ஒழிப்பதனால் முடக்கறுத்தான் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்விலைகளை நெய்யில் வதக்கி இஞ்சி, கொத்தமல்லி, உழுத்தம் பருப்பு, பெருங்காயம், கருவேப்பிலை சேர்த்து சட்னி :. துவையல் செய்து சாப்பிட்டு வர முட்டு சம்மந்தமான நோய்கள் நீங்கும். முடக்கற்றான் இலைகளை போட்டு இரசம் வைத்து குடித்துவர வாதம் சம்மந்தமான பிரச்சினைகள் குறைவடையும்.

6. வட்டத்துந்தி

மூலநோயினால் அவதிப்படுபவர்களிற்கு அதிக பலனை அளிக்கின்றது. ஒரு கைப்பிடி துத்தி இலையை சுத்தம் செய்து அம்மியில் இட்டு அரைத்துக் கொள்ளுங்கள் பின் ஒரு கப் மோர் விட்டு நன்றாகக் கலக்கி சிறிதளவு உப்பு சேர்த்து அதனை காலையில் ஒரு கப் அளவிற்கு ஒரு வாரம் குடித்து வர மூலநோய் குணமடையும். துத்திக்கீரையை அரைத்து ஆசனவாயிலில் பூசி விடுவதனாலும் மூலநோய் குணமடையும்.

7. முக்குத்திப் பூசசெழி

இந்தச் செடியைத் தெரியாதவர்கள் எவரும் கிராமங்களில் இருக்கமுடியாது. புண்களை ஆற்றக் கூடியதும் விசத்தன்மையை நீக்க கூடியதுமான தன்மை இதில் உண்டு.

காயங்கள் ஏற்பட்டு இரத்தம் நிற்காமல் சென்றால் அந்த இடத்தில் முக்குத்திப்பு இலைச்சாற்றை விட்டால் உடனடியாக இரத்தம் வெளியேறுவதை கட்டுப்படுத்தும் தன்மை இதற்கு உண்டு. முட்டு வலியை நீக்கும் ஆற்றலும் இதற்கு உண்டு.

8. முருங்கை

முருங்கை கீரையை வேகவைத்து அதன் சாற்றை குடித்துவர உடல் சூடு குறையும். மலச்சிக்கல் நீங்கும். முருங்கை இலை, காய் ஏற்பவற்றிற்கு உடலிற்கு நன்கு வலிமையைக் கொடுக்கும் தன்மையும், விந்து உற்பத்தியை பெருக்கும் தன்மையும் உண்டு. இதனால் தான் இக்கீரைக்கு விந்து பெருக்கி என்ற பெயரும் உண்டு. இவ்விலைகளில் அயன் சத்துக்கள் அதிகமாக காணப்படுகின்றது. வயதானவர்கள், சிறுவர்கள். தாய்மார்களிற்கு சிறந்த பயனைத் தருகின்றது. இவ் இலைகளை உணவுடன் எடுத்துக்கொள்வதனால் இரத்தச்சோகை குணமாகும். மேலும் இவ்விலையானது இளநரை, தலைமுடி உதிர்தல், வயிற்றுப்புன், வாய்ப்புன் போன்றவற்றிலிருந்தும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றது.

09. ஆவாரை / ஆவாரை

ஆவாரைப் பூக்களையும், கொழுந்தையும் வெயிலில் காய வைத்து தூள் செய்து நீருற்றி அடுப்பில் வைத்து கசாயம் செய்து அதனுடன் பால் சேர்த்து பருகி வந்தால் நீரிழிவு நோய் படிப்படியாகக் குறைவடையும்.

ஆவாரம் பூக்களை சேகரித்து பாசிப்பருப்புடன் சேர்த்து கூட்டாகச் சமைத்து சாப்பிட்டு வர நீரிழிவுத் தாக்கம் குறைவடையும்.

10. கருவேப்பிலை

தலைமுடி வளர்ச்சிக்கு கருவேப்பிலை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

நல்லெண்ணை ஒரு கப் எடுத்து சூடாக்கி அதில் ஒரு கைப்பிடி அளவு கருவேப்பிலையை இட்டு மெல்லிய நெருப்பில் சிறிது நேரம் வைக்கவும். பின்னர் ஆற வைத்து வடிகட்டி வாரம் ஒரு முறை உபயோகிப்பதனால் இளநரை குறைவடைவதுடன் முடிவளர்ச்சியை அதிகரிக்கும். கருவேப்பிலையைப் போடி செய்து தினமும் இரண்டு கரண்டி அளவு சாப்பிட்டு வர ஆரோக்கியம் மட்டுமல்ல கருகரு என அடர்த்தியான முடியையும். விரைவில் தர உதவும்.

11. அகந்தி

அகத்திக் கீரை சாற்றுடன் ஒரு தேக்கரண்டி நல்லெண்ணை கலந்து கொப்பளித்தால் வாய்ப்புண் நீங்கும்.

அகத்திப்புவை நெய்யுடன் வதக்கி உண்ண உடல் உழுணம் தணியும்.

12. கரிசலாங்கண்ணி

கரிசலாங்கண்ணி இலையுடன் நான்கைந்து மிளகு வைத்து மை போல் அரைத்து மோருடன் கலந்து இருவேளை அருந்துவதனால் கல்லீரல், மண்ணீரல் பாதிப்படைந்தவர்கள் நல்ல பலனைப் பெறலாம்.

12. அம்மான் பச்சரிசி

அம்மான் பச்சரிசி இலையை சுத்தம் செய்து மைபோல் அரைத்து பசுவின் மோரில் காலை வெறும் வயிற்றில் கொடுக்க வெள்ளைபடுதல் குறையும்.

இவ்வாறு எமது சூழலை சுற்றியுள்ள மூலிகை வகைகளைப் பயன்படுத்தி ஆரோக்கியமாக வாழ்வோம்.

வைத்தியர் அ.ராகவன்,

மருத்துவப் பொறுப்பதிகாரி,
இலவச சித்த மருந்தகம்,
பிரதேச சபை,
வவுனியா வடக்கு, நெடுங்கேணி.

வளர்ந்து விடா பயணே நீ

கவிதையாய் மினிர்கிறாய்
காற்றில் தென்றலாய் உலவுகின்றாய்
கற்பனைகள் அலை மோதும்
கடலாய் தவழ்கின்றாய்

காதலின் மெல்லிசையாய்
கருத்துக்களின் கருவிடமாய்
கண்மணி நீ உள்ளாய்
காலத்தின் பெட்டகமாய்

கவியான வாழ்வு தன்னில்
கலக்கம் வேண்டாமடி
கரை தன்னை நீந்திடுவாய்
கண்ணீர் சூடாதடி

வலியின் கொடுமை புரிந்து விட்டால்
வாழ்வின் அர்த்தம் விளங்குமடி
வளர்ந்து விடடி பெண்ணே நீ..
வானம் என்றும் அருகிலடி

விதுஷா பிரபாகரன்
அறிவிப்பாளர்
கனகராயன்குளம்

வவுனியா வடக்கு பிரதேச தொன்மையிறு ஆயைங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும்

இலங்கைத்திருநாட்டின் வடபால் விளங்கும் மருதநிலமும் மூல்லை மண்ணும் சேர்ந்த வற்றாத வளம் கொளிக்கும் பசுமையான உலர்வலயக்காடுகளால் சூழப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற காலநிலையும் பெளதீக அம்சத்தையும் கொண்டு விளங்குவதுதான் வவுனியா வடக்குப் பிரதேசமாகும். ஏராளமான குளங்களையும் குளத்திற்குரிய வயல் மற்றும் விளைநிலங்கள் காடுகள் சூழ்ந்த மக்கள் வாழும் பிரதேசமாகிய வவுனியா வடக்கு இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளிற்கு முற்பட்ட வரலாற்று ஆதாரங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. வவுனியா வடக்கின் தொன்மை குறித்து குறிப்பிட வேண்டுமாயின் மகாவம்சம் குறிப்பிடும் விஜயன் வருகைக்கு முற்பட்ட இயக்கர் நாகர் காலத்திற்குரிய வரலாற்றை வவுனியா வடக்கு கொண்டுள்ளது. ஏனெனில் நாகர் இனத்தவரின் முக்கிய வழிபாட்டுத் தெய்வமான நாகதம்பிரான் ஆலயம் வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தின் தொன்மைக்குரிய சான்றாகும். இவ்வாறு தொல்லியல் பெருமை கொண்ட இப்பிரதேச வழிபாட்டு இடங்கள் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொன்மைக்குச் சான்றாக வவுனியா வடக்குப்பிரதேசங்களில் காணப்படும் குளங்கள் மற்றும் ஆலயங்கள் இடிபாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் இப்பிரதேச தொன்மைக்குச் சான்றாக ஆலயங்கள் குளங்கள் காணப்பட்டமைக்குச் சான்றாக ஆலயங்கள், குளங்கள் காணப்பட்ட போதும் சமூக பண்பாட்டம் சங்கள் மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அதற்குரிய முக்கிய காரணமாக பெரும்காடு மற்றும் அடிக்கடி இப்பிரதேசத்தைத் தாக்கிய மலேரியா போன்ற நோய்கள் இப்பிரதேசத்தின்பால் மக்கட் வாழ்க்கைக்கு உகந்ததாக இல்லாதிருக்கலாம். இன்றுள்ளது போல் முன்னைய காலத்தில் மக்கட்தொகை காணப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதையே குறிப்பிடுகின்றேன்.

வவுனியா வடக்கின் தொல்லியல் தொடர்பான தேடுதலில் ஜே.பி.ஹயிஸ் என்ற ஆங்கிலேயரால் எழுதப்பட்ட இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள் (Manual of the vanni districts) என்ற நூல் போதிய சான்றுகளைப் பகர்கின்றது. அத்தோடு தொல்லியல் ஆய்வாளர் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் ஊடகவியலாளர் திரு.அருணா செல்லத்துரை ஆகியோரால் தேடப்பட்டு பதிவிடப்பட்டுள்ள ஆதாரங்கள் வவுனியா வடக்கின் தொன்மையைப் பற்றி கூறுகின்றது.

ஆரம்ப கால இலங்கையில் நாகர் என்ற இனம் வாழ்ந்துள்ளதாக இலங்கையின் அனைத்து ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் குறிப்பிட்டுள்ளது. அதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் இலங்கையில் தமிழ் பிரதேசங்கள் எனும் கட்டுரையில் (மருதமுகிழ் 2013) வன்னியும் நாகரும் என்று குறிப்பிட்டு அதில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த பிராமிக்கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளதாக கூறி நாகதம்பிரான் ஆலயம் புதூர் எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ளதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அத்தோடு ஊடகவியலாளர் திரு.அருணா செல்லத்துரை தனது குறிப்புரையில் (மருதமுகிழ் 2018ல்) வெடுக்குநாரி மலை, உடையாவூர், கனகராயன்குளம், (உடையாவூர்பிரிவு) நாகதாழி, மேல்பற்று போன்ற இடங்களின் பெயர் வரக்காரணமாக இருந்தவை மற்றும் அப்பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களை தொட்டுக் காட்டுகிறார். மேலும் மாறாவிலுப்பை எனும் இடத்தில் சைவக்கோயில்களின் சிதைவுகளும் கனகராயன்குளம் பெரியகுளம் எனும் பகுதியில் சிற்றரசன் ஒருவனுக்குரிய கோட்டையின் சிதைவுகளும், அரியாமடு, கற்குளம், காஞ்சுரமோட்டை, கனகராயன்குளம் இளந்தாரி ஜயனார் கோயிலடி போன்ற இடங்களில் சிதைவடைந்த கட்டட எச்சங்கள் காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவை 200-400 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்தவை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் ஊடகவியலாளர் Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குறிப்பிட்ட இச்சில ஆதாரங்களைக் கொண்டு வவனியா வடக்குப் பிரதேச தொன்மையைப் பற்றிக் கூறலாம். மேலும் இன்னும் பற்பல ஆலயங்களில் வரலாற்றுக்கு முந்திய ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. சிதைவுகள் மூலம் ஆலயத்தினதும் இப்பிரதேசத்தினதும் தொன்மையை அறிந்து கொள்ளலாம். நாம் முன்பு குறிப்பிட்டுள்ளது போல வவனியா வடக்கு பிரதேசத்தில் ஆலயங்களும் குளங்களுமே தொன்மையைத் தொட்டுக்காட்டும் ஆதாரங்களாக் காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் நூற்றாண்டை சந்தித்துள்ள சில ஆலயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வவனியா வடக்கில் இருபது கிராம அலுவலர் பிரிவு காணப்படுகின்றது. இவற்றில் நானுற்றுக்கும் அதிகமான கேயில்கள் காணப்பட்ட போதும் ஆதாரத்திற்காக சில கோயில்களைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

ஆயம்

ஸ்ரீ நாக தம்பிரான் ஆலயம்
பிள்ளையார் கோயில்
வீரபத்திரர் கோயில்
முத்துமாரி அம்மன்
பிள்ளையார் கோயில்
கலிங்குவான் இளந்தாரி ஜயனார்
ஜயனார் ஆலயம்
கண்ணகை அம்மன்
வில்வையடிப் பிள்ளையார் ஆலயம்
ஸ்ரீ கதிர் வேலாயுத சுவாமி
ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்
ஜயனார் ஆலயம்
கந்தரோடை குளக்கட்டு பிள்ளையார்

அமைவிடம்

புதூர் புளியங்குளம்
காஞ்சுரமோட்டை
பட்டிக்குடியிருப்பு
பனைநின்றான்
நீராவிக்குளம்
கனகராயன்குளம்
சடவன்குளம்
புற்குளம்
நெடுங்கேணி
நெடுங்கேணி
பாவற்காய்குளம்
நெச்சியடி
மாறாவிலுப்பை

ஏற்குறைய ஆண்டு

500ற்குமேல்
300ஆண்டு
200ஆண்டு
300ஆண்டு
200ஆண்டு
200ஆண்டு
100ஆண்டு
100ஆண்டு
100ஆண்டு
100ஆண்டு
100ஆண்டு
100ஆண்டு
100ஆண்டு
100ஆண்டு

இன்றும் பல ஆலயங்கள் நூற்றாண்டுப் பழமை பெற்றிருந்தாலும் அன்மைக்கால அனர்த்தங்களினால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வும் மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னரான அபிவிருத்தி வேலைகளாலும் ஏடு எழுத்துரு ஆதாரங்கள் பழையகட்டிடங்கள் என அனைத்தும் அழிந்து போடுள்ளது. கோயில் உண்மையான பழைய ஆதாரச் சுவடுகள் குறித்த ஆலயங்களில் இல்லாதிருப்பதால் ஆலயங்களின் புராதனத்தன்மைகளை ஆணித்தரமாக முன்வைக்க முடியாதிருக்கின்றது.

இவ்வாறு தொன்மையிகு ஆலயங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்ட வவனியா வடக்குப் பிரதேச வழிபாட்டு முறைகளை இனி நோக்குவோம்.

வழிபாட்டுறை

மருத நிலத்திற்குரிய அம்சங்களுடன் மூல்லை நில பெளதீக அம்சத்துடன் மூல்லை நில பெளதீக அம்சத்தையும் கொண்டுள்ள எம் பிரதேச ஆலயங்கள் நூறு ஆண்டுகள் பழமை பெற்று விளங்குகின்றன. தற்போது நானுறூக்கும் அதிக ஆலயங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ள எங்கள் பிரதேச வழிபாட்டு முறைகளை ஆராய்வோம். அந்த வகையில் குறித்த ஆலயங்கள் அனைத்தும் ஏதோவொரு தொடர்பாடலுடன் காணப்படுகின்றது. ஏன்னில் வன்னிப் பகுதியான இவ்வவுனியா வடக்குப்பிரதேசம் பெரும் காடுகளைச் சூழ்ந்த ஒரு பகுதியாகும். அத்தோடு வயல் நிலங்களைக் கொண்ட விவசாய நிலங்களாகும். எனவே இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் காட்டு விளங்குகள் மற்றும் தீய சக்திகளிடம் இருந்தும் விசைந்துக்களிடம் இருந்தும் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இறையை வேண்டினர். தம்மை காத்தரும்படி வணங்கி நின்றனர். அதுபோல் தாம் பயிரிடும் நிலங்களையும் இயற்கை மற்றும் வன விலங்குகளிடம் இருந்து காத்தருள வேண்டினர். எனவே இவர்களது வழிபாட்டு முறைகள் இதனைச் சார்ந்ததாக இருந்தது. அத்துடன் நாகவழி வந்த தலைமுறையாக வாழ்ந்துள்ளது. காலப்போக்கில் இனம் பெருக பெருக அவர்களது வாழ்விடங்களும் விரிந்து சென்றுள்ளது. எனவே ஓரிடத்தில் செய்யப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளை அடுத்த சந்ததிகளுக்கும் கடத்தப்பட்டு பரிபாலிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவேதான் வழிபாட்டு முறைகள்

நூற்றும் 2019

மரபு வழி வந்ததாகவும் ஏதோவொரு ஒற்றுமையில் இருப்பதையும் உணரமுடிகின்றது. அந்த வகையில்

படையல் முறை

மரபுவழிமுறை (பக்தி மார்க்கம்)

கலையாடி குறி சொல்லுதலும் காவல் செய்தலும்

ஆகமமுறை

போன்ற வழிமுறைகளில் பூசை முறைகள் காணப்பட்டுள்ளன. இப்பூசை முறைகளைப் பற்றி சற்று ஆழ்ந்து நோக்குவோம்.

படையல் முறை

படையல் என்று கூறும்போது நெஙவேத்தியப் பொருட்களை இறைவனுக்கு படையல் செய்து வழிபடும் முறையாகும். ஓவ்வொரு குளத்துக் கரையிலும் பெரும்பாலும் பிள்ளையார் ஆலயங்கள் காணப்படுவது வழக்கமாக இருக்கின்றது. இக்குளக்கட்டு பிள்ளையார் குளத்தையும் ஊரையும் காத்திருக்கின்றார். எனவே வயல் விதைக்கமுன் விவசாயிகள் இப்பிள்ளையாருடன் ஒரு ஒப்பந்தம் பக்தி மார்க்கமாக செய்து கொள்கின்றனர். தமது வயல் நல்ல விளைச்சலைத் தர வேண்டும். காலநிலை சரியாக அமைந்து குறிப்பிட்ட காலங்களில் மழை வெயில் சரியாகப் கிடைக்கவேண்டும் என வேண்டிக்கொள்கின்றனர். விளைச்சல் பெற்றதும் தமது விளைநிலத்தைக் காத்தருளிய பிள்ளையாருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக படையல் போட்டுள்ளனர். இவ்வாறு படையல்போடும்போது பெருமளவு நெஙவேத்திய பிரசாதம் (அழுது, மோதகம், வடையுடன் சோறு மரக்கறி) பொருட்களால் படைப்பார். இவ்வழிபாட்டை நடாத்த எந்தவொரு பூசகரும் இருப்பதில்லை. ஓவ்வொரு விவசாயியும் தமது விளைச்சலைப் பெற்றதும் படையலைச் செய்வார். படைக்கப்பட்ட உணவுப்பொருட்களுக்கு முன் கற்புரம் ஏற்றி வைத்து தூபம் போட்டு தேவார தோத்திரம் பாடி தேங்காய் உடைத்து வைத்து பூசை செய்துள்ளனர். இவ்வாறு பெரும் படையல் செய்யும் போது இறைவன் திருப்தி அடைந்ததாக நம்பினர். படையல் பூசை முடிந்ததும் உற்றார் உறவினர் நண்பர்களிற்கு அன்னதானம் வழங்கி பூசையை நிறைவு செய்கின்றனர். இப்பூசைக்கு என்று குறித்த நாளோ நேரமோ இருக்கவில்லை. அத்தோடு இவ்வாறான ஆலயங்களில் விக்கிரகங்கள் கூட இருக்கவில்லை. கல் ஒன்றை வைத்து குறித்த கடவுளை நினைத்து படையலை செய்துள்ளனர். இவ்வாறான படையல் வழிபாட்டு முறை இன்று வரை வயல்வெளிகளில் காணப்படுகின்றது.

மரபு வழிமுறை (பக்தி மார்க்கம்)

வன்னிப்பகுதியின் வழிபாட்டு முறைகளில் மிக முக்கியமாக கருதப்படுவது இம்முறையாகும் இப்பகுதி ஆலயங்களின் கடவுள்களை அகோரம் அல்லது வீரியம் கொண்டவர்களாக இப்பகுதி மக்கள் கருதுகின்றனர். இவ்வாறான முறைகளில் பூசையை செய்பவர் பூசகர் அல்லது பூசாரி என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் (பூசகர்) இறைவனுடன் கலந்து இறையை இறைஞ்சி வேண்டி இறை சக்தியை தனக்குள் ஏற்றி இவ்வாலயங்களில் பூசையை செய்வார். இக்குறிப்பிட்ட ஆலயங்களில் திருவிழாக்காலங்களில் பூசகரே இவ்வாலய தெய்வமாக கருதப்படுவார். அக்காலப்பகுதியில் பூசகருக்கு இறைவனுக்கு கொடுக்கும் மரியாதையை வழங்கி திருவிழாவைச் செய்தனர்.

இந்த பூசைமுறைகளில் குறித்த ஒரு தினத்தில் (வருடத்தில்) திருவிழா நடைபெறும். இதனைப் பெரும் பொங்கல் என வழங்குகின்றனர். இவ்வாறு பொங்கல் பொங்கி திருவிழா செய்யும் ஆலயங்களின் பூசை முறையை நோக்குவோம். இப்பொங்கல் தினத்தை குறித்த ஒரு மாதத்தின் பெளர்ணமிக்கு அடுத்து வரும் முதலாம் அல்லது இரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் திங்கள் அல்லது வெள்ளி அல்லது சனி நாட்களில் செய்கின்றனர். புற்குளம் கண்ணகை அம்மன், புதூர் நாகதம்பிரான் உட்பட பல அம்மன் ஆலயங்களில் திங்கட்கிழமைகளில் பூசை நடைபெறுகின்றது. அநேகமாக ஜயனார் ஆலயங்களில் சனிக்கிழமைகளில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக

கலிங்குவான் இளந்தாரி ஜயன், சடவன்குளம் ஜயன், நொச்சியடி ஜயன் போன்ற ஆலயங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

முதலில் இவ்வாலயங்களில் பொங்கலுக்கு எட்டு நாட்களுக்கு முன் சீட்டு எழுதப்படுகின்றது. சீட்டு எழுதுதல் என்பது பொங்கலுக்குரிய வேலைகளைத் திட்டமிடுதலேயாகும். தற்போதைய விளம்பர துண்டுபிரசுரம் போன்றது. சீட்டு எழுதும்போது அவ்வாலய ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பங்குதாரர்கள் (இவர்களை கோயில் பிள்ளை என வழங்குகின்றனர்) கூடியிருப்பர். சீட்டின் மூலம் எவ்வெவ் கிராமங்களுக்கு எத்தினங்களில் இறைவன் எழுந்தருளி வருவது என்பது குறிக்கப்படும். ஆரம்ப காலங்களில் செய்திகளைப் பரப்ப ஊடகங்கள் இல்லாதிருந்ததினால் இவ்வாறு சீட்டு எழுதல் மூலம் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் செய்தியைப் பரப்பினார்கள். சில ஆலயங்களில் புற்குளம் கண்ணகை அம்மன் போன்ற ஆலயங்களில் திங்கட்கிழமை சீட்டு எழுதப்பட்டு வியாழக்கிழமை முத்துத்தெண்டல் எனப்படும் வைபவத்திற்காக இறைவன் எழுந்தருளுவார் அதாவது ஆலய பிரதம பூசகர் இறைவனை இறைஞ்சி வேண்டி தன்னில் இறைவனை வரவழைத்து முத்துத்தெண்டலுக்காக புறப்பாடுவார். இவ்வாறு பூசாரி செல்லும் போது கோயில் பிள்ளைகள் எனப்படும் பங்குதாரர்கள் வெள்ளை கட்டுவோர், மேளகாரர் என்று பதினொன்று அல்லது பதின்மூன்று என்ற ஒற்றைக் கணக்கில் அயற்கிராமங்களிற்குச் செல்வார்.

இவர்களது வருகை முன்கூட்டியே சீட்டு மூலம் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் ஒவ்வொரு கிராமத்தவர்களும் தங்கள் ஊரில் உள்ள ஒர் ஆலயத்தில் அல்லது பொது இடத்தில் விடுதி அமைத்து அவ்விறைவனை வரவேற்பர். இவ்வாறு கிராமத்திற்கு செல்லும் இறைவன் ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும் இருக்கும் நிறைகுடப் பொருட்கள் ஒருபிடி அரிசி என்பவற்றை பெற்று வருவர். இவ்வாறான செயற்பாடானது இறைவனே தன் வீட்டை நாடி வந்ததாக கிராமவாசிகள் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் கொள்வர்.

இவ்வாறு முத்துத்தெண்டலுக்கு சென்ற குழுவினர் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆலயத்தைச் சென்று மடைபரவி அபிசேக பூசைகள் செய்து கோவலன் கதையை காப்புச் சொல்லி பாட ஆரம்பிப்பார். (இது கண்ணகை அம்மன் ஆலயங்களுக்குரியது.) ஏனைய ஆலயங்களில் மூலமுர்த்திக்குரிய கதைகள் இருப்பின் அவை பாடப்படுகின்றது. பெரும்பொங்கலன்று பகல் வேளைகளில் நேர்த்திக்கடன்களை பக்தர்கள் நிறைவேற்றுகின்றனர். அபிசேக ஆராதனைகளுடன் பூசைகள் நடைபெறுகின்றது.

இரவு ஒன்பது மணிக்கு மேல் பண்டமெடுத்தல் எனும் நிகழ்வைச் செய்கின்றனர். பண்டமெடுத்தல் என்பது வெள்ளைத்துணி விரிக்கப்பட்டு அதில் பூசைப்பொருட்கள் அனைத்தும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். பூசகர் மேளதாளத்துடன் ஆடிவந்து அப்பொருட்களை பக்தர்களிடம் ஒப்படைப்பார். அவ்வாறு எடுக்கப்படும் பொருட்கள் துணி பிடித்து (வெள்ளைத்துணி கயிறு) கொண்டு வரப்பட்டு பண்ட பொருட்களில் பெரியமன்பானையும் கொண்டு வரப்படும். இதனை வழுந்து என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இப்பானையை பூசகர் எடுத்து எட்டு திக்குமுள்ள பரிவாரங்களிடம் (காவற்தெய்வங்கள்) காட்டி நேர்ந்து அடுப்பில் வைப்பார். தொடர்ந்து பொங்கல் பொங்கி படையலுடன் பூசை நடைபெறும்.

மேற்சொன்ன தூளி பிடித்தல் என்பதும் பரிவாரங்களை அழைத்து காவல் செய்வதாக கொள்கின்றனர். பூசைகள் நிறைவடைந்ததும் வழி வெட்டுதல் என்ற கிரியை மூலம் பரிவாரங்களை மீள அனுப்புதலும் மடைசாத்தல் வைபழும் நடைபெறும். பெரும்பாலான பூசகரை கொண்டு வழிபாடு நடாத்தப்படும் ஆலயங்களில் மடை சாத்தப்பட்டு எட்டாம் நாள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டு சாந்தி பூசையுடன் வழமையான பூசைகளைச் செய்கின்றனர்.

வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தில் உள்ள பண்டைய கிராமத்தெய்வ வழிபாடுகளில் மேற்குறித்த பூசை முறைகளே சிற்சில வேறுபாடுகளுடன் நடைபெறுகின்றது. இவ்வாலயங்களில் நித்திய பூசைக்கு பதிலாக வாரத்தில் ஒருநாள் பூசை செய்யப்படுகின்றது. பூசகரால் செய்யப்படும் பூசைகளுக்கு நெவேத்திய படையல்களும்

அபிசேகமும் நடத்தப்படுகின்றது. ஆனால் மந்திர உச்சாடனம் ஒதப்படுவதில்லை மாறாக தேவார பாராயணம் செய்கின்றனர். இம்முறையினை மரபுவழியாக பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. பூசகரும் அநேகமாக பரம்பரையினராகவே காணப்படுகின்றனர். இதனை பக்தி மார்க்கம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. பூசகர் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து இத்திருவிழாவினை செய்வதாக பக்தர்கள் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இவ்வாறான ஆலயங்களில் வைக்கப்படும் கோரிக்கைகள் முழுமை பெற்று இறைவன் தங்களுக்கு பரிபூரண கிருபை தருவதாக பக்தர்கள் கருதுகின்றனர்.

கலையாட்சு குறிசொல்லுதலும் காவல் செய்தலும்

கிராமிய வழிபாட்டு முறையின் பிரதானமானதே கலையாடுதலாகும். இவ்வாறு கலையாடுபவர்கள் இறைவனிடம் தம்மை அர்ப்பணித்து வேண்டும் பொழுது இறைவன் இவர்களுக்குள் (பூசகர்) வந்து பக்தர்களின் குறையைக் கேட்டு பரிகாரம் செய்வதாக இக்கிராம மக்கள் கருதுகின்றனர்.

இவ்வாறு இன்று பல்வேறு ஆலயங்கள் மூலம் முடுக்கெல்லாம் தோற்றம் பெற்று வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. எமது தேடுதலில் புளியங்குளம் உயிர் மீட்ட வீரபத்திரர் ஆலயம், சன்னாசி வைரவர் புதுக்குளம் போன்ற ஆலயங்களில் இவ்வாறு கலையாடி கட்டுச்சொல்லுதல், காவல் செய்தல் போன்ற விடயங்கள் செய்யப்படுகின்றது. கட்டுச்சொல்லுதல் என்பது பக்தர்களின் குறைகளையம் பரிகார மார்க்கங்களையும் குறிப்பிடுவதோடு எதிர்பார்க்கப்படும் பிரச்சனைகளில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கான “நூல் கட்டுதல், தேசிக்காய் வெட்டுதல்” போன்ற சடங்குகள் செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறான விடயங்களுக்கு பூசகருக்கு தட்சணை மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றது.

ஆகம முறையாட்சியான வழிபாட்டு முறைகள்

இன்று பெரும்பாலான கோயில்களில் பிராமணர்கள் வழித்தோன்றலான சைவக்குருமார்களால் அதிகமாகப் பூசைகள் செய்யப்படுகின்றன. மரபுவழி வந்த கோயில்கள் யுத்த சூழ்நிலைகளில் அழிவுற்றதன் பயனாக மீளக்கட்டுமான பணிகள் புனருத்தான வேலைகளை செய்து கும்பபிழேகத்துடன் பூசை வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறு கும்பாபிழேகம் முதலான கிரியைகளை தொடர்ந்து ஆகம முறையிலான பூசைமுறைகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

ஏற்கனவே நாம் குறிப்பிட்டுள்ளது போல் வவுனியா வடக்கு பிரதேசத்தில் நானூறுக்கும் அதிகமான ஆலயங்கள் பதியப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்ட வந்தாலும் ஆகம முறையிலான ஆறு கால நித்தியபூசை நடைபெறும் ஆலயங்கள் என்று எதுவுமில்லை என்பது உண்மையாகும். அத்தோடு இந்து மதத்தைப் பொறுத்தமட்டில் மூல விக்கிரகத்துடன் பரிவார முர்த்திகள் அமையப்பெற்ற ஆகமமுறைப்படியான ஆலயமாக சிவன் கோயிலைத் தான் குறிப்பிட்டு கூறலாம். எமது தேடுதலில் வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தில் புதுவிழாங்குளம் ஸ்ரீ விலாங்குளேஸ்வரர் ஆலயம் மட்டுமே சிவனாலயமாகும். வெடுக்கு நாரி என்ற மலைப்பிரதேசத்தில் தொல்லியல் ஆய்வாளர்களது தேடுதலில் ஒரு சிவனாலயம் காணப்படுவதாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் இவ்வாலயம் புனருத்தானம் செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் தற்போது உள்ளது.

இப்பிரதேசத்தில் ஏராளமான ஆலயங்கள் காணப்படுகின்ற போதும் ஒருநேர பூசை அல்லது வாரமொரு முறையாக பூசை நடைபெறுகின்றது. இங்கு சைவப் பூசகர்களால் மந்திர உச்சாதனங்கள் உச்சரிக்கப்பட்டு அபிஷேகத்துடன் பக்தர்களின் நாமம் நட்சத்திரங்களுக்கு அர்ச்சனை செய்யப்படுகின்றது. இத்தோடு நைவேத்தியப் பொருட்கள் செய்யப்பட்டு படைக்கப்பட்டு நிறைவாக பக்தர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றது. எமது பிரதேச ஆலய வழிபாடுகளின் நிறைவாக அன்னதானம் வழங்கப்படுகின்றது. பூசை முறைகளில் மரபுவழி, கலையாடுதல், ஆகமமுறைகள் என்று வேறுபாடுகள் காணப்பட்ட போதும் அனைத்து ஆலயங்களிலும் அன்னதானம் வழங்கப்படுவது சிறப்பம்சமாக கொள்ளப்படுகின்றது.

மேலும் எமது பிரதேச ஆலய வழிபாட்டுமுறைகளில் அவ்வவ் ஆலயத்திற்குரிய விசேட திருவிழா (பெரும்பொங்கல்) பூசைகள் நடை பெற்ற போதும் கீழ்க்குறிப்பிடப்படும் விசேடத்தின்ப் பூசைகள் பெரும்பாலும் நடாத்தப்படுகின்றன.

தைப்பொங்கல் விசேட பூசை
 தைப்பூசம் விசேட பூசை
 மகாசிவராத்திரி விசேட பூசை
 சித்திரை வருடப்பிறப்பு விசேடபூசை
 சித்திரைப் பெளர்ணமி விசேடபூசை
 ஆவணி சதுர்த்தி விசேடபூசை
 நவராத்திரி பூசை விசேடபூசை
 கேதாரகௌரி விரதம் விசேடபூசை
 கந்தசஷ்டி விசேடபூசை
 ஐயப்பன் மாலை விசேடபூசை
 பிள்ளையார் கதைவிசேடபூசை
 திருவெம்பாவை விசேடபூசை
 வரலக்குமி விசேடபூசை

போன்ற பூசைகள் விசேட பூசைகளாக பூஜிக்கப்படுகின்றது. திருவிழாக்கள் அலங்காரத் திருவிழாவாக பத்து தினங்கள் அபிஷேக ஆராதனைகளுடன் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. இல்லாதவன் இறைவனிடம் யாசிக்கின்றான், இருப்பவன் இறைவனை நேசித்து தன்னைக் காத்தருஞும்படி வேண்டுகின்றான். வேண்டுதல்கள் மனிதருக்கு மனிதர் வேறுபட்டும் மாறுபட்டும் காணப்பட்ட போதும் பிரதேச வழக்கு பொதுவானதாகக் காணப்படுகின்றது. இறைவனை வேண்டுபவர், அவனை நம்புபவர்கள் கைவிடப்படுவதில்லை என்ற நம்பிக்கையும் “அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி” வழிபடுதல், தமக்கும் சந்ததியினருக்கும் பாதுகாப்பளிக்கும் என்று நம்புகின்ற இம்மக்களின் நம்பிக்கை இன்றுவரை வீண்போக வில்லை ஏனெனில் தனிக்காட்டுப்பகுதியில் கமத்தொழில் செய்து பிழைப்போருக்கு நாகதம்பிரானும், பிள்ளையாரும், அம்மன் அருளும் என்றும் துணையிருக்கிறது என்பதே உண்மையாகும்.

குறிப்பி 01 - வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தின் தொன்மை மிகு ஆலயங்களும், அவற்றின் வழிபாடுகள் பற்றிய தேடுதலின் விளைவே இக்கட்டுரை. இக்கட்டுரை முழுமை பெறவில்லை என்பதை அறிவேன் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஆலயங்களின் விபரம் இன்னும் இருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டிற்காகவே ஒருசில ஆலயங்களை குறிப்பிட்டுள்ளேன். தவறுகளை உரிமையுடன் சுட்டிக் காட்டுங்கள் நன்றியுடன் திருத்திக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பி 02 - என்னுடைய தேடுதலில் வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்தில் தனியே இந்துமத தெய்வ வழிபாடுகள் மட்டுமே காணப்பட்டுள்ளது (80) என்பதுகளின் பின்பே பிற மதங்களின் வருகை ஏற்பட்டுள்ளது.

கலைத்தென்றஸ் செ. ஸ்கூலிகாந்தன்.

கனகராயன்குளம் வடக்கு
 கனகராயன்குளம்

நாட்டார் இலக்கியம்

ஏட்டுக் கல்வி இல்லாத காலத்தில், ஒரு குறித்த பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களிடையே எழுதாக் கவிகளாகத் தொன்று தொட்டு வழங்கி வருகின்ற, அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையான சகல இன்ப துண்ப நிகழ்வுகளையும், வெற்றி தோல்விகளையும் பிரதிபலிப்பனவாக இருக்கின்ற, உயர் கருத்துக்களுடன் அமைந்த, இசைப் பாடல்களுடைய தொகுப்பு நாட்டார் இலக்கியங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

இவைகள் பாடல்களாக மட்டுமன்றிக் கதைகளாகவும் தோற்றும் பெற்றுள்ளன. இவை எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேரக் குறிப்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் “Folklore” என்னும் சொல் வழங்கப்படுகிறது. தமிழ் மொழியில் இத்தகைய இலக்கியங்களைக் குறிப்பதற்கு, நாட்டுப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள், கிராமியப் பாடல்கள், பாமரார் பாடல்கள், மக்கள் கவிதைகள், எழுதாக் கவிதைகள், வாய் மொழி இலக்கியம், பொது மக்கள் இலக்கியம், நாட்டார் இலக்கியம், நாட்டு இலக்கியம் போன்ற பல பெயர்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

பொதுவாக நோக்கும் இடத்து, இப்பாடல்கள் நாட்டுப் புறங்களில் வாழும் எழுத்து அறிவு இல்லாத, பெயரறியாக் கவிஞர்களினால் பாடப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது. எழுத்தறிவு இல்லாதவர்கள் என்று சொல்லும் போது, அவர்களைப் பாமரார் என்று முற்று முழுதாக அறுதியிட்டுச் சொல்லி விட முடியாது. எழுத்தறிவு இல்லாதவர்கள் எவ்வளவு அறிஞர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை, தற்காலத்தில் உள்ள எழுத்தறிவுள்ள அறிஞர்கள் நன்றாக அறிந்து வைத்துள்ளனர்.

அடுக்காலத்தில் மக்கள் வாழும் இடங்கள் நாடு என்று அழைக்கப்பட்டன. நாடு என்பதன் எதிர்ப்பதம் காடு என்றே வர வேண்டும். ஆகவே, நாட்டில் வாழும் மக்களால் பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்கள் என்றே அழைக்கப்பட வேண்டும். நாட்டார் பாடல்களைப் பாமரார் இலக்கியங்கள் என்று அழைப்பது பொருத்தமற்றதாகத் தெரிகிறது.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் எழுத்தறிவில்லாத மக்களால் பாடப்பட்டவையாக இருப்பினும், இவை இசை கலந்த இனிய பாடல்களாகவும், கேட்போர் செவிக்கும் இதயத்திற்கும் இன்பம் அளிக்கக் கூடியனவாகவும் இருக்கின்றன. இதனாலேயே, இப்பாடல்களைக் கவிதைகள் என்றும், இலக்கியங்கள் என்றும் இன்றைய நாகரிக உலகம் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. இத்தகைய இலக்கியங்களைப் பொதுவாக இரு தரங்களாகப் பிரிக்கலாம். பழங்குடி மக்களிடம் வழங்கும் கவிதைகள், பாடல்கள், பழமொழிகள் என்பவற்றை ஒரு தரத்தில் வைக்கலாம். நாகரிகம் வாய்ந்த மக்களிடையே வாய் மொழி மரபாக வழங்கும் பாடல்களை இன்னும் ஒரு தரத்தில் வைக்கலாம்.

பழங்குடி மக்களிடையே வழங்கும் இலக்கியம் தலைமுறை தலைமுறையாக வாய் மொழி மரபிலே கையளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவர்கள் இக்கால நாகரிகத்தில் இருந்து ஒதுங்கி வாழ்வதனால், பரம்பரை பரம்பரையாக வழங்கி வரும் தங்களுடைய வாய் மொழி இலக்கியங்களைப் பாதுகாப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கின்றார்கள். இதனால், இந்த இலக்கியங்கள் அதிகம் மாற்றம் அடைய வாய்ப்பில்லை.

நாட்டார் இலக்கியங்களுடைய தோற்றும் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. “காலத்திற்கேற்ற வகைகள் அந்த அந்தக் காலத்திற்கு ஏற்ற ஒழுக்கமும் நாலும்” என்ற மகாகவி பாரதியாரின் கூற்றுக்கு ஏற்றால் போல, இலக்கியங்கள் காலச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தோன்றும் என்பதை இலக்கிய வரலாறுகள் கோட்டுக் காட்டி

நிற்கின்றன. அந்த வகையில் நோக்கும் போது, நாட்டார் இலக்கியங்கள் எழுதாக் கவிகளாக இருந்த போதிலும், அந்தந்தக் காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப, வாய் மொழி இலக்கியங்களாக, மரபுரிமை வழியாக வந்துள்ளன என்பதை அறிய முடிகிறது. அதுவுமன்றி, ஒரு சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பாடப்பட்ட பாடல்கள், இன்னும் ஒரு சூழ்நிலைக்கு ஏற்றபடி மாற்றம் பெறவில்லை என்பதையும் நாங்கள் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பாட்டுப் பாடும் இயல்பு மனிதனிடையே இயல்பாகவே காணப்பட்டது. ஆதி மனிதன் இயற்கையின் அதிசயங்களில் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்து இருப்பான். இயற்கையில் உண்டாகும் ஒத்திசை பொருந்திய ஒலிகளால் அவனுடைய உள்ளம் தூண்டப்பட்டுத் தானும் தன் குரல் ஒலியை எழுப்பி இருப்பான். மொழி அவனுக்குத் துணையாக வந்த போது, முதல் பாடல் தோன்றி இருந்தது. முதல் பாட்டிலே இன்பம் கண்டவன், மேலும் மேலும் பாடி மகிழ்ந்திருப்பான்.

சமூகத்திலே மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வாழும் சூழ்நிலையில், ஒருவனைப் பின்பற்றி ஏனையோரும் பாடியிருப்பார்கள். இந்த நிலையில் பாடலோடு ஆடலையும் இணைத்து இருப்பார்கள். ஒருவர் ஒரடியைப் பாட, இன்னொருவர் அடுத்த அடியைப் பாடியிருப்பார். ஒருவர் ஒரு வினாவைக் கேட்க, இன்னொருவர் அதற்குப் பதில் அளித்து இருப்பார். இப்படியான சூழ்நிலையிலே பல வகையான நாட்டுப் பாடல்கள் தோன்றி இருக்கின்றன.

வனிப் பிரதேசத்தில் நாட்டார் கிளக்கியங்கள்

இற்றைக்கு நூற்றிருபத்தைந்து ஆயிரம் (125,000) ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் வாழ்ந்த பழைய கற்கால பண்பாட்டுக்கு உரிய மக்கள், வன்னிப் பிராந்தியத்திலும் வாழ்ந்து இருக்கிறார்கள் என தொல்லியல் ஆய்வாளரான கலாநிதி சிரான் தெரணியகல குறிப்பிடுகின்றார். அதனைத் தொடர்ந்து, கி.மு. 37,000 ஆம் ஆண்டளவில், நுண்கற்காலப் பண்பாட்டுக்கு உரிய மக்கள் வன்னிப் பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள், மாங்குளம், இரணைமடு, மன்னார் ஆகிய இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. அதன் பின்பு, கி.மு. 1000 ஆம் ஆண்டில் இருந்து பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்கு உரிய மக்கள் அந்தப் பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்து இருக்கின்றனர்.

எனவே, இவ்வளவு காலத்திற்கு முன்பாக இங்கு மக்கள் வாழ்ந்து இருப்பதனால், நாட்டார் இலக்கியங்களும் இங்கே மிகப் பழைமை வாய்ந்தனவாக இருக்கின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இப்படியான இலக்கியங்கள், சமயப் போர்வைகளை வரலாற்று ரீதியில் விளங்கிக் கொள்ளவும், உயர் இலக்கியக் கூறினை உணர்ந்து கொள்வதற்கும் உதவி புரிந்து வருகின்றன. வன்னிப் பிரதேசத்தில் வழங்கி வரும் இப்பாடல்களை வாழ்க்கையின் பகுதியில் வைத்து நோக்கும் போது, அதன் உள்ளிடம் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தற்போது, வன்னியிலே கற்றோரைக் கவரும் துறையாக நாட்டார் பண்பாட்டியல் முதலிடம் பெற்றிருப்பதை அறியலாம். இங்கு தாய் மொழியில் பல்துறை ஆய்வுகளும் பெருகப் பெருக, சமூகவியலுக்கு மூலாதாரமாக உள்ள வன்னி நாட்டார் பண்பாட்டியல் கூறுகள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதைக் காண முடிகிறது. மானுடவியல், சமூகவியல், உளவியல், வரலாற்றியல், மொழியியல், இசை, நடனம், இலக்கியம், ஓவியம் முதலிய பல்துறை சார்ந்தவர்களும் தவிர்க்க இயலாதபடி வன்னி நாட்டார் பண்பாட்டியலை நாடி நிற்கின்றனர்.

வன்னிப் பிரதேசத்திலே, பழமொழிகள் முதல் பள்ளுப் பாடல்கள் வரை கும்மி முதல் காதல் பாடல்கள் வரை பல நாட்டார் பாடல்கள் வழங்கி வருகின்றன. பெரும்பாலான சிந்துப் பாடல்கள் சமயச் சார்பு உடையதாகவும் விவசாயத்துடன் சம்பந்தப்பட்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

வன்னிப் பிரதேசம் தற்போது, ஆகம நெறிப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளுக்குச் செல்ல எத்தனிக்கிறது. ஆனால், எமது பிரதேச சிந்துப் பாடல்களை எடுத்து நோக்கும் போது,

அவற்றில் காணப்படும் வீர வழிபாடு, பெண் தெய்வ வழிபாடு, இயற்கை வழிபாடு முதலியவை பூர்வீகத் தமிழ் மக்களிடையே இருந்து மரபுரிமை வழியாக வழங்கி வந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

ஏனைய பிரதேசங்களுடைய நாட்டார் இலக்கியங்கள் தோன்றிய சூழ்நிலையை வைத்து ஆராயும் போது, குறிப்பாக வன்னிப் பிரதேசத்திலும் நாட்டார் இலக்கியங்களின் தோற்றுத்திற்கு உகந்த சூழ்நிலை, தொழில் முறை, பூர்வீகம், வழிபாட்டு முறை என்பன சாதகமாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே, இந்தப் பிரதேசத்திலும், கால வரையறைக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே, தற்காலத்தில் வழங்கி வரும் நாட்டார் இலக்கியங்கள் தோற்றும் பெற்று, வழங்கி வந்திருக்கின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது.

இப்பிரதேசம் மூல்லையும் மருதமும் கலந்த முது பெரும் பூரியாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. இவ்வடிப்படையான புவியியற் செய்தியையும், அதனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை முறையையும் கணக்கில் எடுத்துப் பார்க்கும் போது, நாட்டார் பண்பாட்டு இயலில் வன்னிப் பிரதேசத்தின் முக்கியத்துவம் நன்கு புலனாகிறது.

நாட்டார் பண்பாட்டியல் அடிப்படையில் ஒரு நாடு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மொத்தத்தில் வாய் மொழி இலக்கியம், நாட்டார் கலைகள், கைப்பணிகள், நாட்டுப் புற மக்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள், ஒழுக்கலாறுகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், நாட்டுப் புற மக்களுடைய பேச்சு வழக்குகள் என்பன நாட்டார் பண்பாட்டியலிலே அடங்கும். அவற்றுள் வாய் மொழி இலக்கியங்களே பெரும்பாலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

தற்போது வாழும் மாந்தர்களுடைய நாட்டார் பண்பாட்டியலில் அக்கறை உள்ளோர், அதை நயந்து இரசிப்போர், அதை விமர்சிப்போர், அதை ஆய்வு செய்வோர் போன்றோரில் கணிசமான தொகையினர் வன்னிப் பிரதேசத்தில் வாழ்கின்றனர். அதுமட்டுமல்லாமல், கிராமங்களுக்குள் புகுந்தால், நாட்டார் பண்பாட்டியல் நறுமணம் வீசும் சூழ்நிலையையும் நாம் உணர முடியும்.

கிராமிய வாழ்க்கை அமைப்புக்களிலும், சமூக அமைப்புக்களிலும், பேச்சு வழக்கிலும், தொழில் முறைகளிலும் நாட்டார் பண்பாட்டியலைக் காணலாம். ஓவ்வொரு கிராமத்திலும் அண்ணாவிமார்கள், இலக்கிய ஆய்வாளர்கள், இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் போன்றவர்கள் வாழ்ந்து வந்திருப்பதையும், இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இந்த வகையில், திரு.செ.மெற்றாஸ் மெயில், கரடிப் பூவையார், திரு.கனகசபாபதி, திரு.முத்தையா அண்ணாவியார், போ.இராசரெத்தினம் அண்ணாவியார், திரு.த.செல்வராசா அண்ணாவியார், சி.நவரெத்தினம், மூல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம், கலாநிதி அகளங்கள், அருணா செல்லத்துரை, தமிழ் கவி தமயந்தி, ஈழவாணி, திருமதி.மைதிலி போன்றவர்களை முக்கியமானவர்களாகக் கருத முடியும்.

நகரம், கிராமம் என்ற வேறுபாடு ஆரம்பிக்கத் தொடங்கிய பின்னரே, நாட்டார் வழக்கியல் தனித்த ஒரு ஆய்வுத் துறையாக உருவாகியது. அந்த வகையில், கிராமிய வாழ்க்கை முறையைக் கூடுதலாகக் கொண்டுள்ள வன்னிப் பிரதேசம் நாட்டார் பண்பாட்டின் உறைவிடமாக இருந்துள்ளமை புதுமையான ஒரு விடயம் அல்ல.

இந்தப் பிரதேசம் விவசாயத் துறையில் இடையீறு இன்றி முன்னிலையில் இருந்து வந்திருப்பதைப் போலவே, வாய் மொழி இலக்கிய வளத்திலும் முன்னிலையிலும், தனிச்சிறப்புடனும் இருந்து வந்துள்ளது. உண்மையில், விவசாயம் தழைத்தோங்கும் பிரதேசங்களில் வாழும் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியிலேயே வாய் மொழிப் பாடல்கள் உறுதி நிலையிலும், உயிரோட்டத்துடனும் காணப்படும். இப்படியான உலகப் பொது நியதிக்கு அமையவே, வன்னி வள நாட்டிலும் வாய் மொழி இலக்கியம் செழிப்பு நிலையில் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

வாழ்க்கைக்கும் இலக்கியத்திற்கும் உள்ள இயற்கை ரீதியான உறவு வன்னியிலே வழங்கி வரும் நாட்டார் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் பாடல்களை நாம் நோக்கும் இடத்து, அவை வன்னி மக்களுடைய வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் அதே வேளையில், பொதுப்படையான பல உணர்வுகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

நாட்டார் இலக்கியத்தின் வகைகள்

நாட்டார் இலக்கியத்திலே பல வகைகள் உண்டு. மருத்துவிச்சி பாடல், தொழில் பாடல், தாலாட்டுப் பாடல், வரலாற்றுப் பாடல், மொழிப் பயிற்சிப் பாடல், பழமொழி விடுகதைப் பாடல், விளையாட்டுப் பாடல், சிலேடை வேடிக்கைப் பாடல், ஒழுக்கப் பாடல், கதைப் பாடல், குழந்தைப் பாடல், வழிபாட்டுப் பாடல், கேள்வி பதில் பாடல், ஓப்பாரிப் பாடல், பூப்புனித நீராட்டுப் பாடல், பன்றிப் பள்ளுப் பாடல், காதல் பாடல், குருவிப் பள்ளுப் பாடல், திருமணப் பாடல், சிந்துப்பாடல் என அவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நாட்டார் பாடல்களில் உள்ள வழிபாட்டுப் பாடல்களில், பின்வரும் கிராமிய வழிபாட்டு முறைகள் அடங்கியுள்ள பாடல்களை அவதானிக்க முடியும்.

வழிபாட்டுப் பாடல்கள்

வன்னிப் பிராந்தியத்திலே கிராமியத் தெய்வ வழிபாடாகிய சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் கிராம மக்களிடையே நன்கு ஆழப் பதிந்து அசைக்க முடியாதபடி வேரூன்றி இருக்கின்றன. வருடந் தோறும் விவசாய அறுவடை வேலைகள் முடிந்த பின்பு, கோவில் திருவிழாக்கள் தொடர் நிகழ்ச்சிகளாக நடைபெற்று வருவது இன்று வரை தொடரும் வழமையாகும். இப்படியான சிறு தெய்வ வழிபாடுகளிலே, பாடப்படுபவையே வழிபாட்டுப் பாடல்களாகும்.

வழிபாட்டுப் பாடல்களிலே, கரகாட்டப் பாடல், உடுக்கடித்து உருவேற்றும் பாடல்கள், காவடிப் பாடல்கள், தீ மிதிப்புப் பாடல்கள், நாக தம்பிரான் பாடல்கள், மாரியம்மன் பாடல்கள், எச்சரிக்கைப் பாடல்கள் போன்றன வன்னிப் பிராந்தியச் சிறு தெய்வ வழிபாடுகளுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இவற்றிலே சில பாடல்களுடைய சில வரிகளைக் கீழே நோக்கலாம்.

கரகாட்டப் பாடல்கள்

கரகம் கரகமல்லோ எங்கள் முத்துமாரி அம்மன்
முத்தான கற்கரகம் எங்கள் முத்துமாரி...

மாரியம்மன் பாடல்கள்

மாயி மகமாரி மணி மந்திர சேகரியே
ஆயி உமையவளே ஆதிசிவன் தேவியரே...

எச்சரிக்கைப் பாடல்கள்

கருணாகரப் பொருளே கணபதியே எச்சரிக்கை
கதிராபுரி நகர்மேவிய கந்தா எச்சரிக்கை...

காவழிப் பாடல்கள்

வேல் வேல் முருகா வேல் வேல் முருகா
சீர்மேவும் எட்டுக்குடி வாழும் - எங்கள் ...

நாகதம்பிரான் பாடல்கள்

கல்மதம் கல்நார் கராம்பு வேர்க் கொம்புடன்
கடுகு உரோசனை கடுக்காய் நெல்லி தாண்டி
வல்ல பொரிகாரம் மரதாரம் வசவாசி ...

சிந்துப் பாடல்கள்

வன்னிப் பிராந்திய நாட்டார் இலக்கியங்களிலே, சிந்துப் பாடல்கள் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. பொதுவாகச் சிந்து எனக் குறிப்பிடப்படும் பாடல்கள் தெய்வங்களைப் போற்றிப் பாடும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. ஆதித் தமிழ் மக்கள் அதுவும் குறிப்பாக, விவசாயப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் தங்களுடைய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் தெய்வ வழிபாட்டுடனேயே ஆரம்பிப்பார்கள். சிந்துப் பாடல்கள் தெய்வங்களைத் துதிப்பதாக இருப்பதோடு, அவற்றில் சில, விவசாயத்திற்குத் துணை புரிகின்ற கால்நடைகள் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பதாக அமைகின்றன.

சிந்துப் பாடல்கள் கிராமிய வழிபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. சிந்துப் பாடல்களிலே, பிள்ளையார் சிந்து, பரமசிவன் சிந்து, நாகதம்பிரான் சிந்து, முருகையன் சிந்து, அம்மன் சிந்து, அடைக்கல் சிந்து, சூளக் கோட்டன் சிந்து, விறுமன் சிந்து, வைரவர் சிந்து, ஐயனார் சிந்து, வீரபத்திரர் சிந்து, அண்ணமார் சிந்து, வதனமார் சிந்து, நாச்சிமார் சிந்து, முறிகண்டியான் சிந்து, ஐவர் சிந்து, குருவிச் சிந்து, எண்ணெய்ச் சிந்து, நடைவழிச் சிந்து எனப் பல வகையான பாடல் பிரிவுகள் இருக்கின்றன.

முருகையன் சிந்து அரிவு வெட்டுப் பாடலுடன் தொடர்புபட்டது. அம்மன் சிந்து வற்றாப்பளை அம்மனுடன் தொடர்புபட்டது. கண்ணகி வழிபாட்டுக்கு அமைதி கூறவே, சிலம்பு கூறலும், அம்மன் சிந்துவும் பாடப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. நாச்சிமார் சிந்திலே வட்டுவாகல் நாச்சிமார் கோவில் வரலாறும், அதனுடைய அற்புதங்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. வன்னியின் ஆதிக் குடிகளாகிய நாகருடைய இஷ்ட தெய்வமான நாகத்தை வழிபடும் விடயங்கள் நாகதம்பிரான் சிந்துவில் கூறப்படுகிறது.

வன்னியில் வழங்கப்பட்டு வருகின்ற சிந்துப் பாடல்களில் சில பாடல்களின் சில வரிகள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளையார் சிந்து

வீச்கரமேக நிற வேதநுதலான் கருணை
மேவும் தவாரண விநாயக வினோத...

பரமசிவன் சிந்து

நாவியும் கீரியும் துளையாத குருமண்ணில்
நாங்கள் நுளைந்து குறும் பொல்லு வெட்டி...

முருகையன் சிந்து

கரியதொரு விறுமனும் வைகாளி அப்பரும்
கஞ்ச வீரபத்தரரும் யாப்பை வன்னியரும்...

நாகதம்பிரான் சிந்து

வாகவுடனே சேடன் சாதாடி நின்றான்
மகாமேரு தன்னைப் படத்தால் மறைத்தாய்...

ஐயனார் சிந்து

வண்ணமிகு பொன்னின் வரத்தியைச் சூடி
வாகான நெற்றியில் பொட்டுகளுமிட்டு...

அண்ணமார் சிந்து

அய்யனார் தன்னுடைய திருவருளினாலும்
அலங்கார வைகாளி அப்பனருளினாலும்...

விறுமன் சிந்து

பாரினில் மனுப்படை வெளுக்கயிறு கலம்
பட்டையமிருப்ப வளைதடி கொண்டு சாட...

வைரவன் சிந்து

கைதனிற் பொக்கணங்கள் களிகமண்டலம்
காவி துயிலாடை கைத்தண்டையுடனே...

வதனமார் சிந்து

கங்கை அணியுள் சமல மீதினிலிங்க
கருணை பெறவே வந்த கஞ்ச மலர் கண்ணன்...

வீரபத்திரன் சிந்து

பார் நடுங்கப் பரமாதிபர் நடுங்கப்
பங்கயத்தனுமாலு மும்மது நடுங்க...

அம்மன் சிந்து

தரு மருவு கைலாய மலைதனில் நிலவு புனை
சிவனுமுமையவளே மொரு சிங்காசனத்தில்...

நாச்சிமார் சிந்து

சுற்றமுள்ள தொருவதனி லேசுனைகளாடி
கரி கொண்ட நந்திவெளி தனையும் கடந்தே...

முறிகண்முயான் சிந்து

உருகு மாந்தற் குதவு முறிகண்டி
ஒற்றைக் கொம்பன் இருக்கும் தலமாம்...

வன்னிப் பண்பாடும் பிரதேச நாட்டார் இலக்கியங்களும்

நாட்டார் இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்குப் பல்வேறு காரணிகள் உள்ளன. கிராமப் புறங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுடைய தேவைகளை ஓட்டி எழுந்த தொழில் முயற்சிகள், குடும்ப உறவுகள், வாழ்க்கைத் தேவைகள், சுய பாதுகாப்பு, அதனால் உருப் பெற்ற நம்பிக்கைகள், சகுனம் பார்த்தல், சடங்குகள் சம்பிரதாயங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பவற்றை அடியொற்றியதாக நாட்டார் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன என்பதை நாம் அறிவோம்.

வன்னிப் பிராந்தியத்தில் மக்கள் மேற்கூறப்பட்ட விடயங்களைச் செயற்படுத்துவதற்கான வாழ்க்கை முறைகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிகப் பழங்காலத்தில் இருந்தே இங்கு மக்கள் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றபடியால், மேற்கண்ட தேவைகள் அவர்களுக்கு இருந்திருக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

ஏட்டுக் கல்வி இல்லாத காலத்தில் அவர்கள் வாய் மொழி மூலமான இலக்கியங்களை உருவாக்கியுள்ளார்கள். இங்கு வழங்கி வரும் நாட்டார் இலக்கியங்களுக்கும், வன்னிப் பிராந்தியத்தின் ஏனைய மாவட்டங்களில் வழங்கி வரும் நாட்டார் இலக்கியங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. அதிலும், வவுனியா மற்றும் மூல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் நாட்டார் இலக்கியங்களுடைய தோற்றம், வளர்ச்சிப் போக்கு என்பன ஒரே மாதிரியாகவே காணப்படுகின்றன.

கிறிஸ்தவ சமயம் மன்னார், யாழ்ப்பானம் ஆகிய பிரதேசங்களில் பரவிய போது, முன்பு இருந்த நாட்டார் இலக்கியங்களை அடியொற்றியதாகக் கிறிஸ்தவ நாட்டுக்

கூத்துக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மக்களுடைய வரலாற்றையும் அவர்களுடைய பண்பாட்டையும் அறிய வேண்டுமாக இருந்தால், அந்த மக்களிடையே வழங்கி வரும் நாட்டார் இலக்கியங்களை முழுமையாக அறிந்திருந்தால் போதுமானது என்பார்கள். வரலாறு தெரியாத மக்கள் கூட்டத்திலே வழங்கி வரும் வாய் மொழி இலக்கியங்களின் மூலம், அவர்களுடைய பூர்வீக வரலாற்றை அறிய முடியும்.

அந்த வகையில் நோக்கும் போது, நூற்று இருபத்தையாயிரம் (125,000) ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றைக் கொண்ட எமது பிராந்தியம், நிறைவான நாட்டார் இலக்கியங்களைக் கொண்டு இருக்கிறது. தென் இந்திய நாகரிகங்களுடன் ஒத்திசைவான நாகரிகத்தை நாம் கொண்டிருந்த போதிலும், எங்களுடைய நாட்டார் இலக்கியங்கள் முற்று முழுதாக தென் இந்திய சாயலில் இல்லை.

இந்தியாவுக்கு ஆரியர் வருவதற்கு முன்பு இருந்த நாகரிகத்தின் ஏச்சங்களாக எமது நாட்டார் இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன. விவசாயத் தொழிலும், இயற்கை அனர்த்தங்களில் இருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கான சிறு தெய்வ வழிபாடுகளும், விவசாயப் பாதுகாப்பிற்கான வழிமுறைகளும் எங்களுடைய நாட்டார் இலக்கியங்களுக்கு ஊற்றுக் கண் ஆயின.

நாட்டார் இலக்கியங்களில் வரும் நாட்டார் பாடல்களிலே, மனிதனுடைய பிறப்புத் தொடங்கி இறப்பு வரையான காலங்களில் நிகழும் சகல சம்பவங்களும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பள்ளுப் பாடல்களிலே விவசாயத் தொழில் பற்றியும், அதைக் காவல் செய்தல் போன்ற விடயங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. சிந்துப் பாடல்களிலே, வரலாற்று ரீதியான கிராமங்கள், குளங்கள் ஆகியவற்றின் பெயர்களை நாம் மேலதிகமாக அறிய முடிகிறது.

அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள வற்றாப்பளை, முள்ளியவளை, மாத்தளன், குழுழழனை, வேணாவில், நந்திக் கடல், தனங்களப்பு, கோடாலிக்கல்லியன், அச்சிவாய், கொக்கிளாய், ஆகைக்கூழாவடி, செம்மலை, குருந்தன் மலை, கண்டல், சடவன்குளம், முறிவுக்குளம், கச்சாயிக்குளம், செம்பெடுத்தகுளம், ஆராய்ச்சியார் குளம் என்பவற்றிலே சிறு தெய்வங்களுக்கான கோவில்கள் இருப்பதுடன் அங்கு இன்றும் மக்கள் வாழ்ந்து வருவதைக் காண முடிகிறது.

எங்களுடைய பிரதேச நாட்டார் இலக்கியங்களில் உள்ள பாடல்கள் இலகு மொழி நடையையும், உயர் கருத்துக்களையும் கொண்டு அமைந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். ஏட்டுக் கல்வி இல்லாத காலத்தில் ஆதித் தமிழ் மக்கள், தங்களுடைய தாய் மொழியிலே பெற்றிருந்த உயர் புலமையை அவர்களுடைய மொழி நடையில் இருந்தும், கருத்துத் திரட்சியில் இருந்தும் அறிந்து கொள்ளலாம். அத்துடன், பள்ளுப் பாடல்களை நோக்கும் போது, அந்தக் கால மக்களுடைய கற்பனா சக்தியையும், நகைச் சுவைத் தன்மை பொருந்திய கருத்துக்களையும் அறிய முடியும். சிந்துப் பாடல்களை நோக்கும் போது, கிராமிய தெய்வங்களையும், அவற்றுக்கான வழிபாட்டு முறைகள், சடங்கு முறைகள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்.

நாட்டார் இலக்கியங்கள் வாய் மொழி இலக்கியங்களாக வந்தவை என்பதை நாம் அறிவோம். இவை பேச்சு மொழியிலேயே உருவாக்கம் பெற்றவை. பேச்சு மொழி இடத்திற்கு இடமும், காலத்திற்குக் காலமும் மாறுபடுவதைப் போலவே, பேச்சு மொழியில் அமைந்த நாட்டார் இலக்கியங்களுடைய மொழியும் இடத்திற்கு இடமும், காலத்திற்குக் காலமும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

ஆனால், வன்னிப் பிராந்தியத்திலே, மிக நெடுங் காலத்திற்கு முன்னர் தோன்றிப் பரம்பரை வழி வந்த நாட்டார் இலக்கியங்கள் பல்லாயிரம் வருடங்கள் கழிந்த நிலையிலும், மிகப் பரந்த பிரதேசத்தைக் கொண்ட மாவட்டங்களின் மொழி நடையில் வேறுபாடு காணப்படாமல் இருந்து வருகின்றன. இதனால், இப்பிரதேச மக்கள் ஒரே பரம்பரை மூலத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

எங்களுடைய பிராந்திய நாட்டார் இலக்கியங்களை நோக்கும் போது, அந்த இலக்கியங்களின் ஊடாக எமது மக்களுடைய வரலாற்றுத் தொன்மையையும் வாழ்க்கை முறைகளையும், சமூக அமைப்பையும், வாழ்க்கைத் தொழில்களையும், மொழி வேறுபாடுகளையும், வழிபாட்டு முறைகளையும், சடங்குகள் சம்பிரதாயங்களையும், எமது நாட்டார் இலக்கியங்கள் ஏட்டு இலக்கியங்களுக்கு வளம் சேர்த்து வந்த வரலாறுகளையும், அதனால் நாம் பெற்றுக் கொண்ட உலகப் புகழ் வாய்ந்த காப்பியங்கள் காவியங்களையும், அவற்றின் ஊடான செம்மொழி அந்தஸ்தினையும் நாம் காணக் கூடியதாக இருப்பதோடு, அவற்றின் பலாபலன்களையும் அனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. கைலாசபதி.க., பேராசிரியர், பண்டார வன்னியன் விழா மலர் வன்னிப் பிரதேசமும் நாட்டார் பண்பாட்டியலும் - கட்டுரை, வவுனியா மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபை, வவுனியா, 1982.
2. நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்பு, கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களம், கொழும்பு, 1976.
3. புஸ்பரட்னம்.ப., பேராசிரியர், வவுனியம் - தொன்மைகு வட்டாரம் வவுனியா - கட்டுரை, பிரதேச செயலகம், வவுனியா, 2015.
4. மெட்ராஸ் மெயில்.செ., வன்னிவள நாட்டுப் பாடல்கள், மூல்லை இலக்கிய வட்டம், மூல்லைத்தீவு, 1980.
5. வல்வை அனந்தராஜ்.ந., வடபுல நாட்டார் வழக்கு, நந்தி பதிப்பகம், திருகோணமலை, 2002.

ஞா.ஜெகநாதன் J.P (W.I) B.A. Dip. In Edu.

ஓய்வுநிலைக் கோட்டக்கல்விப் பணிப்பாளர்

செய்ய விரும்புவதை இன்றே செய்யுங்கள்
நீங்கள் பிற்போடும் காலமெல்லாம் உங்கள் வெற்றி இன்னொருவரைச்
சென்றடைகின்றது.

வின் ஜனிங்ஸ்

நாட்டார் இலக்கியப் பரப்பில் பழுமொழிகள் பிரதான இடம்பெறுகின்றன. பழுமொழிகள் ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை பழக்கவழக்கங்களை, வாழ்க்கை முறைகளை விளக்குகின்றன. ஒவ்வொருபிரதேசத்தின் பழுமொழியும் அப்பிரதேசத்தின் மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளுக்கு ஏற்ப அர்த்தப்படுத்துகின்றன. இவை அப்பிரதேசத்தின் மொழி வளத்தையும் மொழி ஆளுமையையும் எடுத்தியம்பி நிற்கின்றன.

பழுமொழிகள் பேச்சவழக்குமுறைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் இன்று எழுத்து வழக்கிலும் பேணப்பட்டு வருகின்றன. தமிழில் “பழுமொழிநானூறு” என்றும் முதுபெரும் நூல் இதன் சிறப்பை உலகிற்கு காட்டி நிற்கின்றது. தாம் கூறவந்த விடயத்தை உவமை அணிகளுடன் எதுகைமோனை அணிகளுடனும் சுவைபடக் கூறிநிற்கின்றது. அறிவாற்றல் மிக்க நம்முன்னோர்கள் அனுபவ வாயிலாகப் பெற்றுக்கொண்ட உண்மைகளை சொற்சூருக்கமும் பொருட்செறிவும் மிக்கனவாக ஆக்கி அளித்திருப்பது அவர்களது அறிவுப்புலமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பழுமொழிகளை யார் எப்போது இயற்றினார்கள் எனக் கூறமுடியாது. இதுவாய்மொழிக் கடத்தலாக பரவி வந்துள்ளது. இவைசமுதாயத்தின் பொதுச் சொத்துக்களாகும். இவற்றைத்தக்கவாறுதக்க சூழலில் பயன்படுத்தும் போது மொழி வலிமையும் ஆற்றலும் பெறும். ஆயிரக்கணக்கான பழுமொழிகளை எமது அன்றாட வாழ்வில் பயன்படுத்துகின்றோம். இவை வெவ்வேறு விடயங்கள் தொடர்பானவையாக அமைந்திருக்கலாம். ஒருசமுதாயத்தின் பண்பாட்டு காவிகளாகவும் கருவூலங்களாகவும் திகழும் பெண்கள் பற்றிய பழுமொழிகள் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை பெண்கள் பற்றிய சிந்தனைகளின் பரிமாணமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஆணாதிக்கவாத சமுதாயத்தில் பெண்கள் எப்படி வாழுவேண்டுமென தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த வரம்புகளை மையப்படுத்தி பெண்கள் பற்றிய பழுமொழிகள் உருவாகியுள்ளன. பெண்கள் பற்றிய சிந்தனைகள் தமிழர் பண்பாட்டில் பொதுவானவை எனினும் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வெவ்வேறு பாட பேதங்களில் வழங்கப்பட்டு வருவது கண்கூடு.

பெண்கள் பற்றிய பழுமொழிகள் நேர்சிந்தனை கொண்ட பழுமொழிகளாகவும் எதிர்மறை சிந்தனை கொண்ட பழுமொழிகளாகவும் வகைப்படுத்தி நோக்கலாம். நேர்சிந்தனை கொண்டன பெண்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாகவும் எதிர்மறையான சிந்தனை கொண்டவை பெண்களைக் கண்டிப்பனவாகவும் அச்சுறுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன. எவ்வாறிருப்பினும் பெண்கள் பற்றிய எமது முதாதையரின் பார்வை ஆழமானது. இங்கு பெண்கள் பற்றிய ஒரு சில பழுமொழிகளையும் அவற்றின் அடிப்படையில் நிலவும் சமூககட்டமை, பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றையும் நோக்கலாம்.

“தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி” என்ற பழுமொழியில் ஒருவனது வாழ்க்கையைத் தீர்மானிப்பதில் கல்வி முக்கிய இடம் பெற்றபோதும் தாரமே முக்கிய இடம் பெறுகின்றதால் தாரம் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது.

“தாயிற் சிறந்த கோயிலும் இல்லை” இங்கு தாய் கோயிலாக உருவாகிக்கப்பட்டுள்ளார். கிராமங்களில் கோயில்கள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. வணக்கத்தலமாக மக்களால் போற்றப்படுகின்றன. தாயைக் கோயிலாக வணங்கும் எமது பண்பாடு மேன்மையானது. இங்குபெண்கள் பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

“பெண்ணில்லா வீடு பேய் வீடு” ஓவ்வொரு இல்லத்திலும் இல்லத்தை ஆளும் இல்லாள் இருப்பாள். இதனால் தான் திருவள்ளுவர் இல்லாளது சிறப்பிற்கு குற்பாக்களில் முக்கிய இடம் கொடுத்துள்ளார். வீட்டை அலங்காரிக்கும் பெண் இல்லாத வீடு பேய் வீடு எனக்குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது நடைமுறை நிதர்சனமாகும்.

“பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்” கிராமங்களில் பேய் பற்றியநம்பிக்கைகள் அதிகம். பேய் பயங்கரமானதாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான பேய் பெண்ணிற்கு இரங்கும் என்பது பெண்கள் பெருமைப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

“தாயைப் போலபிள்ளை நூலைப் போலசேலை” பெண் பிள்ளைகள் அவர்களது தாயின் நடத்தைகளைக் கொண்டு தீர்மானிக்கும் மரபு பொதுவானது. தாயைச் சந்தையில் பார்த்தால் பெண்ணை வீட்டில் பார்க்கத் தேவையில்லை எனச் சொல்வார்கள். தாயை வைத்துக் கொண்டு பிள்ளையையும் பிள்ளையை வைத்துக் கொண்டு தாயையும் மதிப்பீடு செய்யும் பண்பு நோக்கற்பாலது.

“பெத்தமனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு” தாய் பிள்ளை உறவுநிலை புலப்படுத்துகின்றது. பிள்ளைகளிற்காக வாழும் தாயின் அளவு கடந்த பாசம் பித்து என்ற சொற்றொடராக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. இதேபோன்று “காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன்குஞ்சு” என்று தாய்மையை விளக்கும் பிறிதொரு பழமொழியை நோக்கலாம்.

“ஜந்துபெண் பிள்ளைபெற்றால் ஆண்டியும் அரசனாவான்.” முதலாவது மூன்றாவது ஜந்தாவதாகப் பெண் பிள்ளைகள் பிறப்பது சிறப்பானது என்ற நம்பிக்கை உண்டு. ஜந்து என்பது சிறந்த இலக்கமாக என் சோதிடர்கள் கருதுகின்றனர். ஐம்பூதம், ஐம்பொறி என ஜந்தின் பெருமைகளை அடுக்கிக் கொண்டுபோகலாம். இது மட்டுமன்றி பெண்கள் வீட்டின் செல்வங்கள் என்ற நம்பிக்கை சமயங்களில் உண்டு. முத்தேவிகள் இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும். இதனடிப்படையில் பெற்றோரைத் தேற்றுவதற்காகவும் போற்றுவதற்காகவும் இப்பழமொழி வழங்கப்பட்டுவருகின்றது.

இவற்றை எதிர்மறையான சிந்தனைகளைத் தாங்கியபெண்கள் பற்றிய பழமொழிகள் தமிழில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை சுவை நிரம்பியவையாகவும் நயக்கத்தக்கவையாகவும் அமைந்துள்ள அதேவேளை ஆணாதிக்கவாதச் சிந்தனைகளைத் தாங்கியவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

“பொம்பிள சிரிச்சால் போச்சு போயிலை விரிச்சால் போச்சு” புகையிலையானது கிராமங்களில் பயிரப்படும் பிரதான பயிராகவும் பெருமளவு வருமானத்தைத் தருவதாகவும் காணப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் புகையிலையில் காணப்படும் ஒரு வித காரத்தன்மையாகும். இதனால் புகையிலை பத்திரமாகக் பேணி வைக்கப்படுகின்றது. இக்காரத்தன்மை அற்றுப் போனால் பயனற்றதாகிவிடும். எனவே இதுபெண்ணின் சிரிப்பிற்கு ஒப்பிட்டு நோக்கப்படுவது நயக்கத்தக்கது.

“உண்டிசூங்குதல் பெண்டிற்கழுகு” பெண்கள் எப்பொழுதும் தமது அழகைப் பேண வேண்டும். ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் பெண்கள் ஆண்களை எப்பொழுதும் மகிழ்விப்பவளாக இருக்க வேண்டும். இதனால் பெண் தனது உடலழகைப் பேணவேண்டும் என்பது குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகின்றது.

“அரைக்காசிற்கு அழித்த ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வராது.” பெண்களின் கற்பின் முக்கியத்துவம் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. அற்ப விடயங்களிற்காக பெண்கள் தம்மை இழந்துவிடாக் கூடாது பொன்னைவிட பெண்களின் கற்பு பெறுமதி மிக்கது என்ற கருத்து மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது.

“பின் தூங்கிமுன் எழுவாள் பெண்” பெண்கள் வீட்டில் பொறுப்புமிக்க இல்லத்தரசிகள் என்ற வகையில் அவளது கடமையும் பொறுப்பும் இதில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. “நல்ல மாட்டிற்கு ஒரு சூடு நல்ல பெண்டாட்டிக்கு ஒரு சொல்லு” இங்கு மாட்டையும் பெண்ணையும் ஓப்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. “பெண் புத்தி பின்புத்தி” இப்பழமொழியில் பாட பேதங்கள் பலவுண்டு. ஆனால் பெண்கள் பின்னே வருகின்ற விளைவுகள் பற்றி முன்னே சிந்தித்து செயலாற்றும் சாமர்த்தியம் கொண்டவர்கள் என்ற வகையில் இதனை நேர்சிந்தனையுடன் நோக்கலாம்.

“தாழம்பூக் கொண்டையிலே ஈரும் பேனும் மண்டையிலே” இது வெளிப்படையாகக் பெண்களின் சுத்தம் பற்றியதாக இருந்தாலும் குறிப்பாகப் பெண்களின் நடத்தை தொடர்பான பழமொழியாக அமைந்துள்ளது. வெளிவேடங் கொண்டு நடக்கும் பெண்களைச் சாடுவதாக இப்பழமொழிகாணப்படுகின்றது.

“வேல் அகட்டிய மாதாரை நம்பாதே” இங்குவேல் என்பது கண்ணன்று பொருள்படும். அதாவது கண்ணால் பேசும் பெண்களை நம்பாதே என்பது இதன் கருத்து. இவ்வாறு பெண்கள் பற்றியபழமொழிகள் தமிழில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன.

பெண்கள் இப்படித்தான் வாழவேண்டும். என்ற வரையறை கொண்ட கிராமப் புறங்களில் இவ்வாறான பழமொழிகள் பெண்களின் ஆளுமைகளைச் சிதைப்பனவாகவும் மலினப்படுத்துவதாகவும் அமைந்தபோதும் தமிழர் பண்பாட்டில் பேணப்பட வேண்டிய பண்பாட்டுக் கூறுகள் மிகநுட்பமாக சொற்சுருக்கமும் பொருட்செறிவும் நிரம்பிய பழமொழிகளாக உமைந்திருப்பது நாட்டார் இலக்கியத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

திருமதி. மேரிமெஞ்டலின் ஜயக்ரகணம் (MA, MED)

ஆசிரிய ஆலோசகர் (தமிழ்)
வலயக்கல்வி அலுவலகம்,
வவுனியா வடக்கு

உனது கண்கள் சரியான இருந்தால் இந்த உலகத்தை உனக்கு பிடிக்கும்.
எனது நாக்கு சரியாக இருந்தால் இந்த உலகத்திற்கு உன்னைப் பிடிக்கும்.

கலைஞர் கலாகூடாமணி திரு.சண்முகரத்தினம் சண்முகராகவன் அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

இசைப்புலவர் நவரத்தினம் சண்முகரத்தினம் ஜெயலக்கமி தம்பதியினரின் முத்துபுதல்வன் கலாகூடாமணி சண்முகராகவன் யாழ்ப்பாணம் உடுவில் கிராமத்தில் 1950ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 21ஆம் திகதி பிறந்தார்.

இவரது தந்தையார் இலங்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் சிறந்த இசைக்கலைஞராக தெரிவு செய்யப்பட்டு வட இலங்கை சங்கீத சபை நடாத்தும் பர்ட்சைகள், க.பொ.த சாதாரண, உயர்தா பர்ட்சையிலும் இவரது வாழ்க்கை வரலாறு இடம்பெற்று இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவரது இசையரவணைப்பில் வளர்ந்த சண்முகராகவன் சிறுவயதிலிருந்தே இசையில் ஈடுபட்டு தனது ஏழாவது வயதில் இவரது தந்தையாரின் இசைத்தமிழ் நிலையம் என்ற இசைக்கல்லூரியில் நடாத்தப்பட்ட இசை விழாவில் சண்முகராகவனால் முழுநேர கச்சேரி செய்து எல்லோரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றதோடு தவில் மேதையாகிய வயஞானகுபேர் பூபதி அளவெட்டி எ.தட்சணாமுர்த்திப்பிள்ளை அவர்கள் சண்முகராகவனை மடியில் வைத்து ஆசிர்வாதம் பண்ணி வாழ்த்தியமை பெருமை மிக்கது.

இதனைத் தொடர்ந்து அன்று முதல் இசை வாழ்க்கை ஆரம்பமானது. இவர் யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக்கல்லூரியிலும் சுண்ணாகம் ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியிலும் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். எட்டாவது வயதுக் காலப்பகுதியில் இலங்கை வாணொலியில் 1958ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் C.S.மணிபாகவலர் அவர்கள் நெறிப்படுத்திய நீலநிறத்து சிறுபிள்ளை இசை நாடகத்தில் பங்குபற்றி எல்லோரினதும் பாராட்டினைப் பெற்றார்.

அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கை வாணொலியில் பாடகராக தெரிவு செய்யப்பட்டு நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றி வந்தார். இவரது இசையை பன்னிரெண்டு வருடம் வரை இலங்கை வாணொலி கலைஞராக சேவையாற்றி அதியுயர் பாடகராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவர் பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களான திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகிய ஆலயங்களிலும் கொழும்பில் இடம்பெறும் ஆடிவேல் விழாவிலும் தந்தையாருடன் இணைந்து பங்குபற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1972ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1974 ஆம் ஆண்டு வரை இந்தியா கர்நாடக இசைக்கல்லூரியில் இசைபயின்று மேலதிக கற்றலை நிறைவு செய்த காலத்தில் சங்கீத கலாநிதி தஞ்சாவூர் திரு.பா. தியாகராஜன், சங்கீத கலாநிதி பாலக்காடு மு.ர. நாராயணசுவாமி ஆகியோரை பிரதம குருவாக ஏற்று பயின்ற போது தனது குருவான ஆ.தியாகராஜன் அவர்களுடனும் இணைந்து பாடியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அதன் பிறகு இலங்கை வந்தபோது தனது இசைத்திறமைகளை இலங்கை சங்கீத வித்துவான்கள், தவில் நாதஸ்வர கலைஞர்கள் முன்பாக வெளிப்படுத்தி அனைவரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றார். தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் நடாத்தப்பட்ட வருடாந்த இசைவிழாவில் தனது திறமையை வெளிப்படுத்தி தனக்கேண ஒரு தனி இடத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

மேலும் நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் இவர் கச்சேரிகளில் பாடும் புது அபூர்வ இராகங்களையும், கீர்த்தனைகளையும் கற்றுக்கொள்ள முன் வந்தமை அவரது பிள்ளைகளையும் இவரிடம் கல்வி பயில்வதற்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

இவர் 1974 ஆம் ஆண்டு வவுனியா மாவட்டத்தில் வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகப்பிரிவின் கீழ் உள்ள நெனாமடு கிராமத்தில் தெசராசசிங்கம் இராசம்மா

ஈழருஷ்ட் 2019

தமிழ்நினரின் மகளான தர்மகுலராணியை திருமணம் செய்து அவ்வூரிலும் கலைப்பணியைத் தொடர்ந்தார்.

மேலும் 1980 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வானோலியில் இசைத் தயாரிப்பாளராக தெரிவு செய்யப்பட்டு முன்று வருடங்கள் கலைப்பணி புரிந்ததுடன் இலங்கை வானோலியில் Super grade, A grade, B grade ஆகிய தரங்களில் பாடகர்களையும் நாதஸ்வரக் கலைஞர்களையும் உள்ளடக்கிய இசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்து இலங்கை வானோலியில் நடாத்தப்படும் இசைப்பயிற்சி வகுப்புக்களையும் நடாத்தி வந்தார்.

1987 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இடப்பெயர்வு காரணமாக மீண்டும் கொழும்பு சென்று இசைப்பணிகளைத் தொடர்ந்ததோடு நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் பாடகராகவும் இசையமைப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார்.

1989 ஆம் ஆண்டு நாட்டு நிலைமை காரணமாக மலேசியா சென்று தனது இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியதோடு அங்கும் பல மாணவர்களுக்கு கற்பித்தார். அத்தருணத்தில் அவுஸ்ரேலியாவில் இருந்து வந்த நாட்டிய கலைஞர் டொக்டர். சந்திரபானு என்பவர் அங்குள்ளவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு தனது நண்பர்கள் மூலம் சண்முகராகவனை அவுஸ்ரேலியாவில் நடாத்தும் பரத நாட்டிக் கல்லூரியில் கடமையாற்றப் பணித்தார்.

1990 இல் நடாத்தப்பட்ட முதலாவது நாட்டிய நிகழ்வில் பாடகராக அவுஸ்ரேலியாவில் கடமையாற்ற தொடங்கி 1991 இல் இருந்து அக்கல்லூரியில் பிரதான பாடகராகவும் இசையமைப்பாளராகவும் 1996 ஆண்டு வரை கடமையாற்றி வந்தார்.

மீண்டும் இலங்கை கர்நாடக சங்கீத இசை அக்கடமி என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கி பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு கற்பித்து முன்று வருடங்கள் கடமையாற்றி அவரது தந்தையாரின் ஞாபகார்த்தமாக இசைப்புலவர் சண்முகரத்தினம் இசையரங்கு மூலம் இசை விழாக்கள் நடாத்தி வந்தார்.

அக்காலப்பகுதியில் இலங்கை வானோலியில் நடாத்தப்பட்ட நாதகானம் என்ற நிகழ்வில் அளவெட்டி நாதஸ்வரமேதை M.R.பத்மநாதன் அவர்களுடன் இணைந்து ஓலிப்பதிவு செய்தல் நிகழ்வு சக கலைஞர்களாக திரு.ஏ.சிவசாமி, திரு.க.ர புண்ணியழுர்த்தி, மிருதங்க வித்துவான் திரு.வ.சந்தானகிருஸ்னன் ஆகியோருடன் இணைந்து நடாத்திய இசைநிகழ்வுகள் குறிப்பிடத்தக்கது.

அதன் பின்னர் ஜேர்மனி, லண்டன், சவீஸ்லாந்து, கனடா, பிரான்ஸ், இந்தியா ஆகிய இடங்களில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்வுகளைச் செய்தார். இவரது பணியை இவரது பிள்ளைகளான சிறி. பிருந்தன், சிறி. ஜெயந்தன், சிறி.விஜிந்தன், திருமதி.கார்த்திகாயினி, கிசோபன் ஆகியோருடன் இக்கலைப் பணியை இலங்கையிலும் அயல்நாடுகளிலும் மேற்கொண்டு வருகிறார்.

இவர் தனது வாழ்நாளில் கலாகுடாமணி பட்டத்தை அவுஸ்ரேலியாவிலும், கானசர்வஞ்சிதன் பட்டத்தை ஜேர்மனியிலும் இலங்கை கலாசார அமைச்சினால் வழங்கப்பட்ட கலைமாமணி விருதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர் தனது தற்போது தனது சொந்த ஊரான நெனாமடுவில் இருந்து One line மூலமாக லண்டன், கனடா, ஜேர்மனி, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் வளரும் பிள்ளைகளுக்கு தனது இசைப்பணியை தொடர்ந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நொகுப்பும் நேர்காணவும் - திரு.ஒ. திருவிங்கநாதன்

கலாசார உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், வவுனியா வடக்கு

வெடுக்குநாறி மலை இந்த பெயரை 2017/2018களில் பலர் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ஒரு சிலர் இதுவரையில் கேள்விப்பதாமலும் இருக்கலாம். நம் முதாதையர்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்த தமிழர் பூர்வீக பூமியே வெடுக்குநாறி.

அமைவிடம்

வவனியா மாவட்டத்தில் உள்ள, நெடுங்கேணி பிரதேசத்தில், நெடுங்கேணி ஒலுமடு வீதியின் ஒலுமடு பகுதியிலுள்ள அடர்காடுகளுக்குள் அமைந்துள்ள வன்னி நிலப்பரப்பின் உயரமான குன்றே வெடுக்குநாறி

பெயர் காரணம்

இக் குன்றுக்கு அருகில் அதிக அளவான வெடுக்குநாறி மரங்கள் காணப்படுவதே அப்பெயர் வரகாரணம். அங்கு கண்ணகி, சிவலிங்க மற்றும் நாக வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன.

பொதுசன நாகக் குன்றுகள்.

நாகவழிபாடு

நாக வழிபாடு என்பது மிக தொன்மையான வழிபாட்டு முறையாகும். உலகின் பெரும்பான்மையான நாகர்கங்கள் நாக வழிபாட்டை மேற்கொண்டுள்ளனர். ஈழத்திலும் நாகவழிபாடு தொன்றுதொட்டு இடம்பெற்று வருகின்றது. இங்கு நாக வழிபாட்டை முதலில் மேற்கொண்டவர்கள் நாகர்களாவர்.

இவர்கள் நாகத்தை தங்கள் அடையாளமாக கொண்டு வாழ்ந்தவர்கள், ஐந்துதலை நாகத்தை தெய்வாம்சம் பொருந்தியதாக கருதி வழிபட்டவர்கள் இதனால் இதுவே இம் மக்களின் இனப்பெயராகவும் ஆகிவிட்டது. இருப்பினும் இவர்கள் லிங்க வழிபாட்டையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். இலங்கையில் வடபகுதியில் உள்ள மிக பிரசித்தி பெற்ற திருத்தலமாக விளங்கும் திருக்கேதீஸ்வரம் பண்டய காலத்தில் கேது வழிபட்ட தலம் என தலபுராணம் கூறுகிறது. இங்கு கேது என்பதன் பொருள் பாம்பு-நாகம் ஆகும். மேலும் இங்குள்ள நந்தியில் மணிநாகன் என நாகர்குல தெய்வத்தின் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே திருக்கேதீஸ்வரத்தில் இவர்கள் சிவ வழிபாட்டையும் மேற்கொண்டனர் என அறியலாம். வவனிக்குளம் சிவன் கோவிலும் இவர்கள் வழிபட்ட தலங்களில் ஒன்று.

நாகர்கள் பெருங்கற்காலத்தில் வாழ்ந்தவர் ஆதலால் இவர்களால் ஆரம்பத்தில் உருவாக்கப்பட்ட வாழ்விடங்கள் தளபாடங்கள் வழிபாட்டுருவங்கள் என அனைத்தும் கருங்கற்களிலேயே பொழியப்பட்டுள்ளது. கி.பி 7-9 களின் பின்பு பல ஆக்கிரமிப்புக்களால் அவர்களின் இராச்சியம் சிதையற்று மறைந்து போயுள்ளது.

வெடுக்குநாறி மலையில் காணப்படும் ஆதாரங்கள்.

வெடுக்குநாறி மலையில் கற்புருவங்கள் (நீர்புகா முகப்புக்கள்) பொழியப்பட்ட 9 குகைகளை காணமுடிகிறது. அவற்றில் இரண்டு மிகப் பெரியவையாகவும் அவற்றின் முகப்பில் கற்புருவங்களுக்கு கீழாக இரு வரிகளில் 10க்கு மேற்பட்ட முற்கால தமிழ்பிராமி (தமிழி) எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்ட சில கல்வெட்டுக்களையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது, இவ் எழுத்துக்களின் காலம் கி.மு 2 தொடக்கம் கி.பி 2 என ஒப்பீட்டு ஆய்வுகளில் தெரிய வருகிறது. அவற்றில் ஒரு சில எழுத்துக்கள் மிக மோசமாக பாதிப்படைந்து அழிவுற்று போயிருந்தாலும் சில எழுத்துக்கள் மிகத் தெளிவாக வாசிக்கக் கூடிய வகையிலுள்ளது. எனவே இவை இருவேறு காலப்பகுதியில் இங்கு பொறிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் எழுகிறது.

இந்த ஒன்பது குகைகளில் ஒன்று நாகவடிவக்குகை. இது உருவத்தில் ஒரு நாகம் படம் எடுப்பது போன்று கருங்கல்லில் கற்புருவங்களுடன் பொழியப்பட்டுள்ளது. இது இங்குள்ள மக்களால் நாகப்பாறை என அழைக்கப்படுகிறது. இவர்கள் இவ்விடத்தில் நாகவழிபாட்டை மேற்கொள்கிறார்கள். இன்றும் நாகப்பாம்பு ஒன்று அந்தப்பாறையில் உள்ள பிளவுகளில் வாழ்ந்து வருகிறதென்பதை கோவில் பூசகர் மற்றும் அங்கு சென்று வரும் பக்தர்கள் மூலம் அறிய கிடைக்கிறது.

ஒத்து இடங்கள்

வன்னியிலும் வன்னிக்கு வெளியிலும் பல இடங்களில் இங்கு காணப்படுவதைப் போன்ற நாக வடிவக்குகைகளை காணமுடிகிறது. அவற்றில் சிலவற்றில் இன்னும் நாக வழிபாடு இடம் பெற்று வருகிறது இவ்வாறு நாகவடிவக்குகைகாணப்படும் எல்லா இடங்களிலும் தமிழிக் கல்வெட்டுகளும் நாக குடியிருப்புகள் இருந்தமைக்கான கவுக்களையும் தாராளமாக காணமுடிகிறது.

வேரக்கல் மலை இது முற்கால நாகசிற்றரசு இருந்த இடமாகும். அங்குசில சகாப்தங்களுக்கு முன்புவரைகாணப்பட்ட கிடைத்தற்கரிய தொல்லியற் சான்றுகளான கல்லாலான சிம்மாசனம், பாத பீடம் போன்றவை முறையாக பராமரிப்பு இல்லாமையால் சமூக விரோதிகளால் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு அவ்விடம் இப்போது ஒரு சிறிய குட்டை போன்று காட்சியளிக்கின்றது. இவ் இராச்சியத்தின் எல்லைக்குட்பட்டு காணப்படும் கொங்குராஜன் மலைத்தொடரில் உள்ள மொட்டை மலையிலும் இவ்வாறு பொழியப்பட்ட ஒரு நாகவடிவக்குகைகாணப்படுகிறது. இதனாகிலும் ஏராளமான தொல்லியல் சின்னங்கள் பராமரிப்பற்று காணப்படுவதால் அவையும் சிதைக்கப்பட்டு அழிவடைந்து வருகிறது. இவ் இராச்சியத்திற்கு அருகில் காணப்படும் இன்னுமொரு மலையான தந்திரி மலையிலும் இங்கு காணப்படுவதைப்போன்ற நாகவடிவக்குகை ஒன்று காணப்படுகின்றது. அது மற்ற இடங்களில் காணப்படுவதைவிட அளவில் பெரியது.

வன்னிக்கு வெளியில் காணப்படும் சான்றுகள்

வன்னிக்கு வெளியிலும் பல நாகசிற்றரசுகள் இருந்துள்ளன. அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள சங்கமன் கண்டி எனும் இடத்திலும் ஒரு நாக சிற்றரசு இருந்ததற்கான தொல்லியல் சான்றுகள் அங்கு காணப்படுகிறது. அவ்விடமும் தற்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழிக்கப்பட்டு பெறுமதியான தொல்பொருட்கள்திருடப்பட்டும் வருவதாக அப்பிரதேசவாசிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. அங்கும் நாக வழிபாடு இடம் பெறுகிறது.

அக்கரைப்பற்றிலிருந்து கதிர்காமம் செல்லும் பாதையில் மண்டானை எனும் இடத்தில் நாகமலை குகைக்கு அருகில் ஆதிநாகர்கள் வாழ்ந்த சான்றுகள் காணப்படுகிறது. இலங்கையில் பெரும் தொகையான (48கல்வெட்டுக்கள்) தமிழி கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுமிடம் இராசமலை இதுவும் ஒரு நாக இராசதானியாகும் ஆகும். இதற்கு அடுத்ததாக இன்று பம்பரகஸ்தலாவ என அழைக்கப்படும் நாகமலையில் 38 தமிழி கல்வெட்டுகள் காணப்படுகிறது. இதில் 3 சிவன் சம்பந்தமானதும் 3 சுதர்சன என

ஆரம்பமாகும் விட்டனு வழிபாடு சம்பந்தமானவையுமாகும். இங்கு கதிர்காமம் செல்லும் பாதயாத்திரிகர்களும் அப்பிரதேசவாசிகளும் நாகவழிபாட்டை மேற்கொள்கின்றனர். பண்மலையிலுள்ள நாகவடிவக்குக்கையும் அங்குள்ள 3கல்வெட்டுகளும் கி.மு 3ம் நூற்றாண்டில் ரோகண பகுதியை ஆண்ட மகாநாகன் என்பவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது. இங்கிருந்து 15k.m தொலைவில் யால் சரணாலயத்திற்கு அண்மையிலுள்ள நாகபர்வத மலையிலும் நாகவழிபாடு இடம்பெற்று வருகிறது இங்கு இராவணன் சம்பந்தமான கல்வெட்டும் இருப்பது கூடுதல் சிறப்பு.

இலங்கையில் பல்வேறு பகுதிகளில் இவ்வாறு நாகவடிவத்தில் பொழியப்பட்ட பாறைகள் காணப்பட்டாலும் அவை அனைத்துமே உருவத்தில் ஒரே மாதிரியானவை. அவை ஒரு நாகம் படம் எடுப்பதை போன்ற அமைப்பு கொண்டதும் வெளிர் நிற கருங்கற்களில் பொழியப்பட்டுமேள்ளது. அவற்றுக்கு அருகில் தமிழி கல்வெட்டுகளும், மாளிகைகள் அல்லது மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளும் காணப்படுகிறது அவை இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் நாகவழிபாடும் நாகஅரசும் நிலவியதற்கு சான்றுகளாகும். சிகிரியாவிலும் கூட இவ்வடிவான நாகவடிவக்குக்கை காணப்படுகிறது.

இவ்வாறன நாக வடிவப்பாறைகள் முற்காலத்தில் பிரதான கோவில்களாக திகழ்ந்திருக்க வேண்டும். புளியம்பொக்கனை, புளியங்குளம் நாகதம்பிரான் கோவில், நயினாதீவு நாக பூசனி அம்மன் கோவில் போன்றவையும் இவர்களால் வழிபடப்பட்ட புராதன வழிபாட்டு இடங்களாகும். நாகர்கள் உருவாக்கிய அனைத்துக் குளக்கட்டுகளிலும் தங்கள் குல தெய்வமாகிய ஐந்து தலை நாகத்தின் உருவத்தை கற்பாறைகளில் புதைப்பு சிற்பமாக செதுக்கி வைத்து வழிபட்டுள்ளனர். அந்த சிற்பங்களில் (மணிநாகன், வேள்நாகன்,) போன்ற பெயர்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. நாகம் உள்ள இடத்தில் நீர்வளம் அதிகமாக இருக்கும் என்பது அவர்களின் நம்பிக்கை. இதுவே அவ்வாறு சிலைகள் வைக்க காரணமாகும். குறிப்பாக இன்றும் இலங்கை நீர்ப்பாசன திணைக்களத்தின் சின்னம் கூட ஏழுதலை நாகம் ஆகம்.

வெடுக்குநாறி மலையில் காணப்படும் ஏனைய தொல்லியல் சான்றுகள்.

சிறிய 5-6 அடி அளவில் ஆழம் மதிக்க தக்க ஒரு நீர் ஊற்று காணப்படுகிறது. அதன் அருகே கிட்டத்தட்ட ஆறு அங்குல விட்டமும் 10 அங்குல ஆளமும் கொண்ட வட்ட வடிவில் மிக நேர்த்தியாக பொழியப்பட்ட இரண்டு குழிகளும் காணப்படுகின்றது. இது முற்காலத்தில் மூலிகைகள் அரைப்பதற்கு பயன்படுத்திய கல்வங்கள்/கல்லூரல்கலாக இருக்கலாம். இவை போன்ற சம அளவுடைய குழியொன்று தந்திரிமலையில் இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் நேர்த்தியாக கற்களில் சதுர வடிவிலும் பொழியப்பட்ட கற்துாண்களை தாங்கும் அத்திவாரக் கற்கள் கிட்டத்தட்ட 10-12 அடி தூரத்தில் அடுக்கப்பட்டு உள்ளன. அவை காட்டுக்குள் நீண்டு செல்கின்றன. அவற்றில் பல கற்கள் மண்ணுக்குள் புதைந்து காணப்படுகிறது. இவை இங்கு ஒரு கட்டடம் இருந்ததென்பதற்கு சான்றாகும். சிதறிக் கிடக்கும், செங்கற்கல் மற்றும் மற்பாண்ட துண்டுகளின் மூலம் அங்கு செங்கற்கள் மற்றும் மட்பாண்ட பயன்பாடு இருந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

மேலும் இந்த பகுதியை ஆராயும் போது தற்போது ஆலயத்தில் சூலம் வைத்து வழிபடும் இடத்திற்கு அருகிலுள்ள குன்றின் மேற்பகுதியில் சூலம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது அதனை அப்பாறைக்கு மேல் ஏறி சென்றால் மட்டுமே பார்க்க முடியும். அங்கு உள்ள பெரிய குன்றில் தற்போது சிவலிங்கம் பிரதிஸ்ரை செய்துள்ள பகுதியில்சில வித்தியாசமான பூசைக்கு பயன்படுத்தப்படும் சக்கரங்களும், முத்திரைகளும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி சான்றுகளை கொண்டு பார்க்கும்போது வெடுக்குநாறி மலையும் முற்காலத்தில் தமிழ் நாகமன்னர்களின் வாழ்விடமாக திகழ்ந்திருக்கிறது. மற்றும் அங்கு நாகவழிபாடும் சூல வழிபாடும் இடம் பெற்றுள்ளது என்பதை அறிய முடிகிறது.

நம்முடைய பாரம்பரிய இடங்கள் பலவற்றை நமது அக்கறை இன்மையாலும், அலட்சியத்தாலும் நாம் இழந்து விட்டோம் இப்போது எமக்கு எஞ்சியுள்ளவை மிகச்சில இடங்கள் மட்டுமே அவற்றையும் கவனித்து பாதுகாக்க தவறினால் வருங்காலத்தில் ஈழத்தில் தமிழர்கள் பூர்வீகமாக வாழ்ந்தார்கள் என்பதை நிருபிக்கக்கூடிய சான்றுகள் வருங்கால சந்ததியினர்க்கு இல்லாமலே போய்விடும்.

சுயத்தை இன்றே மீட்போம்.

உசாத்துணைகள்

- 1.ஞா.ஜெகநாதன், செட்டிக்குள பிரதேசத்தின் நாக சிற்றரசு, கட்டுரை, அருவியாறு, வெங்கலச் செட்டிக்குளம் கலாச்சார பேரவை வெளியீடு 2019
- 2.N.S.K. திருச்செல்வம் பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாதயத்திரையும் கந்தசாமிக் கடவுளின் புனித பூமியும் புத்தகம் - 2013
- 3.பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் வன்னியில் நாகர் உருவாக்கிய அரசு கட்டுரை, வன்னி வரலாறும் பண்பாடும் குமரன் வெளியீட்டகம் - 2014
- 4.அருணாசெல்லத்துரை அடங்காப்பற்று வன்னியின் ஆதிகால தமிழர் வரலாறு புத்தகம், அருணா வெளியீட்டகம் - 2016
- 5.ஞா.ஜெகநாதன் நாகர் எழு வன்னி(வன்னியின் வரலாற்றியல் மரபுகள்) புத்தகம், வெளியீடு கலை இலக்கிய நண்பர் வட்டம் - 2013

அ.உதூயன் BSc SpI(Valuation)

சிங்கத்தின் தலைமையின் கீழ் இருக்கும் கழுதையும் வென்று விடும், கழுதையின் தலைமையின் கீழ் இருக்கும் சிங்கமும் தோற்றுவிடும்.

சாணக்கியர்

இறைவா உனக்கு என்ன பசி

இறைவா உனக்கு
என்ன பசி எடுத்தென்று
பச்சிளம் குழந்தைகளை
பதம் பார்த்தாய்???

ஆளவந்த ஆருயிர்கள்
ஆள்துளையிலும் கிணற்றிலுமாக
நீள் துயிலில் ஆழ்வதோ..

ஆராரோ வந்தார்கள்
ஏதேதோ செய்தார்கள்
தேறி நீ வந்து
ஆறுதல் தரலையே

ஆழ்துளையில்
தேடி நீ சென்றதென்ன
கோடி அன்பு சேர்ந்தும்
வாடி நீ சென்றதென்ன

பார்போற்ற வாழ்ந்தோம் என்று
மார்த்தடி பெருமை என்ன
நேர் நடந்த துயரத்தை
ஊர் கூடி தடுத்தோமா???

ஒர் உயிர் மீளமுன்னே
நீருக்குள் தொலைந்ததே
தொலைக்காட்சி நேரலையில்
தொங்கிய பெற்றோரின்
பெண் மொட்டொன்று...

ஜயையோ என்று
சுட்டெரிக்கும் பெருமுச்சு
முழுமையாக
காற்றில் கலக்கும் முன்
தீர்ந்தது.....
அழுத்து இருமலர்களின்
முச்சு காற்று!

சின்னப் பூக்களின்
வண்ணக் கனவுகளில்
வண்ணம் களைந்ததேனோ
வரண்டுபோன தாய் மனமே
வன்மம் செய்ததேனோ

வார்த்தை வரவில்லையே
வழிகிறதே கண்ணீரே
மலிந்த மரண சந்தையில்

மலரா மொட்டுக்கள்
மலிவு விற்பனையா?????
தெளிவற்ற மனம்
தேற வழியின்றித்
தவிக்கிறதே.....

சிறிய சவப்பெட்டிகள்
சாலையெங்கும.....
பெரிதாக கனக்கிறதே.....

இறைவா உனக்கு
என்ன பசி எடுத்தென்று
குழந்தைகளை புசிக்கின்றாய்?????

பிரபாகரன் வேதிகா
3ஆம் வருடம்
இந்து கற்கைகள் பீடம்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

யாழும் குழலும் சீரும் நிடறும்
 நாழ் குரல் தண்ணுமை ஆடலொடு
 இவற்றின் இசைந்த பாடல் இசையாகும்.

இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகாரம்

இசை என்பது ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட, ஒரு விதத்தில் கட்டுப்பட்ட ஓலியாகும். இசை என்ற சொல்லுக்கு இசையவைப்பது என்ற பொருளும் உண்டு. உலகிலுள்ள ஜீவன்களை இசைய வைக்கும் சாதனம் இசையாகும். இவ்விசையானது படித்தவர்கள் முதல் பாமரர் வரை பரந்து இரசிக்கும் ஒரு சிறந்த கலையாகும்.

”இசையால் வசமாகா இதயம் எது? என்ற அடிகளின் மூலம் அனைவரையும் ஸர்க்கக்கூடிய ஒன்று என்பதும் தின்னம். ஒவ்வொரு இனத்துக்கென்றும் தனித்தனி பண்பாட்டு பாரம்பரியங்கள் காணப்படுவது போல, இசையும் காணப்படுகிறது. அந்த வகையில் தமிழர்களுக்கும் ஒரு பாரம்பரிய இசை வடிவம் காணப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைய காலத்தில் மரபுத் தமிழிசையின் செல்வாக்கானது ஏனைய இசைகளின் கலப்பாலும், பிற இனச்செல்வாக்காலும் தனித்துவமற்று மருவிப்போவது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென்றே கூறலாம்.

பழந்தமிழ் இசை என்பது, தமிழர்களின் மரபு வழியான மிகப்பழையான இசைச் செல்வமாகும். பழந்தமிழிசையெனக் குறிப்பிடும் போது ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முன்னரான காலத் தமிழ் மொழியின் இசை, நடைச்சிறப்புகள் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். அதாவது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் முதலாவது காலமான சங்ககாலத்தில், சங்கத்தமிழானது, இயல், இசை, நாடகம் என்ற வகையினுள் அடங்கியிருந்தது. இதில் இசை என்பது தமிழிசையாகும். இக்காலத்தில் கூத்து, இசை ஆகியன வளர்த்தொடங்கின.

எனவே இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழிசை செம்மையான கலைகளில் ஒன்றாக விளங்கியிருக்கிறது என்பது தின்னம். சங்க நூல்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்களிலும் தமிழிசை பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு இக்காலத்தில் பாணன், பாடினி, விறலி, கூத்தர் முதலான பாத்திரங்கள் மூலம் பழந்தமிழிசை வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் உறுதி.

இதனையடுத்து வந்த சங்கமருவிய காலத்திலேயும், சங்ககால தமிழிசைப் பண்புகள் வளர்த்தொடங்கின. தமிழிசையோடு இறைவனை இணைத்துப்பாடுவதிலும் இக்கால புலவர்கள் ஈடுபட்டனர். பக்தி நெறிக்காலமாகக் காணப்பட்ட பல்லவர் காலத்தில், நாயன்மார்கள் தமிழையும் இசையையும் இணைத்து பண் கணிந்த பாடல்களை வழங்கினர்.” தமிழோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்”, இசை பத்திமயாற் பாடுதலும் என்று தொடங்கும் வரிகளை உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

இவ்வாறு வளர்ந்த தமிழிசைக்கு, அப்பர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் போன்றவர்கள் புத்துயிர்ப்பளித்தனர். சங்கமருவிய காலத்தில் களப்பினர் ஆட்சி நிலவியிருந்தாலும் தமிழிசை தன் வளர்ச்சியைக் கைவிடவில்லை.

தொல்காப்பியம் என்ற நூலில், மரபுத்தமிழிசை பற்றிய அனைத்து செய்திகளும் அடங்கியுள்ளன. இசையைத்தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் உபயோகிக்கும் யாழ், முறி, உடுக்கு, பறை, சங்கு, போன்ற பல்வேறு இசைக்கருவிகளைப் பற்றியும் இந்நூல் கூறுகிறது. மரபுத்தமிழிசையின் பண்புகளை வெளிப்படுத்த, பழந்தமிழ் மக்கள், இசைத்தூண்கள், இசைச்சிற்பங்கள், இசைக்கல்வெட்டுகள், போன்றவற்றையும் நிறுவினர்.

குடுமியான்மலை இசைக்கல்வெட்டு தமிழிசையின் சுரங்கங்கள் பற்றிய தகவலையும் தருகிறது. இத்தோடு 24 பண்கள், 12 தாள சூரங்கள், 72 மேளகர்த்தாக்கள் போன்ற சிறப்பான விடயங்களையும் தமிழிசை அடக்கியிருந்தது.

இவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்ற மரபுத்தமிழிசையானது, நாயக்கர் காலத்தில் முகம்மதியர்களின் வருகையாலும், பின்னர் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மேற்கத்தேய இசையின் காரணமாகவும், கலப்பிற்குள்ளானது. இதன் விளைவாக அதன் தனித்தன்மை கெட்ட தொடங்கியது. அதாவது ஐரோப்பிய இசையும், ஹிந்துஸ்தானி இசையும் தமிழிசைக்குள் புகுந்து கொண்டன. இதனால் பிற மொழி அம்சங்களும் அவற்றின் வரையறைகளும் தமிழிசையுடன் சேர்ந்து ஒன்றாகின. இதைவிட கி. பி 16ம் நூற்றாண்டளவில் சிறப்புப் பெற்ற கர்நாடக இசைக்கும் தமிழிசைக்கும் பலவிதமான ஒற்றுமைகள் உண்டு என்றும், இன்று தழைத்தோங்கி நிற்கும் கர்நாடக இசையே தமிழிசையின் மறு வடிவம் என்ற கருத்துகளும் நிலவி வந்தன. இவ்வளவு காலமும் தமிழிசையின் தனித்தன்மையை நோக்கிய மக்கள் பின்னர் வேறு இசையில் காணப்படும் ஒற்றுமை வேற்றுமை போன்றவற்றை நோக்கத் தொடங்கினர்.

இதே போல் ஈழத்திலே 13ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் கண்ணகி வழக்குரை என்ற நூல் எழுந்தது. இந்த நாட்டாரிலக்கியமானது இசையோடு கூட்டு வடிவில் ஆடப்பட்டு வந்தது. பிற்பட்ட காலத்திலும் பாடி ஆடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பின்னர் தென்னகத்தில் ஏற்பட்ட நிலையைப்போலவே, ஈழத்திலும் மரபுத்தமிழிசை மங்கத்தொடங்கியது.

தமிழர்களின் தனித்துவமாகக் காணப்படும் இவ்விசையானது இன்றும் ஆங்காங்கே மருவிக்காணப்பட்டாலும், அவற்றைப் பாதுகாப்பதிலும், வளர்ப்பதிலும் யாரும் முன்னிற்பதில்லை. இதற்குப் பிரதான காரணம் எம் சமூகத்தில் காணப்படும் சாதிப்பாகுபாடே ஆகும்.

ஏனெனில் மரபுத்தமிழிசை அம்சங்களை இன்றும் பாதுகாக்கும் அல்லது வெளிப்படுத்தும் கலைஞர்களை, கீழ் நிலையில் பாகுபடுத்தி வைத்திருப்பதே பிரதான காரணமாகும். இதைவிட அந்நிய கலாசார மோகம் பல வழிகளிலும் எம் பண்பாட்டு பாரம்பரியங்களை மறக்கச் செய்து, மாய உலகிற்குள் எம் மரபுகளை முடக்கிவிட்டுள்ளது.

ஆனாலும் மேற்கத்தேய நாடுகளில் தமிழரின் மரபுத்தமிழிசைக்கு இன்னமும் வரவேற்பு இருப்பதும் கண்கூடு. எனவே நாங்கள் மறத்தமிழர்கள் என்று வீர வசனம் பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு, நம் பாரம்பரிய தமிழிசையை உலகமெலாம் பரவச்செய்வோம்.

நெய்வேந்திரன் மிதிமைாறன்.

கலைப்பீடு

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.

சில காயங்கள் மருந்தால் சரியாகும்.

சில காயங்கள் மறந்தால் சரியாகும்.

பெண்: ஆசை மச்சான் அழகு மச்சான் கேளு ஒர் வார்த்தை
ஆனந்தமும் அற்புதமும் கொண்ட நம் வாழ்க்கை

ஆண்: ஆரம்பமே அழகாய் சொல்லும் என் செல்லமே
ஆசையாக என்னவேணும் கேளு என்னிடம்

பெண்: கறுப்பு மேனி என்மேனி கண்டுக்கல்ல நீ
கட்டழகு என்று சொல்ல இதுவல்லவோ
வெள்ளைமேனி வந்திட்டால் என்னிடம் தான்
அழகு தேவதையாகிடுவேன் உன்னிடம் நான்
அழகுகலை நிபுணருண்டு நம்மிடமே தான்
அடுத்தடுத்து போய் வந்தால் அழகுராணிதான்

ஆண்: அழகு கலை நிலையத்திற்கு நீ போனாலே
அடுத்தடுத்து போயிடும் நம் சொத்துக்கள்
அம்மா தந்த அழகுமுகம் உன்னிடம்தானே
சும்மா நீயும் சுரண்டியதை இழந்திடலாமோ!
அன்பு கொண்ட உன்முகம் அழகானதே!
அள்ளி பூசும் கிறீமெல்லாம் அழிவானதே!

பெண்: வெள்ளை மேனி வேண்டாமென்று சொல்லிட்டங்களே
வேலைக்குப் போகும் உன்னிடமும் தான்
வேளாவேளைக்கு கதைக்க உதவும் ஐபோனுந்தான்

ஆண்: வேண்டாம்புள்ளே வினையேல்லாம்

வந்திடும் போனினாலேயே!
மிஸ்கோலு போடுவான்கள் மிஸ்ரர்மார்களே!
எடுத்துக் கேட்டா தொடங்கிடுவாங்க
தொடர்புடனேயே....
நேரங்காலம் தெரியாமல் பேசிடுவாங்கள்
நேயமான குடும்பத்தையே குழப்பிடுவாங்க
குடும்ப பெண்ணை மனமாற வைத்திடுவாங்க
குட்டிச் சுவராக்கி தூக்கில் தொங்க வைத்திடுவாங்க

பெண்: வேண்டாம் மச்சான் அந்த ஐபோனே
வேண்டாம் மச்சான் அந்த ஐபோனே
வேண்டும் மச்சான் உங்களுறவு என்றென்றுமே

ஆண்: ஆசை புள்ள என்புள்ள நீ மட்டுமே
அன்பாக என்னவேணும் என் செல்லமே

பெண்: கட்டழகு என்மேனி நீ கட்டும் போதுதான்
கெட்டுப்போச்சு இப்பெல்லாம் என்மேனிதான்
பட்டு போல என்னுடம்பை பளபளப்பாக்க
பகலிரவு போய்வாரன் ஜிம்மிற்கு நானே!

ஆண்: அம்மியரைத்து அழகு பெறு அன்பானவளே
உரலைக் கொண்டு நெல்க்குத்து உடலழகாகுமே
ஊறவைத்து அரிசியிடி ஊளைச்சதை போய்ச் சேருமே
முற்றம் பெருக்கி கோலம் போடும் முதுகு நன்றாகுமே
தலைமுழுகி மஞ்சள் பூசு முகம் பொலிவாகும்
காலை மாலை விளக்கேற்று வீடு ஒளி வீசும்.
அன்போடு கதைபேச அழகு உண்டாகும்
ஆசையோடு உறவாடு ஆனந்தம் கூடும்
பாசத்தோடு பழகிப்பாரு பண்புருவாகும்.
பண்போடு நீயிருந்தால் ஊரும் கொண்டாடும்.

பெண்ணென்றால் பேயுமிரங்கும் பழமொழியாகும்
பெண்ணென்றால் கோயில் வணங்கும் குலமகளாகும்.
பெண்ணென்றால் ஆணவனுக்கு சரிநிகராகும்.
பெண்ணென்றால் ஆணவனுக்கு சக்தியுமாகும்

திரு.செ.இலட்சுமிகாந்தனி
கனகராயன்குளம் வடக்கு,
கனகராயன்குளம்

எதைச் செய்ய நீங்கள் அதிகம் பயம் கொள்கிறீர்களோ, அதன்
அடியிலேயே உங்கள் வெற்றி மறைந்திருக்கும்.

ஜோஸ் விற்றாலி

நீண்ட கால நோக்கத்தோடு மனிதனை நல்வழிப்படுத்தும் விதத்தில் ஆக்கம் பெற்றவையே இலக்கியங்கள் இவை மனிதனை மனிதனாக வாழ வழி காட்டுகின்றன. இலக்கியம் என்பது இலட்சியம் என்ற வட சொல்லினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்தது. இலக்கியம் சமுதாயக் கண்ணாடியாகவும் சமுதாயத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்ற ஒரு வரலாற்றுச் சாதனமாகவும் விளங்குகின்றது. ஒரு குறித்த காலப்பகுதியில் தன் காலத்து அரசியல், பொருளாதார, சமய, ஒழுக்க, சமுதாய வாழ்க்கை முறைகளையும் மொழி நடையையும் படம் பிடித்துத் தொழிற்படுபவையாகவும் அமைவதால் மக்களிடையே காலத்திற்கு காலம் மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை அதன் பலாபலன்களை தெளிய வைப்பதற்கும் இலக்கியம் சான்றாக அமைகின்றது.

இலக்கியம் என்பது நாம் மனிதர்களாகத் தொடர்ந்திருப்பதற்கு அன்றேல் முழுமையான மனிதர்களாக இருக்க வேண்டிய மிகமிக முக்கியமான உண்மைகளைச் சொல்வதற்கு பிறிதொன்றினால் இட்டு நிரப்ப முடியாத அறிவு முறை என பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி கூறுகின்றார். இலக்கியப் படைப்புக்கள் சமூக மனிதனை அவனது வாழ்க்கையின் பல்வேறு கோலத்துடன் அவனது உணர்வுகளுக்குள்ளும் சிந்தனைக்குமுள்ள முரண்பாடுகளுடன் சமுகத்துடனான அவனது உறவுகளுடன் அவனது அக வாழ்க்கை மற்றும் புற வாழ்க்கையும் சித்தரிக்கும் முறையாக அமைந்து காணப்படுகின்றன. இலக்கியத்தில் இறந்தகால முக்கியத்துவமும் நிகழ்கால அர்த்தமும் இருக்கின்றன. இலக்கியங்கள் நல்ல பல விடயங்களை எமக்குப் புகட்டுகின்றன. எமக்கு தேவையற்ற விடயங்களை விலக்கி வாழ வேண்டும் எனவும் கூறுகின்றன. எனவே இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வை நல் வழியில் செம்மைபடுத்துகின்றன. இயற்கையன்னை மனிதனை அறிவு வளத்திற்குரிய முளையோடும் உணர்ச்சியும் கற்பனையும் ஊற்றெடுக்கும் உள்ளத்தோடும் படைத்துள்ளாள். மனிதனது முழுமையான வாழ்வுக்கு அறிவும் வேண்டும் உணர்வும் வேண்டும். ஒன்றை மட்டும் போற்றி மற்றொன்றைப் புறக்கணிப்பது உகந்ததல்ல. அறிவை மாத்திரம் வளர்த்து உணர்ச்சியைப் புறக்கணிப்பதால் மனிதன் அழகியல் உணர்வற்றவனாக இயந்திரம் போன்றவனாகின்றான்.

உணர்ச்சியை மாத்திரம் வளர்த்து இலக்கியங்களைப் புறக்கணிக்கும்போது மனிதன் நன்மை தீமைகளை பகுத்துணரும் பண்பினை இழக்கின்றான். நடுவு நிலைமை இன்றி எதனையும் ஆய்ந்தறியும் ஆற்றலை இழக்கின்றான். இந்நிலையில் இலக்கியம் என்றும் உணர்ச்சியும், கற்பனையும் கொண்ட படைப்புக்களை கலை என்றும் பாகுபாடு செய்வார். இலக்கியம் ஒர் இன்பக் கலையாகும். அது மொழியினைக் கருவியாகக் கொண்டு பிறப்பது. உணர்ச்சியும், கற்பனையும் கூடிய அனுபவ வெளிப்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாக அமைவது. அது ஏனைய கலைகளிலும் சிறப்புடையது. இலக்கியங்களில் வளர்ச்சியினால் ஏற்படும் மாற்றங்களே வரலாற்றை மாற்றும் ஆற்றல் உடையன.

மனித சமுதாயத்தின் மனவளர்ச்சிக் கூறுகளான விருப்பு வெறுப்பு நம்பிக்கை போன்றவற்றை பயன்படுத்துவதாலேயே வரலாறு பெருமளவு மாற்றமடைகின்றது. உள்ளத்தின் ஆழத்திலே முளை விட்டு வளர்ந்து செழிக்கும் அன்பு, அருள் தியாகம், தன்னிலை மறுப்பு முதலிய நல்லுணர்வுகளால் உண்டாகும் சீர் திருத்தமே நிலையானதும் பயனுள்ளதுமாகும். இந்த நல்லுணர்வுகளை மனிதனிடத்தே வளர்த்திட வல்லது இலக்கியமாகும். சட்டம், அறிவியல், தத்துவம் போன்றவற்றை ஆக்குவோரிலும் பார்க்க இலக்கியம் படைக்கும் புலவர்கள் ஆற்றலும் செல்வாக்கும் உடையவர்களாக மனித உள்ளங்களை ஆழ்கின்றனர் என்றால் மிகையல்ல.

உலகமாந்தர் இயல்புகள் பெருங்கடல் போல ஆழமும் அகலமும் உடையன. இவைகள் அனைத்தையும் அளவிட்டு காணுதல் சில வாழ்நாள் சிற்றறிவுடைய மாந்தரிற்கு

இயலாததொன்று. ஆனால் பொய்யில் புலமைச் சான்றோர் படைத்தளித்த இலக்கியங்கள் மாந்தர் இயல்பின் ஆழ அகலத்தையும் நன்மை தீமைகளையும் விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்து கூறவல்லன. எனவே தான் இலக்கியம் என்பது காலக்கண்ணாடி எனப் போற்றப்படுகின்றது.

சமூகத்தின் பிரச்சினைகளையும் தேவைகளையும் பிரதிபலிப்பனவே இலக்கியம். இலக்கியமும் மனித வாழ்வும் நமது இரு கண்கள் போன்றவை. அந்தவகையில் மனித வாழ்வில் இலக்கியங்கள் பின்னிப்பினைந்துள்ளது என்பதை பின்வருமாறு நோக்க முடியும். இலக்கியங்களில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களாக சங்க கால இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் உயர் சிந்தனைகள் வளம்பெற்று சிறப்பாக வாழ்ந்ததை எடுத்துக்காட்டும் வாழ்க்கை இலக்கியமாகும். இது வீரம், காதல் என இருவகையாக நோக்கப்படுகின்றது.

புறநானூறு போன்ற நூல்கள் வீரத்தை எமக்கு வலியுறுத்துகின்றன. அக்காலத்தில் போர்கள் நடைபெற முன்பு பெண்கள், சிறுவர்கள், ஊனமுற்றவர்கள், கர்ப்பினித் தாய்மார்கள் ஆகியோர் பாதுகாப்பான இடங்களிற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். இதனை சங்க இலக்கியங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. அதாவது நீதி நியாயமான போர் எவ்வாறு நடைபெற வேண்டும் என்ற வீரம் மிக்க தன்மையை மானிட வாழ்வுக்கு பறை சாற்றுகின்றன. “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” என்கின்ற கற்பியலையும் “ஒருவனே தேவன்” என்கின்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தையும் நமக்கு இதுகாலும் கற்பித்தவை இலக்கியங்களே. தூய காதலைக் கூறுவனவாகவும் சங்க இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இலக்கியங்களிலே தனியான ஒரு சிறப்பிடத்தைப் பெற்ற இலக்கியமாக தொல்காப்பியம் விளங்குகின்றது. இது தமிழின் மூல நூல். தமிழ் மக்கள் தனிமையானதொரு பண்பாட்டை உடையவர்கள் என்பதை உலகிற்கு பறைசாற்றுகின்ற இலக்கியமாக தொல்காப்பியம் விளங்குகின்றது.

மொழிக்குரிய இலக்கணமான எழுத்து, சொல் ஆகியவற்றைக் கூறுவதோடு மனித வாழ்க்கையின் பொருள் பற்றிய இலக்கணத்தையும் கூறுகின்றது. உலகின் வேறு ஒரு இலக்கண நூலும் இவ்வாறு கூறவில்லை. மனிதனின் அகவாழ்வு (காதல்) புறவாழ்வு (வீரம்) பற்றி விரிவாக எடுத்தியம்புகின்றது. மனிதப் பண்பாட்டின் கருவுலமாக தொல்காப்பியம் விளங்குகின்றது. மனித வாழ்க்கைக்கு தேவையான அறத்தையும் நீதியையும் கூறுவனவாக நீதி நூல்களும், அறநூல்களும் அமைந்துள்ளன. சிறப்பாக திருக்குறளும், நாலடியாரும் இதனைக் கூறுகின்றன. “எப்படியும் வாழலாம் என்று வாழ்வோர் பெருகி விட்ட இந்நாளிலே இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்று மானிடத்திற்கு உரம் கொடுத்த இலக்கியங்களுள் திருக்குறள்”. இரண்டே வரிகளில் மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான அறத்தை வலியுத்தி நிற்கின்றது. இதிலே அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பிரிவாகக் காணப்படுகின்றது. அறத்தைப் பற்றி கூறுவதற்கு அறத்துப்பால் காணப்படினும் பொருட்பாலும் காமத்துப்பாலும் அறப்படியே எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதாவது பொறாமை, ஆசை ,சினம், கடுஞ்சொல் ஆகிய நான்கும் குற்றங்களிற்கு இடம்கொடுக்காமல் அவற்றைக் கடிந்து ஒழுகுவது அறம் என்று மனிதனுக்கு கூறுகின்றார் திருவள்ளுவர். நாம் பெருளீட்டுவதாயின் அறத்தின் வழியே செய்ய வேண்டும். பெற்றதாயின் பசியைக் கண்டு வருந்த நேர்ந்தாலும் சான்றோர் பழிப்பதற்கு காரணமான இழிவுச்செயல்களை ஒருவன் செய்யக்கூடாது. என்று திருக்குறள் கூறுகின்றது.

“ஸன்றாள் பசிகாண்பாள் ஆயினும் செய்யறக
சான்றோர் பழிக்கும் வினை,

என்ற குறள் இதனையே மனிதர்களிற்கு விளக்கி நிற்கின்றது. பிறர்மனை நயத்தல் கூடாது எனவும் இப்பூவுலகில் சிறந்த நற்குணம் மிக்கவனாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுறையும்

தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவான்”

என்ற குறளில் ஒலித்தது. அத்தடன் முகாமைத்துவக் கருத்துக்கள் கற்றலின்பேறு அரசாட்சி பற்றிய பல விடயங்களை மானிடனுக்கு வெளிப்படுத்துவதாக திருக்குறள் அமைகின்றது. அன்னைத் தமிழ் மொழியில் எழுந்த இலக்கியப் படைப்புக்களில் நாலடியாரும் சிறப்பு மிக்கது. மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான நல்ல கருத்துக்களைக் கூறும் இலக்கியமாக இது விளங்குகின்றது. ஒரு மனிதன் எந்தவொரு தொழிலையும் சிறு தொழில் என்று எண்ணாது அதை முயற்சியுடன் திருத்தமாகச் செய்தால் என்றோ ஒருநாள் உயர்வடைவான் என்று நாலடியார் கூறுகின்றது. “உறுபுலி ஊன் இறை இன்றி ஒருநாள்” என்ற பாடல் இதனைக் கூறுகின்றது. செயற்கைப்பாவனையால் வரும் போலியான அழகுகள் அழகாக மாட்டாது. எமது மனதிலே நாம் நடுநிலையாளர்களாக ஒழுகுகின்றோம் என்ற கல்வியினால் உண்டாகும் அழகே உண்மையான அழகு இதனை மனித வாழ்வுக்கு உகந்தது என்று நாலடியார் கூறுகின்றது.

“குஞ்சியழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டமுகும்

மஞ்சளமுகும் அழகலை நஞ்சந்து நல்லம் யாம்”

எனும் நடுவு நிலைமையால் “கல்வியழகே அழகு” என்று நாலடியார் கூறுகின்றது. “அறம்செய விரும்பு” என்று ஒளவையார் கூறுகின்றார். அத்துடன் “தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை” எனவும் கூறுகின்றார் அதாவது மனிதனானவன் தனது கண்கண்ட தெய்வங்களான தாய், தந்தையருக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் அவர்களின் அறிவுரைகளை தாரக மந்திரங்களாகக் கொள்ள வேண்டும். அதேபோல் வாக்குண்டாம் என்ற நூலில் நல்ல உறவினர் பற்றிக் கூறுகின்றார். “அற்ற குளத்தில் அறுநீர் பறவை போல...” என்ற பாடல் இதனை தெட்டத்தெளிவாகக் கூறுகின்றது. நாம் எவ்வாறனவர்களை உறவினர் என்று கூற முடியும் என்று உண்மையைப் பறைசாற்றுகின்றது இப்பாடல். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காலம் தோறும் காப்பியங்கள் தோன்றி மொழியை வளப்படுத்துவதோடு மனித வாழ்வையும் மேம்பாட்டையச் செய்கின்றது. தமிழில் தொன்மையான காப்பியங்களில் சிலப்பதிகாரம், மனிமேகலை என்பன பல வாழ்வியல் தத்துவங்களை நமக்கு உணர்த்துவனவாக அமைகின்றது. மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான அடிப்படை தத்துவங்கள் போன்றவற்றை விளக்கும் செந்தமிழ் காப்பியமாக சிலப்பதிகாரம் சிறப்புப் பெறுகின்றது.

“அரசியல் பிழைத்தோருக்கு அறம் கூற்றாகும்”. “கற்புள்ள மகளிரை உலகம் உயர்த்தும்”, “ஊழ்வினை வந்து உறுத்தும்” போன்ற அறப்போதனைகளை கோவலன், கண்ணகி கதையூடாக மனித வாழ்வுக்குப் போதிக்கின்றது. “உண்மையே என்றும் உயர்வானது உண்மைக்கு என்றும் அழிவில்லை” என்ற பொன் மொழியை மையமாகக் கொண்டமைந்த இலக்கியமே அரிச்சந்திரன் கதை. “மனித வாழ்விற்கு சத்தியம் தேவை” என்ற தொடரை நமக்கு விளக்குவது இக்கதையே. எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் உண்மை பேசும் மன்னாக அரிச்சந்திரன் சித்தரிக்கப்படுவதோடு உண்மைக்காக தன் நாட்டை சொத்துக்களை மனைவி பிள்ளையை என அத்தனையையும் இழந்தவனே அவன்.

நாம் என்றும் உண்மைக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாக இருக்கவேண்டும் இக்கதை கூறுகின்றது. தமிழ் இலக்கியங்களிற்கு அனி செய்வனவாக மகாபாரதம், கம்பராமாயணம் போன்ற வீர காவியங்கள் காணப்படுகின்றன. மகாபாரதத்தில் பல அறக்கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. மகாபாரதத்தில் பல்வேறு சிரமங்களின் மத்தியிலும் பாண்டவர்கள் பொறுமை காத்தமையினால் தங்கள் நாடு நகரம் பெற்றமையையும் துரியோதனன் பொறுமை கொண்டமையினால் அழிந்தொழித்தமையும் மனித வாழ்வுக்கு அறத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இதன் மூலம் மனிதன் பொறுமை உடையவனாகவும் பொறாமை நீங்கப் பெற்றவனாகவும் வாழ வேண்டும் என்ற கூற்றை எமக்கு மகாபாரதம் கூறுகின்றது. கம்பராமாயணம் கற்பனை நயமும் கவிதை நயமும் மிக்கது. இவ்விலக்கியமும் பல முன்மாதிரியான கருத்துக்களைக் கூறுகின்றது. இதிலே இராமன் பொறுமையோடு வரத்தினை

நிறைவேற்றியமையினால் உலகம் போற்றும் உத்தமானாக வாழ்ந்தான். நீதி மிக்க மன்னாக நாட்டை ஆண்டான். இதிலிருந்து நாம் பிறர் கருத்துக்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கருத்து கூறப்படுகின்றது. கைகேகி சூழ்ச்சிக்கு ஆளாகியமையால் தன் கணவனை இழந்து அனைவரினதும் வெறுப்புக்கு ஆளாகினாள். இராவணன் பிறர் மனை நயக்க முனைந்தமையினால் அழிந்தொழிந்தான். நாட்டுப்புற மக்கள் தேடித்தந்த செல்வங்களுள் நாட்டார் இலக்கியமும் ஒன்று. அது நாட்டுப்புற மக்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளை ஆசாபாசங்களை அழுகுற எடுத்துக்காட்டும் தன்மை வாய்ந்தவை.

மக்களின் பாரம்பரியம், பண்பாடு, கலைகள் ஆகியவற்றை நமக்குப் புலப்படுத்துவது நாட்டார் இலக்கியமாகும். மனிதனின் பிறப்புமுதல் இறப்பு வரை மனித வாழ்வுடன் பின்னிப்பிணைந்தவையாக இவை காணப்படுகின்றன. குழந்தை பிறக்கும்போது மருத்துவிச்சிப்பாடல், தாலாட்டுப் பாடல், தொழில்பாடல், காதல் பாடல், ஒப்பாரிப்பாடல் எனப்பல வகைகளில் இவை காணப்படுகின்றன. மக்களின் இன்ப துன்பங்கள் பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற அத்தனையையும் இவை எடுத்துக்கூறுகின்றன. நாட்டார் பாடல்கள் மக்கள் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு துறையிலும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. ஒரு நிகழ்வின் மீது பொது மக்கள் கொண்டிருக்கின்ற உணர்வினை பிரதிபலிப்பதே நாட்டார் இலக்கியம்.

மனிதனின் பிறப்புடனேயே நாட்டார் பாடல் ஆரம்பிக்கின்றது. குழந்தை பிறக்கும் போது “பேத்தி வாழ பேரன் வாழ பூட்டி வாழ பூட்டன் வாழ” என மருத்துவிச்சி பாடுவாள். பின்பு “ஆராரோ ஆரிவாரோ என்கண்ணே நீ உறங்கு... என்று தாய் பாடுவாள். தொழிற் பாடலிலே “ஏலேலோ கட்டுமரம் ஏற எட்டும் மட்டும் கடலிலே வந்து...” என்று மீனவர் பாடுவர் ஒப்பாரிப் பாடலில் “பொன்னான மேனியிலே ஒரு பொல்லாத நோய் வந்தது.....” எனப் பெண்கள் ஒப்பாரி வைத்து அழுவார். இவ்வாறு மனித வாழ்வோடு நாட்டார் இலக்கியங்கள் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது.

ஆங்கிலேயரின் வருகையோடு நாவல் சிறுகதை என்பன தமிழில் தோன்றிய நவீன இலக்கியமாகும். அந்த வகையில் நவீன இலக்கியமும் மனித வாழ்வை சித்தரிப்பனவாக அமைந்துள்ளன. இவை சமூகத்தில் நிலவும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை கருவாகக்கொண்டு அமைந்துள்ளது. சாதி பெண்ணிடமை அரசியல் குடும்ப பிரச்சினைகள் முடநம்பிக்கையை தகர்த்தல் என்பவற்றை இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். “சென்றீவீர் எட்டுத்திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்வீர்” என்று பாரதி குரல் கொடுத்தான். அவனது குரல் அவன் வாழ்ந்த காலத்தில் அதிகம் மதிப்புப் பெறவில்லை. ஆனால் காலப்போக்கில் மேலை நாட்டு அறிவியல் கலைகளில் தமிழ் மக்கள் படிப்படியாக ஆர்வம் கொண்டனர். அவற்றில் தேர்ச்சியும் பெற வழி பிறந்தது. இதற்குக் காரணம் மனித வாழ்வியலோடு இலக்கியங்களும் பின்னிப்பிணைந்தமையாகும். இவ்வாறான இலக்கியங்களும் மனித வாழ்வுக்கு அவசியமானவை. இவ்வாறு உலகில் பல மொழி இலக்கியங்களுள் மனிதனை மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழ வழிகாட்டுகின்றன. உதாரணமாக கிரேக்க, ஷட்மொழி போன்ற இலக்கியங்களுள் காணப்படுகின்றன. இவ்விலக்கியங்களும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அகம், புறம் என்று தொடங்கிய வாழ்க்கை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு போன்ற நான்கு கனிகளாக விரிவடைந்ததை இலக்கியங்களில் காணலாம். இலக்கியங்களும் மனித வாழ்வும் உடல் உயிராய் கலந்துள்ளன. மனித வாழ்வை மேம்பாட்டையச் செய்யும் இலக்கியங்கள் என்றும் பேணிப்பாதுகாக்க வேண்டிய சொத்துக்களாகும். இம்மன்னில் மைந்தர் நாம் இலக்கியக்கருத்துக்களை உள்வாங்கி எம்மை நாமே செம்மைப்படுத்த வேண்டும். நகமும் சதையும் போல காணப்படும் இலக்கியமும் மனித வாழ்வும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருக்கமானவை என்பது வெள்ளிடை மலையாகும். இதை யாராலும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. இலக்கியங்களை நம் முதுசங்களாக கருதி நற்கருத்துக்களைத் திரட்டி பொன்மொழிகளை உள்வாங்கி உயர்வு பெறுவோமாக!

சி.கஸ்மீரா

கனகராயன்குளம் தெற்கு
கனகராயன்குளம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பாரம்பரியத்தை சங்க இலக்கியங்களின் காலத்தில் இருந்தே நோக்க முடிகிறது என்றாலும் சங்க இலக்கியங்களின் செழுமை அவை எடுத்துக்கூறும் பொருள்கள் எடுத்துரைக்கும் முறைகள் முதலானவற்றை நோக்கும் போது சங்க காலத்திற்கு முன்பே தமிழில் வளம் பெற்ற சிறப்பார்ந்த இலக்கியங்கள் எழுந்திருந்தாலும் வரலாற்று பேண்முறை பேணப்படாமையினால் அவ் இலக்கியங்கள் எமக்குக் கிடைத்தத்தில் இலக்கியங்கள் ஆரம்ப காலத்தில் வாய்மொழி இலக்கியங்களாக தோற்றம் பெற்று பின் வரி வடிவங்களோடு இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்து வருவதென்பது நியதி. இந்நியதிக்கேற்ப தமிழ் இலக்கியங்களும் விதிவிலக்கானதன்று.

இலக்கியங்களின் வடிவங்களும் அதன் பொருள்களும் தான் எழுகின்ற காலத்து சமுதாய போக்கிற்கும் வாழ்வியற் போக்கிற்குமினாங்க மாற்றங்கள் உள்ளாகின்றன. அவ்வகையில் தமிழ் நாட்டில் ஆரியர் வருகையின் காரணமாக வடமொழி செல்வாக்கும், வடமொழி இலக்கிய வடிவத்தில் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாயின. இதனால் பிரபந்தங்களின் தோற்றுத்தினாடாக, அதில் ஒன்றாகிய பிள்ளைப் பிரபந்தமும் வளர்ச்சி காணலாயிற்று. தமிழ் இலக்கியத்தில் இது சடுதியாக நடைபெற்றதொன்று. படிமுறையாக காலவோட்டத்திற்கேற்ப நிகழ்வது, பிள்ளைப் பிரபந்தத் தோற்றுவாய்க்கு எவ்வாறு பெரியாழ்வார் வித்திட்டார் என்பது பலர் அறிந்ததே.

சங்கச் செய்யுளின் தனிச்சிறப்பிற்கு காரணமாக இருந்தவற்றுள் அக்கால மொழிநிலையும் ஒன்றாகும். தமிழ் எழுத்துகளிலுள்ள சொற்கள் சில எழுத்தாலனவை. அவற்றுள்ளும் சங்ககாலத்தில் வழங்கிய தமிழ்ச் சொற்கள் மூன்று, நான்கு எழுத்துக்களை இவ்வாறான சொற்கள் பல ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து வரும் பொழுது உருபுகள் விரியாது வரின் சொற்செறிவு ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக :

"செழுந்த செய்யுட் செய்செங் நாவின்
வெறுந்த கேள்வி விளங்கு புகழ்க் கிலனீ"

"இமிழ்குரன் முரச முன்றுட நாளுந்
தமிழ்கெழு கடற் றண்கோல் வேந்து"

என்னும் இவ்வடிகளில் வேற்றுமையுருபுகளும் பிறவும் தொக்குவருதல் காண்க சொற்கருக்கமும், பொருட்செறிவும் உடைய சொற்றொடர்களும், வினைத்தொகை முதலிய தொகைகளும் பிறவும் சங்ககால வழக்கில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்தமையாலே, சங்கத்தமிழ் சுருங்கிய சொல்லால் விரிந்த பொருளை விளக்கும் திறமையுடையதாக விளங்கிற்று. அக்காலச் செய்யுட்கள் பிற்காலப் பகுதிகளில் எழுந்த செய்யுட்களிலும் சிறந்தனவாகக் காணப்படுவதற்கு அக்கால மொழி நிலையினையும் ஒரு காரணமாகக் கூறலாம்.

குழ்நிலைக்கிணங்க இலக்கியம் அமைகிறது என்பதற்கு சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்த இலக்கியம் ஒரு தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். சங்க இலக்கியத்திலிருந்து வேறுபட்ட இலக்கியம் சங்கமருவிய காலத்தில் எழுலாயிற்று. களப்பினராகிய பிறநாட்டினர் தமிழ் நாட்டை கைப்பற்றி ஆளுக்கூடிய அத்துணை இழிந்த நிலையிலே தமிழ்நாடு அக்காலத்தில் இருந்திருக்கிறது. ஒருநாடு வலியிழந்திருக்கும் காலத்தில் அந்நாட்டு மக்களின் பண்பாடு. ஒழுக்கநெறி முதலியன குன்றிப்போதல் இயல்பாகும்.

சங்கமருவிய காலப்பகுதியை பொதுவாக ஒர் அறநூற் காலம் என்று கூறலாம். அக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கிய நூல்களுட் பெரும்பாலானவை அறங்களைப் போற்றுபவனாக உள்ளன. அவை யாவற்றுக்கும் சிறந்து விளங்குவது திருக்குறள் ஆகும். அகவல், வெண்பா, வஞ்சி, கலிப்பா என்னும் நால்வகைப் பாவினுள், அகவற்பாவுக்குரிய அகவலோசையும், வெண்பாவுக்குரிய செப்பலோசையும் மூலவோசைகள் என்று சொல்லப்படுவன. அவை பண்டைக் காலத்தில் உலக வழக்கிற் காணப்பட்டவை. அவற்றிலிருந்து முறையே வஞ்சியும், கலியும் பிறந்தன என்பர் தொல்காப்பியர். அவை நான்கிலுமிருந்தே தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் பாவினங்கள் தோன்றலாயின.

புலவன் தான் கூற எடுத்துக் கொண்ட பொருளை பல செய்யுட்களில் அமைத்துப் பாடும் வழக்கு, சங்கமருவிய காலம் தொடக்கமாகவே வந்திருக்கிறது. பக்தியனுபவங்களை புலப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற கவிமரபு சங்கமருவிய காலத்திலே தோற்றம் பெறலாயிற்று. அக்காலத்திற்கு முன்பு கடவுளரை வாழ்த்துவதற்கும், பரவுவதற்கும் உரிய மரபு இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு தொல்காப்பியத்தில் சான்றுகளுள்ளன. பக்தியனுபவம் அம்மரபுக்குள் அடங்காமையால், அதனைப் புலப்படுத்துவதற்கு அகத்தினை, புறத்தினை பொருள் மரபுகளை பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது. அத்தகைய ஒரு புதியமரபு காரைக்காலம்மையார் காலத்திலே தோன்றிற்று. ஒரு பொருளை பல செய்யுட்களில் அமைத்துக்கூறும் பதிகம் முதலிய ஏனைய பிரபந்த வகைகள் காரைக்காலம்மையார் காலந்தொடக்கமாகத் தமிழில் எழுந்தவை.

அகவல், வெண்பா முதலிய பாவகைகள் பல்லவர்காலத்துப் புலவர்களால் கையாளப்பட்ட போதும் அக்காலப் பகுதியிற் பெருவழக்காயிருந்தவை தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் பாவினங்கள் என்றே கூறுதல் வேண்டும். ஒரு பொருளைப் பல செய்யுட்களில் அமைத்துக்கூறும் பதிகம் முதலிய ஏனைய பிரபந்த வகைகள் காணப்பட்டன. அகத்தினைப் பொருளில் அமைந்த பக்திப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தலைவி கூற்றாகவும், தோழி கூற்றாகவும், செவிலி கூற்றாகவும் வந்துள்ளன. தலைவனிடத்தில் தலைவி கொண்ட காதல் இறைவனிடத்தில் அடியார் கொண்ட அன்பாக மாறுகிறது. தெய்வ அனுபவங்களை உலகியல் வாழ்க்கை அனுபவங்களில் அமைத்துக்கூறும் வழக்கு இக்காலப்பகுதியிலேயே ஆரம்பமாகின்றது. உலகியற் காதலாகிய அன்பினைந்தினை தான் கவிதைக்குப் பொருளாக அமைதல் வேண்டுமென்பது ஒரு மரபாகும்.

இக்காலப்பகுதியில் எழுந்த இலக்கிய நூல்களும் சிலவுள்ளன. அவற்றுக்கு “திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரை” உதாரணமாகக் கூறலாம். அந்நூலில் தலைவன் தலைவியர் மாட்டு நிகழும் உலகியற் காதலே கூறப்படுகிறது. எனினும், இறையன்பும் அதனோடு அழகுற இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பாண்டிக்கோவை, முத்தொள்ளாயிரம் என்னும் நூல்களில் உலகியற் காதலே கூறப்படுகிறது. எனினும், அக்காலத்தில் வாழ்ந்த அரசர்களின் வீரச்செயல் முதலியனவற்றை பாராட்டிக் கூறுதற் பொருட்டு அகத்தினைப்பொருள் கருவியாகக் கொள்ளப் பட்டிருத்தலைக் காணலாம். பிறநாட்டு மன்னர் ஆதிக்கஞ் செலுத்தக்கூடிய நிலையில் ஒரு நாடு இருக்குமாயின் அந்நாட்டின் சமுதாயம், பொருளாதாரம், பண்பாடு, இலக்கியம் முதலியவற்றிலே தீவிரமான வளர்ச்சி ஏற்படமாட்டாது. அதனாலே தான் பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் உலகியலும் உலகியல் கூறும் இலக்கியமும் சிறப்படையவில்லை.

தமிழிலக்கியம் பல்லவர் காலத்திலும் பார்க்க சோழர் காலத்திற் சிறப்பாக வளர்ந்து வந்துள்ளது. பிற நாட்டிலிருந்து வந்து தமிழ் நாட்டை அடிமைப்படுத்தி ஆண்ட பல்லவர் தமிழ் நாட்டிலே தம் ஆட்சியை நிலைப்படுத்த முயன்றனர்ன்றி, நாட்டின் நன்மை கருதி உழைத்தனரென கூறுதல் பொருந்தாது. சோழப்பெருமன்னர் காலப்பகுதியில் எழுந்த இலக்கியங்களுட் பெரும்பாலானவை உலகியலைச் சிறப்பித்துக் கூறுவன. அத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு இக்காலத்தில் சமுதாய நிலையே காரணமாகும். ஒரு இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு இக்காலத்தில் சமுதாய நிலையே காரணமாகும். ஒரு

புலவனுடைய கற்பனையைத் தூண்டுவனவற்றுள் அவனுடைய சூழ்நிலை முக்கியமானதொன்றாகும். உலக வாழ்க்கை இழித்திடப்படுவதற்கு உரியதொன்றன்று என்ற எண்ணம் மக்களுடைய மனதில் நிலைபெறுவதற்கான சூழ்நிலை இக்காலப்பகுதியில் நிலவலாயிற்று. அதனால், உலகியற் சிறப்புக்களைப் பாராட்டும் நோக்கத்துடன் இக்காலப் புலவர்கள் இலக்கியங்களை இயற்றினர். பல்லவர் ஆட்சிக்காலத்தில் உலகியல் சிறப்புறாமையால் அதனைப் புனைந்து கூறும் இலக்கியங்கள் பல அக்காலத்திலே தோன்றவில்லை என்றே கூறலாம்.

சோழப்பெருமன்னர் காலத்திலே தமிழிலக்கியம் ஒரு புது வழியிற் சென்றது என்பதற்கு இக்காலப் புலவர்கள் பாவினவகைகளைக் கையாண்டு பேரிலக்கியங்களை இயற்றியமையை ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம். இசையோடு பாடுவதற்குரிய இப்பாவினங்கள் பல்லவர் காலத்துப் பக்திப்பாடல்களில் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இயற்றமிழிலக்கியங்கள் நால்வகைப் பாவினுள் யாதேனும் ஒன்றைக் கொண்டு இயற்றப்படுதலே பண்டைய மரபாக இருந்தது. அதனாலே தான் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெருங்கதை ஆகிய நூல்கள் அகவற்பாவிலும், பாரத வெண்பா வெண்பா யாப்பிலும் இயற்றப்பட்டன. சோழப்பெருமன்னர் கால ஆரம்பம் முதலாகக் காவியங்களும் பிறவும் பாவினங்களால் இயற்றப்பட்டன. இங்ஙனம் இசைத்தமிழுக்குரிய செய்யுள்களை இயற்றமிழுக்குப் பயன்படுத்தியமை இக்காலப்பகுதிக்கு உரிய தனிச்சிறப்பாகும்.

இனி நாயக்கர் காலப்பகுதியில் எழுந்த தமிழிலக்கியப் போக்கினை ஆராய்வோம். காலத்தின் போக்கிற்கிணங்க இக்காலத்தில் எழுந்த தமிழிலக்கியங்கள் சமயச்சார்பு, தத்துவச் சார்பு, பழையை போற்றும் பண்பு முதலிய சிறப்பியல்புகள் பலவற்றைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. தமிழ்நாட்டிலே பல தத்துவ சாத்திர நூல்கள் சோழர் காலத்தில் எழுந்த வரலாற்றை நாம் இலக்கியங்கள் மூலம் அறியலாம். அதே போல் தத்துவக்கொள்கைகள் நாடெங்கும் பரவிவந்தமைக்கு நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களே சான்றாக விளங்குகின்றன. தர்க்கமுறையாக தத்துவசாத்திர கருத்துக்களை நேரிலெடுத்துக் கூறுவனவும், அக்கருத்துக்களை கதைகளில் அமைத்து விளக்குவனவும் என இரு வகையான இலக்கியங்கள் தத்துவசாத்திர சம்பந்தமாக இக்காலத்தில் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவற்றுட் பிற்கூறியவை சிறந்த இலக்கியச் சுவையுள்ளவாகக் காணப்படுகின்றன. செய்யுட்கள் செம்பாகமாயிருத்தல் அரிது அவற்றைப் படிப்போர தம்முடைய கல்வியறிவு, புத்திசாதுரியம், கற்பனைசக்தி முதலியவற்றின் உதவிகொண்டு ஆராய்ந்து சிந்தித்து அறியக் கூடியதாகப் பொருள் அமைந்திருத்தலே இக்காலப் பகுதியிலெழுந்த செய்யுட்களுக்குரிய சிறப்புக்களுள் நன்றாகும். இத்தகைய, வித்துவச் சிறப்புடைய செய்யுட்களுக்கு உதாரணமாக,

"பருவச் சிறுபேதை பஸ்கலையு நட்பு

மருவுப் படாத மடமா- ஞாவ..."

என்ற செய்யுளைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலப் புலவர்களுடைய அனுபவம் பழைய இலக்கியங்களிலே தான் ஊற்றெடுத்தது எனலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ் இலக்கியங்களும் வளர்ந்து வந்தனவென்பது நூல்களாலும், உரைகளாலும் அறியக்கிடக்கின்றது. நாடகத்தமிழின் இலக்கணத்தைக்கூறும் இசைநுணுக்கம், இந்திரகானியம், பஞ்சமரபு, பரதசேனா பதீயம், மதிவானர் நாடகத்தமிழ் நூல் முதலிய நூல்களை அவர் அந்நூல்களிற்கு உரைகாண்பதற்கு துணையாகக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆங்கில கல்வி நாட்டிற் பயிலத் தொடங்கியதன் பின், ஆசிரியர் பலர் ஆங்கில நாடக இலக்கிய முறையினைத் தழுவி தமிழில் நாடகங்களை இயற்றப் புகுந்தனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உரைநடை இலக்கியம் வளர்ச்சியுற்றது போல அத்துணைச் சிறப்பாக நாடக இலக்கியம் வளர்ச்சியறவில்லை என்றே கூறலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்தோன்றிய பள்ளு, குறவஞ்சி முதலிய இலக்கிய வகைகளை நாம் கூத்துவகைகளில் அடக்கலாமே தவிர, வடமொழி நாடக வகைக்குள்ளே அடக்க முடியாது.

இது போன்ற பல இலக்கியங்கள் கலைகள், கலாசாரங்கள் மற்றும் மனித வாழ்க்கை போன்றவற்றில் பங்காற்றுகின்றன. நாம் இலக்கியங்களைக் கற்பதன் மூலம் பல நன்மைகளைப் பெறலாம்.

றங்கிள கிருபாகருன்

கனராயன்குளம் மகா வித்தியாலயம்

நம் தேசம் காப்போம்

தேசம் நாம் காப்போம் - நம்
சுவாசம் தனைக் காப்போம்
பேதங்கள் எதுவுமின்றி எல்லா
மதங்களையும் ஏற்போம்.

இலங்கை எம் நாடு அதன்
இயற்கையை நீ பாடு
கலங்கரையைப் போலே
வழிகாட்டியாய் நீ வாழு.

அலைகள் மோதும் கரைகளுண்டு
பசுமை மேவிய மலைகளுண்டு
ஆறுகள் குளங்கள் பலவுண்டு
அருவிகள் கொட்டும் அழுகுண்டு.

பல்லினம் கொண்டது எம்நாடு
வல்லமையாக அதை மாற்று
வேற்றுமை பலவும் இருந்தாலும்
ஒற்றுமையாக நடைபோடு.

உடைகள் பல வகை இருந்தாலும்
தடைகள் இங்கே நமக்கேது
படைகள் பலவகை வேண்டாமே நாம்
உடைந்து போகக் கூடாதே.
ஒன்றாய் கைகளைக் கோர்த்திடுவோம்
நன்றாய் நாங்கள் வாழ்ந்திடுவோம்
தாய் நாடு எனும் உணர்வோடு
தலைமுறையாய் தலை வணங்கிடுவோம்.

ஜாதிகள் பேதங்கள் அழித்திடுவோம்
ஜாதிக் கலவரம் ஒழித்திடுவோம்
யாவரும் அன்பாய் பழகிடுவோம்
ஜனநாயகமாய் வாழ்ந்திடுவோம்.

பிறிஞ்சியா தங்கராசா
ஓலுமடு தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

துயர மேகங்களால் இருள் சூழப்பட்ட ஸ்கமியின் வாழ்வினிலே எப்போது இன்ப மேகங்கள் சூழப்போகின்றதோ தெரியவில்லை! ஸ்கமியின் கடின உழைப்பும், மன வைராக்கியமும் இன்று அவள் வாழ்வில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு எதிர்நீச்சல் போடகை கொடுக்கின்றது. எதையும் சவாலாக எடுக்கும் அவளுக்கு இறைவனின் சோதனைகளுமோ இன்னும் குறைந்தபாடில்லை. பொங்கி வந்த கண்ணீர்த் துளிகளை தனது நெஞ்சுக்குள்ளே அடக்கி துள்ளி விழ எண்ணிய கண்ணீர்த்துளிகளை தனது கைவிரல்களினால் சுண்டி ஏறிந்தாள். தனது ஆத்திரத்தை தீர்ப்பது போல கைகளால் தனது தையல் இயந்திரத்தை உருட்டி கால்களினால் அசைத்து உடைகளை தைத்திடும் பணியில் ஈடுபட்டாள்.

அம்மா அம்மா என்ன செய்யிறியள் என்னையும் எழுப்பியிருக்கலாமே. நானும் ஏதும் உதவி செய்து தந்திருப்பேன். என்று கூறியபடி வந்த தனது மகள் திவ்யாவை ஓர் ஏக்க பெரு முச்சோடு ஸ்கமி பார்த்தாள். நல்ல கதை உனக்கு தையல் பற்றி என்ன மோனே தெரியும்? உனக்கு தெரிந்ததெல்லாம் புத்தகப் படிப்பு தானே. என்னை தான் கடவுள் சோதிக்கிறார் என்று பார்த்தா உன்னையும் கடவுள் சோதிக்க வெளிக்கிட்டார். என்று நினைக்கத்தான் நெஞ்ச வெடிக்குது என்று கூறிய படி முகட்டு வளையை வெறித்து நோக்கிய தாயாரின் கண்களை நிறைத்த கண்ணீர் கட்டுடைத்து பாயத் தொடங்கியது. எலும்பும் தோலுமாக காட்சி அளித்த தனது தாயின் வார்த்தையால் திவ்யாவின் மனமும் சுக்கு நூறாக உடைந்தது. அவளது கண்ணிலும் கண்ணீர் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடத்தொடங்கியது. விக்கி விக்கி திவ்யா அழுத் தொடங்கவே ஸ்கமி தன்னை சுதாகரித்து கொண்டாள். தனது மகளை வருடிய படி மோனை நீ ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதே இந்த முறை எப்படியும் வேலை கிடைக்கும் நீ போய் தம்பி தங்கச்சியாக்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புற வேலையைப் பாரம்மா நான் தான் ஏதேதோ யோசித்து உன்னையும் சூழப்பிப்போட்டன் என்று கண்களை துடைத்த தாயின் வார்த்தைகளை கேட்ட திவ்யாவும் தன்னை ஒருவாறு அடக்கி கொண்டாள்.

அம்மா நான் எல்லா வேலைகளையும் பார்க்கின்றேன். நீங்கள் உங்கள் வேலைகளை கவனியுங்கோ நானும் கம்பஸ்கல படிச்சுப்போட்டு வந்து வேலை தேடி களைத்துப் போட்டன். என்ற சொந்த காலுல நின்று உங்களை எல்லாம் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை. வேலைகளுக்கு அப்ளிக்கேஸன் போட்டது தான் மிச்சம். ஒண்டும் கையில கிடைக்க மாட்டுதாம். என்று கூறியபடி சென்ற மகளை பார்த்த ஸ்கமியின் சிந்தனைச் சக்கரம் சுழலத் தொடங்கியது.

வளம் கொளிக்கும் வன்னி மண்ணில் செந்நெல்களும் கரும்பு, வாழை என பச்சை பசேல் என்ற பயன்தரு தோட்டங்களும் நீர் நிறைந்த குளங்களும் உள்ள அனந்தரே அவளது பூர்வீகம். அவளது கணவர் தூடிப்பும் இளமையும் மிக்க கடின உழைப்பாளி. உழைத்து வாழ வேண்டுனென்ற என்னம் கொண்ட கர்ம வீரன். இவர்கள் கை பிடித்த காலம் முதல் அவர்கள் வாழ்வில் வசந்தம் வீசுத்தொடங்கியது. அன்பான உள்ளங்களின் மகிழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்க ஸ்கமி இரட்டைக் குழந்தைகளை பிரசவித்தாள். அன்று அவர்கள் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கே அளவே இல்லை. வேலழகன் தனது இரு புதல்விகளையும் பாரத்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். ஸ்கமியின் சந்தோசத்திற்கும் அளவே இல்லை. அவர்களே தனது உலகம் என வாழ தொடங்கினார்கள். உலகம் உருண்டையானது என்பது போல இவர்களது வாழ்வும் உருண்டோட்ட தொடங்கியது. இப்போது ஸ்கமி, வேலழகன் தம்பதியினருக்கு நான்கு பிள்ளைகள் நாட்டுப் பிரச்சினையும் தாண்டவம் விரித்து ஆடத்தொடங்கியது. இவர்களது வாழ்வும் ஆட்டம் காணத்தொடங்கியது. இடப்பெயர்வும் தொடங்கியது.

எங்கயப்பா இந்த செல் அடிக்குள்ள வெளிக்கிடிறியள் என்று கூறிய லட்சுமியை ஓர் பார்வை பார்த்த வேலழகன் வீட்டுக்குள்ளே எத்தனை நாள் அடைந்து கிடக்கிறது. பிள்ளைகளுக்குமான சாப்பாடும் இல்ல. கடைக்குட்டி பகலவனுக்கு மாவும் விசுக்கோத்தும் வாங்கிக் கொண்டு வரப்போறன். பக்கத்து வீட்டு நந்தனும் வாறான் போட்டு வாறன் பிள்ளைகள் கவனம் என்று கூறிப்போனவர் இன்று வரை காணவில்லை. காணாமல் போனோர் பட்டியலில் தான் உள்ளாரே தவிர அவனது கணவனுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அந்த இறைவனை தவிர யாரும் அறிய மாட்டார்கள். அன்று லட்சுமி வாழ்வில் விழுந்த பேரிடி இன்று வரை தொடர்கின்றது.

அம்மா அம்மா எனக்கு காசு வேண்டுமென்று கூறியபடி வந்த பகலவனின் குரல் கேட்டு லட்சுமி சுய நினைவுக்கு வந்தாள். ஏன் தம்பி காசு என்று கேட்டாள். சோதனை வருது அதற்கு காசு கொடுக்க வேண்டும் அம்மா என்றவனை அன்று தான் பார்ப்பவள் போல பெருமிதமாய் பார்த்தாள் சரியாய் தகப்பனை போலவே தோற்றுத்தை கொண்ட கட்டிளமை பருவம் கொண்ட இளைஞாக காட்சியளித்தான். பகலவன் தையல் தைத்து சேமித்து வைத்த காசை எண்ணி கொடுத்த படி காவியா எங்க சத்தத்தை காணேல என்றாள். உங்கட மோஞுக்கு ஒரே போட்டி பர்ட்சையும் படிப்பும் தான் வேலையளும் செய்யிறது இல்ல. நல்லா சாப்பிட்டு அவுக்கு என்று கூறி அவ்விடம் வந்த காவியாவை வம்புக்கு இழுத்ததோடு வேலையில்லா பட்டதாரி என்று பாட ஒரு போடு தலையில் போட்டாள் காவியா செல்லமாக. அம்மா என்று கத்தியபடி ஒடிய தம்பிக்கு உனக்கு இருக்குது பூசை பள்ளிக்கூடம் போட்டு வா என்று சொன்னபடி தாயிடம் வந்து சேர்ந்தாள் இளைய மகள் காவியா. திவ்யாவும் காவியாவும் இரட்டை பிறவிகள் வேலையற்ற பட்டதாரிகள். அடுத்த மகள் ஓவியா க.பொ.த சா.த பர்ட்சை எழுத போகும் மாணவி. பகலவன் தரம் 10 இல் கல்வி கற்கும் மாணவன். இவர்களது கல்வித் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய லட்சுமி படும் வேதனைகள் சொல்லிலடங்காதது. யார் செய்த புண்ணியமோ திவ்யாவும் காவியாவும் படிப்பிலும் விளையாட்டிலும் சரி கெட்டிக்காரர்கள். பள்ளிக்கூடத்தில் இவர்களுக்கு தனி மரியாதை. படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல சிந்தனையையுடைய அந்த ஆசிரியர் குழாமிலிருந்த சீதா ரீச்சர் தான் இவர்கள் இன்று படித்து பட்டதாரிகளாக உருவெடுக்க காரணமான மனித தெய்வம்.

திவ்யா என்ன யோசனை? என்று கேட்ட சீதா ரீச்சரை படபடப்போடு நோக்கிய திவ்யா ரீச்சர் அம்மாவிடம் காசு இல்ல நாங்கள் சாப்பிடவே அம்மாவின் உழைப்பு சரி. பிறகு என்னென்டு ரீச்சர் படிக்கிறது. அம்மாட்ட காசு கேட்கிறது. எங்கள் வளர்க்க அம்மா படுகிற கஸ்டத்தை பார்க் நானும் நின்று உழைச்சு சகோதரங்களை படிக்க வைப்பம் என்டு பார்க்கிறன். அதுதான் உங்களிட்ட சொல்லுவை என்று கூறிய திவ்யாவிற்கு அன்று முதல் சீதா ரீச்சர் தான் உதவியதோடு மட்டுமல்லாமல் நிறுவனங்கள் வெளிநாடுகளில் வாழும் புலம்பெயர்ந்த உறவுகளின் உதவியையும் பெற்றுக் கொடுத்து பல்கலைக்கழகம் வரை சென்று படிக்க வைத்தார். அந்த ஆசிரியர். அந்த காலத்தினால் செய்த உதவி தான் இன்று அந்த கிராமத்தில் இரண்டு பட்டதாரிகள் உருவாக காரணமாயிற்று. கால ஒட்டத்தில் லட்சுமியும் மாதர் சங்கத்தினாடாக கடன் பெற்று “லட்சுமி தையலகம்” எனும் சிறு கைத்தொழிலகம் தொடங்கி விடவே அவர்களது வாழ்வும் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது.

இன்று சமுகத்தில் நல்ல மரியாதையும் கௌரவம் மிக்கவர்களாக வாழ அதுவே வழிவகுத்தது. அம்மா ஏதும் கடிதம் வந்ததோ? என்ற படி வந்த திவ்யா மீண்டும் ஏமாற்றுத்தோடு திரும்ப காவியாவும் வந்து சேர்ந்தாள். அக்கா நாங்க எங்கட சொந்த காலுல நிற்க அரச வேலை மட்டும் தான் தேவை எண்டு இல்லை. எங்கட படிப்புக்கு எப்ப வேண்டுமென்றாலும் வேலை கிடைக்கும். அதுவரை எங்கட ஊர் பிள்ளைகளுக்கு படிப்பிப்பம். அம்மாவோட தையல் வேலை செய்வும். வாழ்க்கை என்பது ஓர் எதிர் நீச்சல் தானே நாங்களும் போராடுவோம் நிச்சயம் வேலை கிடைக்கும் என்றவனுக்கு சபாஸ்

போட்டாள் திவ்யா. அவளுக்கும் மனதுக்குள் தனது எதிர்காலம் பிரகாசமாக தெரிந்தது. லட்சமியும் கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவித்தாள். அன்று தனது மகள்மாருக்கு சீதா ரீச்சர் உதவி செய்தது போல தனது பிள்ளைகளும் அந்த உதவியை பிறருக்கு நிச்சயம் செய்ய வேண்டும் அப்ப தான் அந்த செய்ந்நன்றி பயனுடையதாகும் என புளகாங்கிதம் அடைந்தவளாய் தனது வேலையை தொடர்ந்தாள் லட்சமி. மீண்டும் வாழ்க்கையில் எதிர்நீச்சல் போட.....

வங்சஸா

சின்னப்புவரசங்குளம் விக்னேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம்

நெடுங்கேணி புகழ் பா...

நெடுங்கேணி வயலே
வயலோரக் காற்றே
என்ன தழுவிச் செல்லாயோ?
அழகான வனமே
மணம் வீசும் மலரே
என்ன வருடிச் செல்லாயோ?
வழியோரம் உயர்ந்தோங்கும்
எழிலான மரங்களே!
விழியோரம் குளிர்சேர்க்கும்
இதமான கொடிகளே!

(நெடுங்கேணி...)

சரணம் -1

மூலிகைச் செடிகள் விளைகிற தேசம்
அருமையும் புதுமையும் தெரியாதோ?
மூலிகைச் செடியும் மருத்துவ குணமும்
தமிழினம் இழப்பது அறியாயோ?
பலவகை மலர்களும் நறுமணம் தருமே!
மலர்தரும் தேனுக்கு ஈடினை வருமோ?
அழகான உயிர்த்தோப்பு
இதைக்காக்க உயிர் காக்குமே!...

(நெடுங்கேணி...)

சரணம் -2

கிராமியக் கலைகள் வளர்க்கிற தேசம்
பழமையும் பெருமையும் புரியாதோ?
கிராமியக் கலையும் வரலாற்று முதுசமும்
மறைவதும் கலைவதும் அறியாயோ?
ஊரோடு உறவாகி ஒன்றாக வருவோம்
கிராமிய வழிபாட்டில் ஒன்றாகி மகிழ்வோம்!
பாலுண்டு தயிருண்டு
வேறென்ன நலம் சேருமே!

(நெடுங்கேணி...)

செ.சசிகரண்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
வவுனியா வடக்கு

ஒன்றுப்டால்... - சிறுவர் கதை

பாபுவும், கோபுவும் அண்ணன் தம்பிகள் இருவரும் பெற்றோரின் செல்லப்பிள்ளைகள். இருவரும் எப்போதும் சண்டை இட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள். இருவருக்கும் விட்டுக்கொடுக்கும் பண்பு சிறிதுகூட இல்லை. பாபு அண்ணன் தானே என்று, கோபுவும் தம்பி தானே என்று பாபுவும் விட்டுக் கொடுப்பது இல்லை. பாபு எடுக்கும் விளையாட்டுப் பொருள் தான் கோபுவிற்கும் வேண்டும். கோபு விளையாடும் பொருள் தான் பாபுவிற்கும் வேண்டும். அதேபோல் உணவு உண்ணும் போது கூட ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காக சண்டையிடுவார்கள். அவர்களை சமாதானப்படுத்துவது பெற்றோர்களுக்கு மிகுந்த சிரமமாகி விடும்.

இவ்வாறாக இருக்கும்போது ஒருநாள் பாபு தனது நண்பன் வீட்டிற்குச் சென்று வரும்போது அங்கிருந்த பூனைக்குட்டி ஒன்றை எடுத்து வந்தான். அதற்கு றோஸி என்று பெயரிட்டு அன்பாக வளர்த்து வந்தான். அந்த பூனைக் குட்டியின்மேல் கோபுவும் பாசத்தைப் பொழிந்தான். றோசியுடன் விளையாடும்போது மட்டும் இருவரும் ஒற்றுமையாக விளையாடினர். ஆனால் இருவரும் அடிக்கடி சண்டையிடுவதில் மட்டும் குறையவில்லை. அவர்கள் சண்டையிடும் போதெல்லாம் அவர்களின் தந்தை அறிவுரை கூறுவார். சகோதரர்கள் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும். நாயும் பூனையும் போலவோ, பாம்பும் கீரியும் போலவோ எதிரிகளாக இருக்கக் கூடாது. விட்டுக் கொடுத்து வாழுப் பழக வேண்டும். சகோதரர்கள் முரண்பட்டால் இலகுவாக உங்களை அன்னியர் ஏமாற்றி விடுவர் என்று எத்தனையோ அறிவுரைகள் கூறினாலும் அவற்றை அவர்கள் ஒரு பொருட்டாகவே கருதுவதில்லை.

இவ்வாறிருக்கையில் கோபு பாடசாலை விட்டு வரும்போது வீதியில் ஒரு நாய்க் குட்டி அநாதையாக நிற்பதைப் பார்த்து அதனைத் தூக்கி வந்தான். அதற்கு டைமன் என்ற பெயரிட்டு அன்பாக வளர்த்து வந்தான். டைமன் வீட்டிற்கு வந்த ஆரம்பத்தில் றோசியும் டைமனும் ஒன்றை ஒன்று பார்த்து சீறியும் குரைத்தும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தன. காலப்போக்கில் இரண்டும் ஒரே வீட்டின் செல்லப்பிள்ளை என்று உணர்ந்து ஒன்றுடன் ஒன்று சண்டையிடுவதை நிறுத்தி ஒன்றாக விளையாட ஆரம்பித்தன. கோபுவும் பாபுவும் இவற்றைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். றோசிக்கு உணவு கொடுக்கும்போது டைமனும் அந்த உணவைப் பகிர்ந்து உண்டது, டைமனுக்கு உணவு வழங்கும்போது றோசியும் அதனைப் பகிர்ந்து கொண்டது. ஆரம்பத்தில் வெவ்வேறு பாத்திரங்களில் இரண்டுக்குமே உணவு வழங்கப்பட்டது. எந்நேரமும் இரண்டும் சேர்ந்து விளையாடுவதும் உறங்கும்போது இரண்டும் ஒன்றாகப் படுத்து உறங்குவதும் சகோதரர்களுக்கு வியப்பை அளித்தது மட்டுமன்றி இருவரின் மனங்களிலும் ஒரு மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

ஒரு நாள் கோபு தனது தந்தையிடம் ஒரு சந்தேகத்தை வெளியிட்டான். அப்பா நீங்கள் முன்பு நானும் அண்ணாவும் சண்டையிடும்போது “நாயும் பூனையும்” போல சண்டை பிடிக்காதீர்கள் என்று கூறுவீர்களே, ஆனால் நாயும் பூனையும் எவ்வளவு ஒற்றுமையாக இருக்கின்றன ஏன் அப்படிக் கூறினீர்கள் என்று கேட்டான். அதற்குத் தந்தையும் நாயும் பூனையும் இயல்பில் எதிரானவர்களாக இருந்தாலும் அவை ஒரே இடத்தில் வாழும் சூழ்நிலையில் இரண்டிற்கும் அன்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதனால்தான் அவை அப்படி அன்பாக இருக்கின்றன என்று கூறினார். அப்படியானால் இதுவரைகாலமும் நானும் அண்ணாவும் சண்டை பிடித்தது எவ்வளவு பிழையான செயல் நாங்கள் ஒரே பெற்றோருக்கு பிறந்த உடன்பிறப்புக்களாக இருந்தும் எதிரிகள் போல் வாழ்ந்திருக்கிறோம். இனிமேல் நாங்கள் ஒரு நாளும் சண்டை பிடிக்கமாட்டோம். ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து அன்பாக இருப்போம் என்று கோபுவும், பாபுவும் தந்தைக்கு உறுதிமொழி கொடுத்தனர். இருவரையும் அணைத்து பெற்றோர் ஆனந்தத்தில் அக மகிழ்ந்தனர். அவர்களுக்கு ஒற்றுமையின் மேன்மையை உணர்த்தியது அவர்களது செல்லப்பிராணிகளான றோசியும், டைமனும் தான் என்பது அவர்கள் அறிந்து கொண்ட உண்மையாகும்.

செல்வி.சபாபதிப்பிள்ளை சாந்தினி

கனகராயன்குளம் வடக்கு
கனகராயன்குளம்

காலைக் கதிரவன் தன் பொன் நிறக் கதிர்களால் அப்பிரதேசத்தையே அலங்கரிக்கத் தொடங்கியிருந்தான். அவன் வரவைக் கண்டு நானம் கொண்டவையாக பனித்துளிகள் மெதுமெதுவாக மறைந்த வண்ணமிருந்தன. பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாக வானத்தில் பறந்தன. உழவர்கள் மண்வெட்டியுடனும் தோட்டத்திற்கு சென்ற வண்ணம் இருந்தனர். பாடசாலை மணி ஒலிக்கும் சத்தம் கேட்டு வெள்ளைப் பட்டாம் பூச்சிகளாய் மாணவர்கள் பாடசாலையை நோக்கி ஓட்டமும் நடையுமாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

தரம் பதினொன்றில் கல்வி கற்கும் ஆதவனும் வேகவேகமாக நடந்து பாடசாலையை அடைந்தான். ஆயத்தமணி அடித்து முடிந்து காலைக் கூட்டத்திற்கு மாணவர்கள் ஒழுங்காக்கிக் கொண்டிருந்தனர். பிந்தி வந்தவர்களின் வரிசையில் ஆதவனும் சேர்க்கப்பட்டான். வாயிலின் அருகில் சுமார் இருபது மாணவர்கள் நின்றிருந்தனர். அவர்களுடன் ஆதவனும் சேர்ந்து கொண்டான்.

வரவுக்குமுடிவுக்கு பொறுப்பாக இருந்த ஆசிரியர் வேதநாயகம் அவர்களை நோக்கி வருவதைக் கண்டதும் ஆதவன் மெதுவாகப் பின்நகர்ந்து சென்று மாணவர்களின் பின்னால் மறைந்து கொண்டான். அதற்குக் காரணம் வேதநாயகம் அவனுக்கு வகுப்பாசிரியர். அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு அடி பரிசாகக் கிடைத்தது. அவனும் கையை நீட்டினான். ஒங்கிய தடி ஆதவனென்று தெரிந்ததும் நின்றது. ஆசிரியர் தன்னை தலையிலிருந்து கால்வரை பார்ப்பதைக் கண்டதும் ஆதவன் உடல் கூசினான். அவன் சீருடையில் சேறு படிந்திருந்தது, காலில் சப்பாத்து இல்லை, சேட்டின் ஒரு பகுதி வெளிவந்த வண்ணமிருந்தது. தலை கலைந்து உடல் வேர்த்து விறுவிறுத்துக் காணப்பட்டான்.

பாடசாலைக்கென்று ஆயத்தமாகி நின்ற அவனை தோட்டத்திற்கு தண்ணீர் கட்ட அழைத்த தந்தைமேல் அவனிற்கு கோபம் கோபமாக வந்தது. கையில் ஏற்பட்ட சுள் என்ற வலி அடி விழுந்து விட்டதை அவனுக்கு உணர்த்தியது. ஆசிரியரும் மாணவனும் ஒருவருக்கொருவர் கதைக்கவில்லை. முதலாம் பாடம் தொடங்கியிருந்தது. ஆசிரியர் வேதநாயகம் தன் வகுப்பறைக்குள் நுழைந்தார். வரவுப்பதிவேட்டைபத் திறந்து பதிந்து விட்டு அனைத்து மாணவர்களையும் நோட்டம் விட்டார். அந்த வகுப்பில் ஒரு நாளைக்கு குறைந்தது ஐந்து பேராவது பாடசாலைக்கு வருகை தராமல் இருப்பார்கள். அவர் பார்வை ஆதவன் மேல் விழுந்தது.

“ஆதவா இங்கே வா” என அழைத்தார். ஆதவன் எழுந்து சென்றான். “ஏன் லேட் எனக்கேட்ட ஆசிரியரிடம் “அப்பா தோட்டத்திற்கு தண்ணி கட்ட விட்டிட்டார் சேர்” என்று பதில் கூறினான். வேதநாயகம் எதுவும் பேசாமல் மௌனமாக இருந்தார். “சரி போய் உட்கார் ஆதவா” என அனுப்பிவிட்டு அன்றைய பாடத்தை கற்பிக்கத் தொடங்கினார் ஆசிரியர்.

அந்தப் பாடசாலை ஒரு அதிகஸ்ட் பாடசாலை என்ற படியால் சில பிரச்சினைகள் இருப்பது அவரும் அறிந்ததே. பாடசாலை இருந்த பிரதேசம் கல்வியறிவில் கொஞ்சம் பின்தங்கிக் காணப்பட்டது. மாணவர்களது கல்வியில் பெற்றோர் அக்கறை கொள்வதில்லை. தாய், தந்தை இருவரும் கூலி வேலைக்குச் செல்லும் காரணத்தினால் கீழிருக்கும் பிள்ளைகளைப் பார்ப்பதற்காக முத்த பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக

அனுப்புவதில்லை. சிலர் பாடசாலையிலிருந்து மாணவர்களை முற்றாகவே நிறுத்தியிருந்தனர். குடித்துவிட்டு வந்து வீட்டில் சண்டை பிடிக்கும் தந்தைமார், வறுமையின் காரணமாக சமைக்காமல், சாப்பாடு கொடுக்காமல் பாடசாலைக்கு அனுப்பும் தாய்மார்கள். இப்படி எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிவு, சிந்தனை எதுவுமற்ற சமூகமாக அந்தச் சமூகம் காணப்பட்டது.

இதையெல்லாம் அறிந்திருந்ததால் தான் வேதநாயகம் ஆசிரியர் பாடசாலை நேரத்தில் மட்டுமல்ல மாலை நேரம், இரவு நேரம் என எல்லா நேரமும் மாணவர்களுக்கு வகுப்புக்கள் எடுத்தார். வீட்டிற்குச் சென்றால் படிக்கும் சூழ்நிலை இருக்காது. வேறு வேலைகள் அவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கும். குடித்துவிட்டு வரும் தந்தையினதும் தாயினதும் வாய்த்தர்க்கம், பிள்ளைப்பராமரிப்பு என்பவற்றிலிருந்து விடுபடவே வேதநாயகம் மாணவர்களுக்கு இரவிலும் வகுப்புக்கள் நடாத்தினார். இரவில் அவர்கள் அனைவரும் தாம் சுயமாகத்தான் பாடம் படிப்பார்கள். அவர்களைப் படிக்க விட்டுவிட்டு மாணவர்களிற்கு எழும் சந்தேகங்களைத் தீர்ப்பார் வேதநாயகம்.

வேறு மாவட்டத்தில் வசித்து வரும் வேதநாயகம் பாடசாலை விடுதியில் தங்கியிருந்து கல்வி கற்பிப்பது இதற்கான ஒரு சாதகமான நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. ஆதவன் தோட்டம் கட்டுவது, நீர் இறைப்பது, தனக்குக் கீழிருக்கும் சகோதரர்களுக்காக பாடசாலைக்கு போகாமல் நிற்பது, வயலுக்குக் காவலுக்குப் போவது இப்படியான பிரச்சினைகள் ஆதவன் வீட்டிலும் காணப்பட்டன.

இவற்றுடன் குடித்துவிட்டு வந்து மனைவியுடன் சண்டையிடும் ஆதவனின் தந்தை சிவநேசனின் அட்டகாசங்களும் வீட்டில் நிறைந்திருந்தன. இவற்றையெல்லாம் கடந்து ஆதவன் ஒரு கெட்டிக்காரனாக இருந்தான். கற்பதில் ஆர்வமும் கூட, படிப்பதற்காக இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பது அவனுக்கு மிகவும் சாதகமே.

க.பொ.த சாதாரணப் பரீட்சைக்கு முன்று மாதங்கள் தான் இருந்தன. கற்றல் கற்பித்தல் மும்முரமாக நடந்து கொண்டிருந்த காலம் அது. அன்று காலை சில கையில் சில பேப்பரூடன் வந்த வேதநாயகம் பரீட்சைக்காக மாணவரைத் தயாராகச் சொன்னார். ஆதவனின் இடம் வெறுமையாக இருந்தது.

“ஆதவன் எங்கே? ” என்று கேட்டார் ஆசிரியர். “வரவில்லை சேர்” என்று ஒருமித்த குரலில் கூறினார்கள் மாணவர்கள். ஒன்று.. இரண்டு.. மூன்று.. நான்கு... ஐந்து...என ஒரு வாரமாக ஆதவன் பாடசாலைக்கு சமூகளிக்கவில்லை. என்னவாக இருக்கும் என யோசித்த ஆசிரியர் மாலை பாடசாலை முடிந்ததும் அவன் வீட்டிற்குச் சென்றார்.

ஆதவனின் தாயார் ஆசிரியரை உள்ளே கூட்டிச் சென்றார். வீடு ஒலையால் வேயப்பட்டு மன் சுவர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தது. வீட்டிற்குள் இருந்து பார்க்கும் போது வானம் நன்றாகத் தெரிந்தது. மூன்று, நான்கு, சிறுவர்கள் முற்றத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். (ஆதவனிற்குப்பின் பிறந்தவர்கள் போல) என எண்ணிக் கொண்டார் வேதநாயகம். ஆதவனின் தாயார் கொடுத்த தேநீரைப் பருகியவாறே “ஆதவன் எங்கே” எனக் கேட்டார் ஆசிரியர். “தோட்டத்தில் நிக்கிறான் சேர். இதோ கூப்பிடுறன். என தோட்டப்பக்கமாக குரல் கொடுத்தாள் தாய். சிறிது நேரத்தில் ஆதவனும் தந்தையும் வந்தனர். “ஆதவன் ஏன் பாடசாலைக்கு வருவதில்லை” எனக் கேட்டார் ஆசிரியர். ஆதவன் அமைதியாக தந்தையைப் பார்த்தான். “நான் தான் வாத்தியார் மறிச்சனான். இதுகள் படிச்சு

என்னத்தை செய்யப் போதுகள். இதுவரை படிச்சது போதும், நின்டால்தான் நாங்கள் ஏதாவது சமாளிக்கலாம்” எனக் கூறினார் தந்தை.

இல்லை சிவநேசன் படிக்கிற வயசிலதான் படிக்கலாம். அவன் கெட்டிக்காரன் நல்ல நிலைக்கு வருவான். அவனை நான் படிக்க வைக்கிறன் பள்ளிக்கூடம் அனுப்புங்கோ... என கேட்டு நின்றார் வேதநாயகம்.

சிவநேசனிடமிருந்து மறுப்பாக பதில் வந்தது. “வேண்டாம் ஐயா! அவன் இதுவரை படிச்சது போதும். தோட்டத்தை ஒழுங்காகச் செய்தாலே எவ்வளவு காசு வரும் தெரிமா? அவன் படிச்சு முடிக்க இன்னும் பத்து வருடங்களாவது தேவை. அதுக்கிடேல் எவ்வளவு உழைக்கலாம் தெரிமோ? அவனைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதாயில்லை. நீங்கள் போங்கோ வாத்தியார்” என்று முகத்திலிட்டதாற் போல் கூறினார் சிவநேசன்.

ஆதவனைப் பார்த்தார் வேதநாயகம் அவன் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் கொட்டியது. அவனது கண்ணீர் அவனது மனநிலையை பிரதிபலித்தது. மேலே பேசிப் பயனில்லை என அறிந்தவராக ஆதவனின் தோளில் தட்டி ஆறுதல் கூறிவிட்டு வெளியேறினார் வேதநாயகம்.

மறுநாள் அதிபரிடம் சென்று விடயத்தை கூறினார். “அந்த ஆளிடம் பேசிப்பயனில்லை சேர் நான் பேசிப் பார்த்துவிட்டேன் அவரிற்கு ஆதவனைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பும் எண்ணமே இல்லை” என்று கூறிவிட்டு,

“எனக்கொரு ஐடியா தோணுது சேர்....”

என்று இழுத்தார் வேதநாயகம்.

சொல்லுங்கோ வேதநாயகம் அது என்ன? எனக்கேட்க ஆவலானார் அதிபர்.”

“அடுத்த கிழமை நடைபெறவிருக்கும் பட்டமளிப்பு விழாவிற்கு படிப்பில் ஆர்வம் வரவேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்திருந்தோமல்லவா! அதற்கு பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டு பெற்றோரை அழைத்துச் சென்றால் என்ன? பிள்ளைகளுக்குப் பிரச்சினை வீட்டில் தான். முதலில் அவர்களுக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துவோமே. அவர்களிடத்தில் பேசிப் பயனில்லை இந்தச் செயற்பாட்டின் மூலம் மாற்றம் வருமா எனப் பார்ப்போம் சேர்.” என்று தன் யோசனையை முன்வைத்தார் வேதநாயகம்.

அதிபருக்கும் அது சரியெனப்பட்டது. அனைத்துப் பெற்றோர்களும் பேருந்து ஒன்றில் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். வானை முட்டும் அளவிற்கு பிரமாண்டமாகக் காட்சி தந்த கட்டத்தின் முன் நின்றது பஸ் வண்டி. அனைவரும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தனர். கிராமத்திலே பிறந்து கிராமத்திலே வளர்ந்து தோட்டத்தையும் மண்வெட்டியையும் மட்டும் தெரிந்திருந்த அந்தப் பாமர மக்களுக்கு இது புதிதாக இருந்தது. கார்களில் வான்களில் என தமது பிள்ளைகளின் பட்டமளிப்பைப் பார்ப்பதற்காக பல பெற்றோர்கள் வந்திருந்தனர். அவர்கள் “கோர்ட் சூடு, ஐஞ்சீ சேர்ட்” என அழகாக உடை அணிந்திருந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் தம்மைக் குனிந்து பார்த்தனர். சேட்டும் சாரமுமாக தம்நிலை தமக்கே ஒரு மாதிரியாக இருந்தது.

“வாருங்கள் உள்ளே போவோம்” என பெற்றோரிடம் கூறிய வேதநாயகம் “இங்கேதான் படித்த பிள்ளைகளுக்கு பட்டமளிப்பு விழா நடைபெறுகிறது. உங்கள் பிள்ளைகளும் படித்தால் நீங்களும் அவர்களும் சேர்ந்து இங்கே இப்படி வரலாம்.”

எனக்கூட்டிக் காட்டினர். கூச்சத்துடன் அந்த ஆடைகளுடன் உள்ளே சென்றனர் பெற்றோர்கள், அவர்களுடன் ஆதவனின் தந்தை சிவநேசனும் சென்றார்.

பெற்றோர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ஆசனத்தில் பெற்றோர்களும் மாணவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் மாணவர்களும் அமர்ந்திருந்தனர். எல்லோருக்கும் மாணவர்களைப் பார்க்க ஆச்சரியமாகவும் ஆசையாகவும் இருந்தது. ஆண்களும் பெண்களுமாக கோட்டுடன் சென்று தமக்கான விருதினை பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களை அந்த ஆடையில் பார்க்க அவர்களுக்குப் பெருமையாக இருந்தது. தம் பிள்ளைகளும் இப்படி வரவேண்டும் என்ற ஆசை அவர்கள் எல்லோர் மனதிலும் துளிர் விட்டது. சிவநேசனும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. மேடையில் விருது வாங்கிய மாணவன் ஒருவன் சிவநேசனிற்கு ஆதவனாகத் தெரிந்தான். என் மகனும் இப்படி வரவேண்டும், அவனும் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்ற உதயம் அவனுள் எழுந்தது.

நிகழ்வு முடிந்து அனைவரும் வெளியேறினர். ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் தமது பேருந்தை நோக்கி நடந்தனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரது முகத்திலும் ஓளியொன்று படர்ந்திருப்பதைக் கவனித்த வேதநாயகமும் அதிபரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து புன்னகை செய்தனர்.

தன்னை யாரோ அழைப்பது கேட்டு மெதுவாகத் திரும்பினார் வேதநாயகம். அங்கே சிவநேசன் நின்றிருந்தான். “என்னை மன்னிச்சிடுங்கோ வாத்தியார். நான் பிழை செய்திட்டன். இனி நான் என்ற மகன் ஒழுங்கா பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்புறன். அவனும் இந்தப் பிள்ளையள் போல வரவேணும் அவன் நான் படிக்க வைக்கிறன் வாத்தியார்” என்று கூறினான்.

“இதுதான் வேண்டும் சிவநேசன். நீங்கள் எல்லோரும் உங்கள் பிள்ளைகளில் அக்கறை கொள்ள வேண்டும்” என்று பாராட்டினார் வேதநாயகம். “இன்னொன்று வாத்தியார்..” என இழுத்தான் சிவநேசன். “என்ன சிவநேசன்” “அது வந்து... அந்த ஜீன்ஸ் சேட் எங்கு வாங்கலாம் வாத்தியார் எவ்வளவு காசு வேணும்” என்று வெட்கத்துடன் கேட்டான் சிவநேசன். புன்னகைத்தார் வேதநாயகம்.

“ஏன்னா என்னோட பையன் அவன்ர பட்டமளிப்பு விழாவில் என்னால் அவமானப்படக்கூடாதுல்ல, அவர்களை மாதிரி நானும்...” என தூரத்தில் தம் பிள்ளைகளுடன் ஜீன்ஸ் சேடில் நின்றிருந்த தந்தையரை சுட்டிக் காட்டினான் சிவநேசன். இப்போது வாய் விட்டுச் சிரித்தார் வேதநாயகம். வெற்றிச் சிரிப்பு அது அவர் மனதில் ஆறுதல் நிலவியிருந்தது.

விறிஞ்சியா தங்கராசா

வ/ஓலுமடு தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

பொழுதன நாலகந்
யாழ்ப்பாணம்.

கற்றவர்களிடம் கற்பதைவிட....
கற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களிடம் கற்றுக்கொள்..!

கார்ள மார்க்கீஸ்

எதுவரை சென்றேன் என்பது முக்கியமில்லை
 எதை நோக்கி எதற்காக சென்றேன் என்பதே எனக்கு முக்கியம்.
 உன்னை எதிர்க்க எவரும் இல்லையெனில்
 உன்பலம் என்னவென்று உனக்கே தெரியாது.
 எதிரியை எதிர வை! துரோகியை தூர வை!
 கண்ணில் பட்ட சிறுமணல் எப்படி இந்த அழகிய
 உலகத்தை பார்க்க முடியாமல் செய்து விடுகிறதோ அதைப்போல
 சிறிய தயக்கம் அல்லது சந்தேகம் இந்த வாழ்வின் பெருமை அழகு
 பலம் அனைத்தையும் மறைத்து விடும்.
 உங்கள் அன்பு எந்த இடத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டாலும்
 இழப்பு உங்களுக்கு இல்லை. நிராகரிக்கப்பவருக்கே இழப்பு.
 கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் குப்பையில் கூட புரளாம்
 கெளரவிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் இடம் பார்த்து அமர வேண்டும்.
 வாழ்க்கை என்பது தூக்கம் என்றால்
 காதல் என்பது கனவு.
 கோபப்படுவரை விட அதை தாங்கிக் கொள்பவரின் பொறுமை பெரிது.
 நன்மையை நூறு பேர் விரும்புவார்கள், ஆனால்
 உன்மையை சிலரே விரும்புவார்கள்.
 கசக்கும் போது குப்பையாய் பார்க்கிறோம்.
 காசாகும் போது கடவுளாக பார்க்கிறோம்.
 நாமும் காகிதம் தான்.
 குப்பையாவதும், கடவுளாவதும் நம் தரத்தைப் பொறுத்தது.

பா.குருணா

தரம் 13

வ/ஜினமு தமிழ் மகா விந்தியாலயம்

இசை

நாவுக்கு சிக்காத அமிர்தம் நீ
 நாசிக்கு சிக்காத வாசம் நீ
 கண்ணுக்கு சிக்காத நிறப் பிரிசை நீ
 ஸ்பரிதம் இல்லாத தீண்டல் நீ
 மகுடிக்கு மட்டும் மயங்குவது பாம்பு
 புல்லாங்குழலிற்கு மயங்குவது மனிதன்
 இசை இல்லாமல் இருந்திருந்தால்
 இருதயம் கூட துடிக்க வாய்ப்பு இல்லை
 ஏனெனில் இதயம் துடிப்பதும்
 ஓர் இசையில் தானே
 தேனில் மலர்ந்த பூவிது
 தேனிசைக் கீதம் தருவது
 ஊனினை உருக்கும் உளமிது
 ஊற்றாய் அழுதாய் இனிப்பது

நாற்றின் அசைவைப் பாடும்
 வேற்று மொழியிலும் இசைக்கும்
 வார்த்தைகளும் நன்றாய் ஒலிக்கும்
 கிராமத்து புகழும் பாடும்
 கானக் குயிலாய் என்றும் ஒடும்
 ஆரவாரம் இல்லா இசை இது
 ஆன்மீக பாதையும் தேடுது
 இசை நினைப்பதில்லை தன்மை
 ரசித்து மகிழ்பவர்கள் எந்த சாதி மதமென்று
 குழந்தை அழுவதை யாரும் இரைச்சல்
 என்று கூறமாட்டார்கள்
 ஏனெனில் அதுவும் ஓர் இசைதானே

ம.கிழோபன்

வ/ஜினமு தமிழ் மகா விந்தியாலயம்

நெடுங்கேணி

வளம் மிகு வன்னி மண்ணாம்
வவுனியாவின் வடதிசையில்
வந்தோரை வரவேற்று
வாழவைக்கும் நெடுங்கேணி மண்ணிது.

குறிஞ்சிக கடவுளாம் குமரனவன்
கதிர்வேலாயுத சுவாமியாக வீற்றிருக்க
அதனருகே வற்றாத ஆழ்கேணி
கொண்டதனாலோ நெடுங்கேணி
எனப்பெயர் பெற்ற மண்ணிது.

முத்துப் போல் நெல்வளம்
கோடை மாரி இடைப் பருவத்திற்கொரு
முறை
செல்வத்தை குறையாது தந்திடும்
சீர்பெற்ற மண்ணிது.
மானோடு மரையினம்
மயில் பன்றி யானையினமும் வாழும்
மரச்சோலைகள் நிறைந்ததெம்
உளமெங்கும் குளிர்மை தரும் மண்ணிது.

சிற்றூர்களோடு பேரூர்களும்
குக்கிராமங்களும் பல்சமய மக்களும்
ஒன்றே குலமென ஒற்றுமையாய்
வாழ்ந்து காட்டிடும் புகழ்பெறு மண்ணிது.

வீரயோடு கூழா பாலைப்பழமென
கனிமரங்கள் கனிந்து உயிரினங்கள்
விரும்பி உண்ணக் கிடைத்திடும்
கோடை நிறை மண்ணிது.

உயர் பனை தென்னை மரங்களோடு
பேரின வனங்களும் இடையிடையே துலங்க
கருமந்தி குருவி இனங்களோடு
பல்வகைமை உயிரினங்களின் வாழ்விட
மண்ணிது.

ஆவினங்கள் பால்பொழிய
அருந்தயிர் வெண்ணெயுமென
அரும்பெரும் உண்வகைகள் பல
கிடைத்திடும் மண்ணிது.

கல்விப் புலமைமிகு சான்றோர் பலரை
உருவாக்கிய பெருமைமிகு நெடுங்கேணி
பாரம்பரிய கலைகளின் இருப்பிடமாம்
காத்தவராயன் கூத்தும் அரியாத்தையும்

நிகழ்ந்தேறிய வீரமிகு மண்ணிது.
இயல் இசை நாடகமென முத்தமிழும்
சிறக்கப் பெற்று பாரினில்
உயர்ந்திட வழிகாட்டும்
சிறுதெய்வங்களும் காவல் செய்ய கோயில்
திருவிழாக்களும் கொண்டாட்டும் மண்ணிது.

பல் கடவுள்களின் ஆசியோடும்
பெரியோர்களின் வாழ்த்தோடும்
என்றென்றும் நிலைத்திருக்க
வவுனியாவிற்கு பெருமை சேர்த்து
நெடுங்காலம் வாழ்க நீ நெடுங்கேணி.

**திருமதி விந்தியா பிரதாப்
குளவிகுட்டான்
நெடுங்கேணி**

வவுனியா வடக்குப் பிரதேசத்திலுள்ள முருகன் ஆயைங்கள்

சிவபக்தனாக இருந்தபோதும் கொடுங்கோலாட்சி புரிந்த சூரபத்மன் தேவர்களை சிறையிலிட்டுக் குற்றேவெல் செய்வித்துத் துன்பம் செய்து கொண்டிருந்தான். ஆற்றோணாத் துயரடைந்த தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். அவர்களது வேண்டுகோளுக்கு அமைய சூரன் வலி தொலைப்பதற்காக எம்பெருமான் சிவனது நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்டவரே முருகன். தமிழ் நாட்டில் இவருக்கு ஆறுபடை வீடுகளுண்டு. அவற்றுள் கடற்கரையோரத்தில் அமைந்து சீரலைவாய் எனும் சிறப்புப் பெயரோடு விளங்கும் திருச்செந்தூர் தவிர, ஏனைய படைவீடுகளான திருப்பரங்குன்றம், திருத்தணிகை, பழுமுதிர்ச்சோலை, பழனி, சுவாமிமலை எனும் ஐந்துபடை வீடுகளும் மலைகளிலேயே அமைந்துள்ளன.

சங்க காலத்திலேயே தமிழ் மக்கள் நிலத்தை ஜவகையாக வகுத்து ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு தெய்வம் உறைவதாகக் கண்டனர். அந்த வகையில் காடும் காடு சார்ந்த நிலமுமாக விளங்கிய மூல்லை நிலத்திற்கு திருமாலையும், மலையும் மலை சார்ந்த பிரதேசமாக விளங்கிய குறிஞ்சி நிலத்திற்கு முருகனையும் தெய்வமாகக் கொண்டனர். இதனை தொல்காப்பியத்தில்,

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்”

“சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்”

எனக் கூறுவதைக் காணமுடிகிறது.

கலியுகத்தெய்வம், தமிழரின் தனித்தெய்வம், தமிழ் வளர்த்த தெய்வம் என்றெல்லாம் போற்றப்படுகின்ற முருகப்பெருமான் காட்டர்ந்த வவுனியாப் பிரதேசத்திலும் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிப் பக்தர்கள் துயர்தீர்த்து அருள்பாலித்து வருகின்றார். முருக வழிபாடு தொன்மை வாய்ந்தது. இந்தியாவில் தென்னகத்திலும், இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளிலும் முருகவழிபாடு பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றது. இந்தியாவின் வடபகுதியில் மிக அரிதாகவே முருகனுக்குக் கோவில்கள் காணப்படுகின்றன.

இலங்கையின் தென்பகுதியில் கதிர்காமத்தில் கதிரமலையிலும், கிழக்கு மாகாணத்தில் உகந்தை மலையிலும், கண்டிப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் குறிஞ்சிக்குமரன் எனும் பெயரோடும் விளங்கிடும் முருகன் இலங்கையின் மேல்மாகாணம், வடமேல் மாகாணம் போன்றவற்றில் சாதாரண சமதரை நிலத்திலும் கோயில் கொண்டு பக்தர்களது துயர்நீக்கி அருள் பாலித்து வருகிறார்.

வடமாகாணத்தின் அங்கமான வளமிகு வவுனியா மாவட்டத்திலும் பல முருகன் ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றிலும் வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவில் அமைந்துள்ள கோவில்கள் பற்றிப் பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நெடுங்கணி பழைய முருகன் ஆயை

வவுனியாவிலிருந்து வவுனியா யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் 24 கி.மீ தூரத்திலுள்ள புளியங்குளம் கிராமத்திலிருந்து வடகிழக்காக மூல்லைத்தீவு செல்லும் வீதியில் 19 கி.மீ தூரத்தில் வனப்பும் செழிப்பும் மிக்க, வரலாற்றுச் சிறப்புப் பொருந்திய பழைமை வாய்ந்த நெடுங்கணி எனும் கிராமம் உள்ளது. இங்கு செழிப்புமிகு வயலோரத்தில் இவ்வாலயம், அமைந்துள்ளது.

இவ்வாலயம் அழகுற அமைக்கப்பட்டுப் பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாலயத்தில் கந்தபுராணப்படிப்பு நீண்ட காலம் நிலவிவந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வருகை தந்திருந்த புராணபடன் வல்லுனர்கள் இங்கு வந்து மாதக்கணக்கில் தங்கியிருந்து கந்தபுராணத்தைப் பராணமரபு தவறாமல் வாசிக்கவும், உரை சொல்லவும் பயிற்சியளித்தனர். இதற்கான கொடுப்பனவாக நெல்லு அல்லது காசு கொடுக்கப்பட்டது. நெடுங்கேணியை மையமாகக் கொண்டு தண்டுவான், பட்டிக்குடியிருப்பு, ஊஞ்சாற்கட்டி, நெனாமடு போன்ற கிராமங்களைச் சேர்ந்த ஆர்வலர்கள் கந்தபுராணம் படிப்பதற்கும், சிலரி உரை சொல்லவும் பயிற்சி பெற்று விளங்கினார்.

இவ்வாலயத்தில் கந்தசஷ்டி விரதம், திருக்கார்த்திகை, தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, ஆடி அமாவாசை போன்ற விசேட தினங்களிலும் வருடாந்த மகோற்சவ காலங்களிலும் விசேட பூசை வழிபாடுகள் இடம்பெறும். மகோற்சவ காலத்தில் பத்து நாட்களும் சுவாமி வீதியுலா வரும் காட்சி காண அடியவர் திரளாகக் கூடுவர்.

நெடுங்கேணி கந்திரவேலாயுத சுவாமி ஆஸை

இவ் ஆஸை நெடுங்கேணிப் பகுதியில் வவுனியா மூல்லைத்தீவு வீதியின் அருகே கடை வீதிக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ளது. நெடுங்கேணி நகருக்கு மத்தியில் ஆகம முறைப்படி அமைக்கப்பட்டு 1958 இல் திருப்பணி நிறைவு பெற்று கும்பாபிசேகமும் இடம்பெற்றது. இதன்பின் காலத்திற்குக் காலம் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு கும்பாபிசேகங்களும் இடம்பெற்ற, இவ் ஆஸை 1997 இல் இடம்பெற்ற ஜெயசிகுறு நடவடிக்கையின் போது சேதத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டது. 2002 இல் மக்கள் மீள்குடியமர்த்தப்பட்டதோடு மீண்டும் ஆஸை புனரமைக்கப்பட்டது.

இவ்வாலயம் தொடர்ந்தும் பல முன்னேற்றகரமான திருப்பணிகளையும், சமூகப் பணிகளையும் ஆற்றிவருகின்றது. அறநெறிப் பாடசாலை, பாலர் பாடசாலை, கந்தபுராணபடனம், திருவாசக முற்றோதல், சமயப் பிரசாரங்கள், கந்தசஷ்டி விரதம், திருக்கார்த்திகை விரதம், தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, வருடாந்த மகோற்சவம், வெள்ளிக்கிழமைகளில் கூட்டுப் பிரார்த்தனை, நாயன்மார் குருபூசைகள் போன்ற பல்வேறு நிகழ்வுகள் மிகச்சிறப்பாக இவ்வாலயத்தில் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். கந்தசஷ்டி விரத இறுதி நாளன்று நிகழும் சூரன்போர் மிகச்சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுகின்றது.

ஆஸைத்தின் வடமேற்கில் தீர்த்தக்கேணியும், வடக்கில் செந்தில் அரங்கு எனும் பெயர் கொண்ட கலையரங்கும், கிழக்கில் அறநெறிப்பாடசாலையும், வவுனியா மூல்லைத்தீவு நெடுஞ்சாலையும், மேற்கில் செழிப்பான வயல்நிலங்களும் சூழ மிகவும் ரம்மியமான சூழலில் ஆஸை எடுப்பாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆஸைத்தின் தல விருட்சம் நாவல் மரமாகும். இது ஆஸை மேற்கு வீதியில் வளர்ந்தோங்கி அணி செய்கின்றது.

நயினாமடு முருகன் ஆஸை

வவுனியாவிலிருந்து ஏறத்தாழ 34 கி.மீ தூரத்தில் புளியங்குளம் மூல்லைத்தீவு பிரதான வீதியில் உள்ள நயினாமடு எனும் கிராமத்தின் மத்தியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. சிறிய கோயிலாயிருந்த இவ்வாலயம் 2010 மீள்குடியேற்றத்தைத் தொடர்ந்து கிராம மக்களுடு பங்களிப்புடனும் அரசு நிதியுதவியுடனும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நித்தியபூசை வழிபாட்டுடன் வருடாந்த மகோற்சவம், பூரணை, கார்த்திகை நடசத்திரம், கந்தசஷ்டி விரதம், தைப்பொங்கல், சித்திரைப் புத்தாண்டு, தீபாவளி, ஆடி அமாவாசை போன்ற விசேட தினங்களில் சிறப்பு பூசைகளும் இடம் பெறுகின்றன. ஆகம விதிகளுக்கமைவான பூசை முறைகளும், சூரன்போரும் இடம்பெறுகின்றன.

ஊஞ்சாற்கட்டி முருகன் கோயில்

இவ் ஆலயம் நெடுங்கேணி நகரிலிருந்து தென்கிழக்கல் 14 கி.மீ தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. பழும் பெரும் கிராமமான இங்கு பார்த்த இடமெல்லாம் பசுஞ்சோலைகளும் பச்சைப்பசேல் என்றிருக்கும் வயல்வெளிகளும், தென்னை, பனை, கழுகந்தோப்புக்களும் நிறைந்து காணப்படுகிறது. இத்தகைய அழகுமிகு செழிப்பான கிராமத்தில் வயல்வெளியை நோக்கியவாறு முருகப் பெருமான் எழுந்தருளி அடியவர்களுக்கு அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

சிறிய கோயிலாக இருந்த போதும் முருகப் பெருமானுக்குரிய விசேட தினங்கள் அனைத்திலும் விசேட பூசைகள், ஆராதனைகள் இடம்பெறும். மகோற்சவ காலங்களிலும், விசேட தினங்களிலும் மட்டும் அந்தணச் சிவாச்சாரியர்களால் கிரியைகள் செய்யப்படுகின்றன. ஏனைய நாட்களில் தர்மகர்த்தா திருசோமசுந்தரம் அவர்களே பூசகர் பணியையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்.

புளியங்குளம் கந்தசாமி ஆலயம்

வவுனியாவிலிருந்து 24 கி.மீ தொலைவில் கண்டி யாழ்ப்பாண (யு) வீதியில் புளியங்குளம் எனும் கிராமம் உள்ளது. பஸ்வண்டி மூலம் கிராமத்திற்குச் செல்லலாம். முற்றாக அழிக்கப்பட்டிருந்த இவ் ஆலயம் 2010 மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னர் அரசு நிதி உதவியுடனும், வெளிநாடுகளில் வாழும் கிராம மக்களது பங்களிப்புடனும் ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டது.

பூசை வழிபாடுகள், வெள்ளி தோறும் பஜைனை, அறநெறிப்பாடசாலை, கந்தசஷ்டி விரதம், தைப்பொங்கல், சித்திரைப் புத்தாண்டு, தீபாவளி, ஆடி அமாவாசை போன்ற வசேட தினங்களில் சிறப்புப் பூசை இடம்பெறுகின்றன. நாயன்மார்களது குருபூசைகளும் நடைபெற்று வருகிறது. ஆகம முறைப்படி அந்தண சிவாச்சாரியர்களால் பூசைகள் செய்யப்படுகின்றன.

நாஞ்குரைமோட்டை ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம்

நெடுங்கேணி நகரிலிருந்து ஏறக்குறைய 13 கி.மீ தொலைவில் நெடுங்கேணிக்குத் தென்கிழக்கில் காஞ்குரைமோட்டை எனும் கிராமம் உள்ளது. இக் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள கந்தசுவாமி ஆலயம் மக்கள் இடம்பெயர்வால் நீண்டகாலமாக செயற்பாடுகள் இன்றியிருந்தது. கோயில் முற்றாக சேதமாக்கப்பட்டிருந்தது. இங்கு மக்கள் முழுமையாக மீளக்குடியர்ந்த பின்னரே எதிர்பார்க்கும் வளர்ச்சியைக் காணமுடியும்.

இவ்வாறு, வவுனியா வடக்கு பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட முருகன் ஆலயங்கள் காணப்பட்டு வருகின்றமையை அறிந்து கொள்ளலாம். கலியுகத் தெய்வம் கந்தப்பெருமான் எமது சொந்தப் பெருமான் என்ற உணர்வோடு அடியவர்கள் மனதில் இடம்பிடித்தவர் முருகன்.

**திருமதி வித்தியா பிரதாப
ருளவிசுட்டான்
நெடுங்கேணி**

விருந்தில் மகிழ்ந்த தமிழர்

விருந்தோம்பல் என்பது விருந்தினர் மற்றும் புரவலர் ஆகியோருக்கு இடையேயான உறவு அல்லது பொதுவாகவே உயிர்களுக்கு ஆதரவளிக்கும் குணத்தை குறித்து நிற்கின்றது. தேவையுள்ள அனைவருக்கும் தாராள மனதுடன் கவனிப்பையும், காருண்யத்தையும் வழங்குவதே விருந்தோம்பல் என பொதுவாகக் கூறலாம். விருந்தாளிகளை மதிப்பது, அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வது, அவர்களை தமக்கு சமமாக நடத்துவது போன்றவற்றையே விருந்தோம்பல் இன்னமும் கூட்டு நிற்கிறது.

விவசாயத்தை தொழிலாகக் கொண்டதால் விருந்து என்பது தோன்றியது எனவும், உயிர் காக்கும் மருந்தாக இருப்பதால் அதை விருந்துடன் பகிர்ந்து கொள்வதே சிறப்பானது. வேள்வியை விட சிறந்த விருந்தோம்பலே மேன்மையானது. இருப்பதை வைத்து இல்வாழ்க்கை வாழ்வது, விருந்து கொடுப்பது போன்றவை விவசாயம் செய்பவர்களின் வழியே வந்தது எனக்கூறமுடியும்.

சங்க இலக்கியங்கள் காதல், வீரம் கொடையை மட்டுமன்றி இல்லறத்துக்குரிய அறங்களில் ஒன்றாக விருந்தோம்பலைச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. விருந்தோம்பலில் தமிழரே பெயர் பெற்றவர்கள். பழந்தழிழர் விருந்தோம்பலை வாழ்வின் உயிர் நாடியாக கொண்டமையை அக்காலத்தில் எழுந்த நூல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. பழந்தமிழ் நூல்களில் “விருந்து மணமே பெரிதும் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது” என்பதை அறிய முடிகிறது.

விருந்தோலின் அருமையை அறிந்த வள்ளுவர் விருந்தோம்பலுக்கென்று தனியே அதிகாரத்தை படைத்துள்ளமையை நோக்கும் போது தமிழர் தம் வாழ்வோடு விருந்தோம்பல் எந்தளவிற்கு பின்னிப்பிணைந்துள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதலே” இல்லறத்தின் தலையாய நெறியாகும். விருந்தோம்பலில் பெண் பெரும் பங்காற்றுகிறாள். அதனால் தான், “நல் விருந்தோம்பலின் நட்டாள்” என திரிகடுகம் கூறிநிற்கிறது. அதுமட்டுமல்லாது தொல்காப்பியமும் மனைவிக்குரிய மாண்புகளாக விருந்தோம்பலையும், சுற்றுத்தினரோடு சேர்ந்து ஒழுகுதலையும் கூறி நிற்கின்றது.

**“விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றும் சீம்பஸும்
பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள்”** (கற்பியல் -॥)

அத்தோடு மல்லாது கணவனும், மனைவியும் இணைந்தே விருந்தோம்ப வேண்டும் என்பதை இளங்கோவடிகளும், கம்பரும் தம் காப்பியங்களில் புலப்படுத்தியுள்ளனர். கண்ணகி கோவலனை விட்டுப் பிரிந்த நிலையில்,

**“அறவோர் களிந்தலும் அந்தணர் சீம்பஸும்
நுறவோர்க்கு நீர்த்தலும் நொல்லோர் சிறப்பின்
விருந்தெந்திர் கோடலும் இழந்த என்னை...”**

எனக் கூறி வருந்துகிறாள். இங்கே நோக்கத்தக்கது யாதெனில் “தொல்லோர் சிறப்பின்” என விருந்துக்கு அடைகொடுத்து இளங்கோவடிகள் கூறியிருப்பதேயாகும். ஆகவே தமிழரின் தொன்மையான பழக்கம் விருந்து என்பதை உணரமுடிகிறது.

மேலும் இராமனைப் பிரிந்த சீதை, விருந்தினர் வந்தால் அவர்களை ஒம்பு அயலா நிலையை எண்ணி இராமன் என்ன துன்பம் அடைவானோ என கலக்கமுறுகிறார் என்பதனை,

"விருந்து கண்டபோது என்னுறுமோ என விழுமா...." என கம்பர் அழகாக கூறியுள்ளார்.

"மருந்தே யாயினும் விருந்தோடு உண்" என்ற ஓளவையாரின் வாக்குக்கு ஏற்ப வாழ்ந்தது நம் தமிழினம் "விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வீழ்நாள்" என்று மறவன் கருதுவது போல விருந்தினர் வராத நாட்களெல்லாம் வீண் நாளாகப் பண்டையோர் கருதியிருந்தனர். கிடைத்தற்கரிய அமிழ்தம் கிடைத்தாலும் தான் மட்டும் உண்ணாமல் விருந்தினர்களோடு சேர்ந்தே உண்டார்கள் என்பதனை,

"இந்திரர் அமிறநம் இயை நாயினும்

இனிநெங்க தமியர் உண்டவும் இலேரே"

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் பறைசாற்றி நிற்கிறது. அதியமான் கிடைத்தற்கரிய நெல்லிக்கனி கிடைத்தும் தான் உண்டு நீண்ட நாள் வாழாமல் ஓளவையார்க்கு கொடுத்தமையை நோக்கும் போது விருந்தோம்பலின் சிறப்பினை அறியமுடிகிறது. விருந்தினர் இரவில் காலம் கழித்து வரினும் மனம் மகிழ்ந்து விருந்தோம்பினர் எனவும் இரவில் வாயில் கதவை அடைக்கும் முன் விருந்தினர் உள்ளனரா எனப் பார்த்து இருந்தால் அழைத்து வந்து உணவளிப்பார் என நற்றினை, குறுந்தொகை ஆகிய அக இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

பொருளெல்லாம் இழந்து வறுமையுற்ற காலத்தும் விருந்தினரை சிறப்பாக வரவேற்று உபசரித்தலை சங்கமக்கள் தங்கள் கடமையாகக் கொண்டிருந்தனர். வறுமையுற்று விருந்தோம்ப முடியாத நிலையிலும் கூட ஒருவன் முதல் நாள் தன் பழைய வாளை விற்றும், அடுத்த நாள் யாழை அடகு வைத்தும் விருந்தோம்பினாள் என புறப்பாடல்கள் கூறி நிற்பதோடு, வரகும் திணையும் இரவலர்க்கு கொடுத்து தீர்ந்து போன நிலையில் கூட வேறு வழியில் பொருள் தேட முடியாத நிலையில் கூட விதைக்கு இருந்த திணையை உரவில் இட்டுக் குத்தி மகளீர் விருந்தோம்பியுள்ளனர். அதியமான் வறுமையுற்ற காலத்தும் விருந்தோம்பினான் என புறநானூறு கூறி நிற்கிறது.

"அறம் எனப்படுவது யாரு எனக் கேட்பின் யறவாது இதுகேள் மன் உயிர்க்கு எல்லாம் உண்மையும் உடையும், உறையனும் அல்லது கண்டநு கீல்" என உணவின் முக்கியத்துவத்தை மணிமேகலை கூறி நிற்கிறது. விருந்தோம்பலில் உபசரிக்கும் பாங்கே முதன்மையானது. அதாவது முகம் மலர்ந்து உபசரிக்கும் போது விருந்தானது உப்பில்லாத கூழாக இருந்தாலும் கூட அது சிறப்பாக இருக்கும்.

"ஒப்புன் முகம் மலர்ந்து உபசரிந்து உண்மை பேசி
உப்பில்லாத கூழிட்டாலும் உண்பதே அழுதமாகும்
முப்பழமொடு பானனாம் முகம் கறந்து சுவாராயின் கப்பிய
பசியினோடு கடுமேயசி ஆருமன்றோ" (விவேக சிந்தாமணி)

"மோப்பக் குழழும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழழும் விருந்து"

என்கின்றார் திருவள்ளுவர். அனிச்சம் மலரை விட மென்மையானவர்கள் விருந்தினர்கள். எனவே அவர்களை மென்மையாக இன்முகம் காட்டி வரவேற்க வேண்டும் என்பதை தெளிவாக உணர்த்தி நிற்கிறது இக்குறள். அத்தோடு மட்டுமல்லது

கலைகளுக்கும் சங்கமக்கள் முக்கியத்துவம் நல்கியுள்ளனர். பாணர், பொருநர், கூத்தர், விறலியர் போன்றோர் தம் திறமைகளை வெவ்வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று வெளிப்படுத்தும் போது அவ்விடங்களில் விருந்து உபசாரங்களைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

“விருந்து புறத்தே நானுண்டல் சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றனறு” என்றும்

“செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்

நல் விருந்து வானத்தவர்க்கு”

என்றும் வள்ளுவன் வாக்கிற்கு இணங்கி வாழ்ந்த நாம் இன்றைய சூழலில் எப்படி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை சிந்தித்திருக்கின்றோமா? அறிமுகமான உறவினர்களோ, சுற்றுத்தாரோ, நண்பர்களோ கூட நம் தமிழர் இல்லங்களுக்கு சென்றால் இல்லத்தில் உள்ள அனைவரும் வரவேற்கும் பண்பைக் கூட காணமுடிவதில்லை. இன்றைய இளம்பிள்ளைகள் வந்தவர்கள் முன் வணக்கம் அல்லது புன்னகையைக் கூட உதிர்க்க முடியாதவர்களாய் தத்தமது வேலைகளில் கருத்தாய் இருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. விருந்தோம்பலில் “நன்னினத்தைக் குவியழைக்கும் காகம் போலிரு”, “என்னன்றாலும் எட்டாகம் பகிர்ந்து உண்” என்ற கவிஞர்களது கூற்றுக்கள் நோக்கத்தக்கது.

அண்மைக் காலத்தில் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை முறையிலிருந்து தனிக்குடித்தன வாழ்க்கை முறைக்கு இத்தலைமுறையினர் என்று மாறத் தொடங்கினார்களோ அன்றே விருந்தோம்பும் பண்பும் அருகிப் போய்விட்டது. பணம் சேர்ப்பதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட வாழ்க்கையில் விருந்து மருந்தாகி விட்டது. இளைய தலைமுறையினர்க்கு இத் தலையாயப் பண்பாடு தெரியாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

எம் அடையாளம் விருந்தோம்பல். எம் அடையாளங்களை நாமே தொலைப்பதற்கு வழிசெய்யக்கூடாது. எம் இளையவர்களுக்கு விருந்தோம்பலின் முக்கியத்துவத்தை உரைப்போம். தமிழர்களாகிய நாம் நம் அடையாளத்தை அழியாது காப்போம்.

நூர்க்காயினி தெய்வேந்திரன்

ஆசிரியர்

வ/விக்னேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம்

வென்றவனுக்கும் தோற்றவனுக்கும் வரலாறு உண்டு.

வேடிக்கை பார்த்தவனுக்கும் விமர்சனம் செய்தவனுக்கும் ஒரு வரிகூட கிடையாது.

ஏற்றுமதி பொருளாதாரத் நுறைக்கு பங்களிக்கும் பண்சார் உற்பத்திகள்

உலகில் உள்ள தாவரங்களில் மனிதனுக்குப் பெரிதும் பயன் கொடுக்கின்ற தாவரமாகப் பணவளம் காணப்படுவதால் இது தாவரங்களின் அரசி என்று பயன் தெரிந்தோரால் போற்றப்படுகின்றது. சிறந்த குடிசைத் தொழிலுக்கு அதிக மூலப்பொருட்களை வழங்கி தம்மை அண்டி வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நுனிமுதல் அடிவரை உதவும் மரம் வேறொன்றில்லை. கால்நடை உணவாகவும் கிராமிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் பணவளம் உதவுவதுடன் ஏற்றுமதிக்கான உற்பத்திகளை வழங்குவதன் மூலம் அந்நிய செலாவணியையும் பெறுவதற்கு உதவுகின்றது.

எமது பிரதேசத்தில் உள்ள அனைத்து பண மரங்களையும் பூரண பயன்பாட்டிற்கு உள்வாங்குவதன் மூலம் வருடாந்தம் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாவினை வருமானமாகப் பெற்றுமுடியும் என்பது பல்வேறு பொருளாதார ஆய்வுகள் மூலம் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது.

அது மாத்திரமின்றி பணத் தொழில் உற்பத்தியாளர்கள் சமூகத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் முன்னேறி வருவது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். கள் உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்து வருவதினை விடவும் பணையின் ஏனைய உற்பத்திக்களான பண வெல்லம், பனஞ்சீனி, பனங்கற்கண்டு, பனம்பழச்சாறு, பனங்களி, பனம்பானம், பனம்ஜாம், பனாட்டு, பனம்தும்பு உற்பத்திகள், பனங்கைப்பணி உற்பத்திகள் போன்றவற்றின் நவீன தொழினுட்ப வழிகாட்டலுடனும் தொழில்சார் வல்லுனர்களின் ஆலோசனையுடனும் பாரிய இலாபத்தினைப் பெற்று தமது வாழ்வாதாரத்தினை மேம்படுத்துவதுடன் அந்நிய செலாவணியையும் ஈட்டி தருகின்றது என்பது பெருமையான விடயமாகும்.

அத்தோடு நெடுங்கேணி பண, தென்னை வள அபிவிருத்தி கூட்டுறவு சங்கமானது அப்பிரதேசத்திலுள்ள பணவளத்தினை முற்றுமுழுதாகப் பயன்படுத்தி கள் உற்பத்தி மாத்திரமின்றி பல புதிய தொழினுட்ப இயந்திர சாதனங்களுடன் கவர்ச்சிகரமான பொதியிடல், போத்தலில் அடைத்து காட்சிப்படுத்தி வடமாகாணம் முழுவதும் வியாபாரத்திற்காக அனுப்பி வைக்கின்றது. அது மாத்திரமின்றி அவஸ்ரேலியா, கனடா போன்ற சர்வதேச நாடுகளுக்கும் அனுப்பி அந்நியச் செலாவணியையும் பெற்றுக் கொள்வதோடு, தனக்கான தனி இடத்தினையும் பதிவு செய்துள்ளது.

பணவளத்தில் இருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் அனைத்து உணவுப் பொருட்களும் மனித வாழ்விற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானது. ஓவ்வொரு உணவுப் பொருளும் பல நோய்களுக்கு மருந்தாக அமைகின்றது. செயற்கையாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை உட்கொள்ளாது இயற்கையாகக் கிடைக்கும் பொருட்களை உட்கொண்டு சுகதேகிகளாக பல காலம் வாழ வழி வகுக்கின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பணவள உற்பத்திகள் - உண் பொருட்கள்

பழம் பழச்சாறு - பழம், பனாட்டு, ஜாம், கோடியல், ஜோஸ் அல்வா, குளிர்களி, இனிப்பு வகைகள், மதுசாரம், லோவைன், வினாகிரி, மிருக உணவு
கிழங்கு - புழுக்கொடியல், ஓடியல்மா, வடை, பாம்போசா, பிஸ்கட், சொக்லேட், கேக், லட்டு, இனிப்பு வகைகள், புழுக்கொடியல் மா, கூழ், தோசை, பிட்டு
பதநீர், பனம்பாகு, பணவெல்லம், பனம், சொக்லேட், கேக், லட்டு, மா, இனிப்பு வகைகள்,
புழுக்கொடியல், கூழ், தோசை, வடை, பிட்டு

உண்ணா பொருட்கள் - மிருக உணவு, கைப்பணி, உற்பத்திகள், பாவனைப் பொருட்கள், வீடு மேய், வேலி அடைக்க, அழகுருஉற்பத்தி, ஈர்க்கு கூடைகள், உறி, சுளகு, தும்பு,நார் பின்னல் இருக்கை, பின்னல் கூடைகள், பெட்டிகள், தட்டுகள்,கடகங்கள், மரச்சட்டங்கள், அழகுருப் பொருட்கள், கூடைகள்

பனை தென்னைவள அபிவிருத்தி சங்கம்
நெடுங்கேணி

சிந்திக்க சிலவரிகள்.....

- யார் சொல்லியிருந்தாலும், எங்கு படித்திருந்தாலும், நானே சொன்னாலும் உனது புத்திக்கும், பொது அறிவுக்கும் பொருந்தாத எதையும் நம்பாதே. (யெரியார்)
- அறத்தைக் காப்பதும், சொன்ன சொல்லைக்காப்பதும் மேன்மையுள் மேன்மையாகும். (சிந்தனானந்தர்)
- பகைமையை அன்பினால் தான் வெல்லமுடியும் இதுவே பண்டைய விதி. (யந்தர்)
- அன்பு செய்யாதவன் கடவுளை அறிவதற்கில்லை ஏனெனில் அன்பே கடவுள், கண்முன் காணும் சகல ஜீவன்களிடமும் அன்பு பூணாதவன், காணாத கடவுளிடம் எப்படி அன்பு செலுத்த முடியும். (இயேசு கிறிஸ்து)
- நமது உள்ளம் நங்கூரம் பாய்ச்சிய கப்பல் போல் அமைதியுடன் இருக்க வேண்டும்.(யந்தர்)
- புகழ், இகழ் ஆகியவற்றை கருதாது என்றும் உண்மையை மேற்கொண்டு செய்கின்ற தியாகமே தியாகங்களனைத்திலும் சிறந்தது. (விவேகானந்தர்)
- சம உணர்வுற்ற சகோதரபான்மையையே மனித சமூகம் அனைத்தும் ஒருங்கே சேருவதற்குரிய சீரியநிலையாகும். மக்கள் ஒருவரோடொருவர் சகோதர மனப்பான்மை எய்தினால் உத்தமசாந்தி நிலவும், அப்பொழுது இப்புவி முழுவதும் ஒரு வீடென ஒளிதிகழும். (ஸ்ரீ ரமண பகவான்)
- குழந்தையின் உடல் வளர்ச்சிக்கு தாய்ப்பால் எவ்வளவு இன்றியமையாதோ அவ்வளவு இன்றியமையாதது மனிதனின் மனவளர்ச்சிக்குத் தாய்மொழி இன்றி வேறொதுவும் இருக்க முடியுமா? குழந்தை தனது முதற்பாடத்தைக் கற்பது தாயிடம் இருந்தே தான், ஆகவே குழந்தையின் உடல்வளர்ச்சிக்கு தாய்மொழியை அன்றி, வேறொரு மொழியை அவர்கள் மீது தினிப்பது, நாட்டிற்குச் செய்யும் பெரிய பாவம். (காந்தியார்கள்)
- உன் அன்பின் தன்மைக்கு ஏற்றபடி உன் செயல்கள் இருக்கும். உன் செயல்களுக்கு ஏற்றபடி உன் வாழ்க்கை இருக்கும்.(சாக்ராஸி)
- எங்கே நல்ல புத்தகங்கள் எரிக்கப்படுகின்றனவோ அங்கு விரைவில் நல்ல மனிதர்களும் எரிக்கப்படுவார்கள். (சேகுவாரோ)
- அழகைப்பற்றி கனவு காணாதீர்கள். அது உங்கள் கடமையை பாழாக்கி விடும், கடமை பற்றி கனவு காணுங்கள் அது உங்கள் வாழ்வை அழகாக்கும். (அங்குஞ்சலாம்)
- அறியாமையுடன் நூறு ஆண்டுகள் வாழ்வதைவிட அறிவுடன் ஒருநாள் வாழ்வது மேல். (ராமானுஜன்)
- நீண்டநேரம் சிந்தித்த பின் உங்கள் நாவை அசையுங்கள், நீங்கள் அவமானம் அடையமாட்டார்கள். (டாஸ்டாய்)
- சிறந்த எண்ணம் கீழான எண்ணத்தை அடக்குகிற போது மனிதன் தனக்குத்தானே தலைவனாகின்றான். (சாக்ராஸி)
- மனிதனுக்கு பற்றுதலால் விருப்பமும், விருப்பத்தால் சினமும், சினத்தால் மயக்கழும், மயக்கத்தால் புத்திநாசமும், புத்திநாசத்தால் அழிவும் ஏற்படுகிறது. (பகவத்கீத)

“கற்க கசடற கற்றபவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக”

என்பது பொய்யாமோழிப் புலவர் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் பொன் வாக்காகும். ஆம் உண்மை தான் மாணிடராகப் பிறந்த நாம் கற்க வேண்டிய அனைத்தையும் “ஜயம் திரிபறக் கற்று” கல்வியிலே மேன்மை நிலையை அடைய வேண்டும். மண்ணின் மைந்தர் நாம் விண்ணுலகிலே பயணம் செய்து தண்மதியிலே குதித்து விட்டோம் இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம்? விஞ்ஞானத்தின் அசர வளர்ச்சியியே என்பதை மறந்து விடலாகாது.

அன்றைய காலகட்டத்தில் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கவில்லை மனிதன் “கிணற்றுத் தவளை போல்” தனது பிரதேசத்திற்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்தான். பிற நாடுகளுடன் ஏன்! பிற தேசங்களுடன் கூடத் தொடர்புகளை மேற்கொள்வதற்கு அன்று ஒன்றும் இருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று பல ஊடகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டன. ஊடகங்களின் வரிசையிலே கணினி, இணையம், தொலைபேசி, வாணோலி, தொலைக்காட்சி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வூடகங்கள் மனிதனது அறிவு வளர்ச்சிக்குப் பல வகையில் பங்கெடுக்கின்றன.

எனினும் இவற்றிலே “இமயத்தின் பெருமையை சிறுகல் செப்புமா? எல்லையில்லா கல்வியினது வளர்ச்சியில் தொலைக்காட்சியின் பங்களிப்பு சொல்லினிலே சிக்குமா? எனக் கூறுமளவுக்கு கல்வி வளர்ச்சியில் தொலைக்காட்சி முக்கிய பங்கு ஆற்றுகின்றது.

“முயற்சி திருவினையாக்கும்” என்ற கூற்றிற்கு இனங்க தொடர்முயற்சியின் விளைவாக விஞ்ஞானி ஒருவரால் எமக்களிக்கப்பட்ட அருங்கொடையாக தொலைக்காட்சி விளங்குகின்றது. தொலைக்காட்சியில் எமது அறிவிற்கு விருந்தளிக்கும் வகையில் பலதரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன.

அவற்றில் கல்விச்சுடர், உலக அதிசயங்கள், பொது அறிவுகள், சிந்தனைத்துளிகள், அறிவிற்கு விருந்து, விஞ்ஞானிகளின் மீது ஒரு பார்வை போன்ற தலைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒலிபரப்பப்படும் நிகழ்ச்சிகள் இன்றைய இளம் முத்துக்களின் அறிவுப்பசிக்கு உணவாகின்றது எனலாம். இவ்வாறு தொலைக்காட்சிகளிலே மாணவர்களின் கல்வியினை மேம்படுத்தும் வகையில் விவாத மேடைகளும் இடம்பெறுவதுண்டு. இவை மட்டுமல்ல இல்லை, இல்லை உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் மனித மூளைகளைத் தட்டியெழுப்பி உற்சாகப்படுத்தும் இத்தொலைக்காட்சிகள் இவ்வாறான கல்வியினை மேம்படுத்தும் நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவதன் மூலம் மாணவர்களுக்கு பல அனுசூலங்களை அள்ளி வழங்குகின்றன.

பாடசாலை ரீதியாக இடம்பெறும் தமிழ்த்தினப் போட்டிகள், ஆங்கிலத்தினப் போட்டிகள், கணித, விஞ்ஞானப்போட்டிகள், விளையாட்டுப்போட்டிகள் போன்ற அனைத்திலும் மாணவர்கள் பங்குபற்றி வெற்றி மாலை சூடுவதற்கு தொலைக்காட்சியானது வழி வகுக்கின்றது. என்றால் அது மிகையாகாது. கல்வி சம்பந்தமான பல போட்டிகளை நிகழ்த்தி பரிசு மழைகளைப் பொழியச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளிலே இன்று தொலைக்காட்சிகள் காலடி எடுத்து வைத்து இருக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

தொலைக்காட்சியிலே இடம் பெறுகின்ற நாடகங்கள் மற்றும் படங்கள் அதாவது திரைத்தொடர்கள் என்பவற்றில் “நெல்லோடு களையும் சேர்ந்து வருவதைப் போல” நன்மைகளுடன் சில தீமைகளும் கலந்தே இருக்கின்றன. இவற்றினைப் பார்ப்பதாடாக எமக்கு கற்பணையாற்றல் விருத்தியடையும் எம்மாலும் பல நாடகங்கள், திரைப்படங்களை எழுத முடியும். இவற்றினால் நாம் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களாக மாற முடியும் என்பது உண்மையாகும். நாடகங்கள், திரைப்படங்களிலே நடிகை, நடிகர்கள் இன்றைய சமுதாயத்தினரைப் பழுதுபடுத்தும் வகையிலும் சம்பிரதாயங்களைச் சீர்க்கலைக்கும் வகையிலும் ஆடை அணிந்தாலும் அவற்றை நாம் கவனத்திற் கொள்ளாது கல்வி சம்மந்தமான அறிவை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்தல் எம்மை நல்வழிப்படுத்தும்.

எனவே “அரிது அரிது மானிடராகப் பிறத்தல் அரிது” என்ற ஒளவைப் பிராட்டியின் பொன் வாக்கிற்கு இணங்க அரிதான இந்த மானிடப் பிறவியில் அவதரித்த நாம் “ஜந்து பணத்திற்கு குதிரையும் வேண்டும்”, “ஆறு கடக்க பாயவும் வேண்டும்” என்று பேரவா கொள்ளாமல் சிறந்த முறையிலே கல்வி கற்றுத் தொலைக்காட்சியினை தேவைக்குப் பயன்படுத்தி கல்வியை இனிதாக “ஜயம் திரிபறக் கற்று” மேன்மை அடைவதுடன் வாழ்விலே அனைத்து சுபீட்சங்களையும் பெற்று முன்னேறி வாழ்வாங்கு வாழ்வோமாக!

“வழி நடக்க வருகவே வளமை
கொள்ள வருகவே
பொழுது புறமும் வேண்டியாச்சு
போக வேணும் வருகவே...”

எனகிறது கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் அவர்களது கவிதை வரிகள் மாணவர்களே தொலைக்காட்சியினை சரியான முறையில் பயன்படுத்தி முன்னேற்றி அறிவுத் தேடலைப் பூரணமாக்க இன்றே விரைவோம் தொலைக்காட்சிப் பயன்பாட்டின் பூணைப் பயனை அனுபவிப்போம்.

ச.புவிந்தா
வ/ஓலுமடு தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

செய்ய முடிந்தவன் சாதிக்கிறான்.
செய்ய முடியாதவன் போதிக்கிறான்.

பெர்னாட்டா

கற்றது கை மணினாவு கல்லாதது உகளவு

“கற்றது கைமண்ணாவு கல்லாதது உலகளவு” என்பது ஒரு முதுமொழி. ஆன்றோர் தம் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களையே எமக்கு முதுமொழிகளாகக்கித் தந்துள்ளனர். அவர்களது அனுபவங்கள் அரியபல உண்மைகளை வெளிப்படுத்துவன. அதாவது உலகிலுள்ள உயிரினங்களுக்குள் மனிதன் பிற உயிரினங்களைக் காட்டிலும் மேலானவனாகக் கருதப்படுகின்றான். அவன் நல்லதையும் கெட்டதையும் ஆராய்ந்து காணும் பகுத்தறிவு உடையவன். நல்லதைச் செய்தாலும் அல்லது அதை விலக்குவதும் அவனது கடமை. இந்த இயற்கை நியதியின்படி கொடுமைகளை விலக்கி எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்ததான் நல்லவற்றை செய்து மனிதனாக மதிக்கப்படுகின்றான். அவனுக்கு இத்தகைய மேலான அறிவு இயற்கையாக அவன் பெற்ற அறிவுடன் கற்ற கல்வியும் சேர்ந்ததனாலேயே ஏற்படுகின்றது எனலாம்.

“கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு” என்றார் வள்ளுவர். எனவே ஒருவன் நூல்களைத் திரும்பத் திரும்ப கற்பதனால் அவன் நல்லறிவு உண்டாகும். “எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணேனத் தகும்” என்ற முதியோர் வாக்கு கல்வியின் பயனை எடுத்தியம்புகிறது. எனவே மனிதருக்கு கல்வி இன்றியமையாதது. கல்வியின் சிறப்பை பாடாத புலவரே இல்லை.

**“எஞ்சந்தநு நல்லமையாம் என்னும் நடுவு நினைமையால்
கல்வி அழகே அழகு”**

எனகிறது நாலடியார். கல்வி என்ற சொல்லில் பகுதி “கல்” கல்லுதல் என்பது தோண்டுதல் எனப் பொருள்படும். நாலடியாரில் “கல் என்று தந்தை கழற” என்ற குறிப்பு உண்டு. இவ்வாக்கியத்தில் கல்வியின் சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது. அறிவைத் தோண்டுதல் அல்லது கிளறுதல் அறிவாகும். எமது அடி மனதிலே புதையுண்டு கிடக்கும் நல்லறிவைத் தட்டி எழுப்புவதே கல்வியின் பயன். கல்வியை எப்படிக்கற்பது? எனின், வாழ்நாள் முழுவதும் கல்.

**“யாதாயினும் நாடாமல் ஊராமல் என்னாருவன்
சாந்துணையும் கல்லாதவாறு”**

என்பது குறள். வாழ்நாள் முழுவதும் கல், நீ வாழக்கல், மற்றவருக்காக முடிந்த வரையும் கல், கல்விக்கு தொடக்கம், முடிவு இல்லை, சாகுந்தனைக்கும் கல், கல்வி என்பது ஒரு மிகப்பெரிய பரந்த கடல், கடலுக்கு கரையில்லை, எங்கே தொடங்குகிறது, எங்கே முடிகிறது என அதன் நீள அகலத்தையோ, ஆழத்தையோ யாராலும் அளந்தறிய முடியாது போல கல்வியும் இவ்வளவு எனக் கணக்கிட்டுக்கூறவோ, வரையறுக்கவோ முடியாது. மனிதன் பிறந்தவுடனேயே மனிதனது அறிவு செயற்படத்துவங்குகிறது. எனவே அவன் கற்க வேண்டிய கல்வி எதுவென திட்டமிட்டு வரையறை செய்யமுடியாது. இதனாலேயே,

**“கல்வி கறையிலை கற்பவர் நாள் சில
மெல்ல நினைக்கின் பிணி பல”**

என ஆன்றோர் கூறியதுடன் ஆராய்ந்து அமைவுடையவற்றை “பாலுண் குருபோல” தெளிந்து, தேர்ந்து கற்குமாறு எமக்கு வலியுறுத்தியுள்ளனர். அனுபவமே சிறந்த ஆசான். எனவே முன்னோர் அனுபவத்தின் வழி நாம் நல்ல நூல்களைக் கற்க வேண்டும் என்பது தெளிவு.

“பழந்தனால் அறிவு பெற்றோர் ஆயிரம் உண்டு யாடம்

பழந்தாக மேற்கூரைம் யாரினில் உண்டு”

என்பது ஒரு சினிமாப் பாடல். எனவே படிக்காது அறிவு பெறலாமோ? எனின் ஒவ்வொரு வரும் பெற்றுக் கொள்ளும் அறிவை பட்டறிவு, ஏட்டறிவு என வகைப்படுத்துவார். பட்டறிவு என்பது அனுபவத்தின் மூலம் பெறப்படும் அறிவு. இது இயல்பாக பெறப்படும் அறிவு. அதனை ஏட்டறிவு மூலம் விருத்தி செய்யலாம். அறிவை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதற்காக நூல்களை கற்றல் வேண்டும். கற்க கற்க அறிவு பெருகுவது, மணற்கேணியைத் தோண்டத்தோண்ட நீர் பெருகுவதைப் போலாகும்.

நாம் அனைத்தையும் கற்றுவிட்டோம் என்று உறுதியாக கூறிவிடமுடியாது. இன்று நாட்டில் கற்றவர் தொகை அதிகம். பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கைகளுக்கு அளவில்லை. கற்பதற்கு இடமில்லை என்றாலுமிருக்க மாணவர் தொகை பெருகி விட்டது. ஆனால் பட்டம் பெறுவதற்காக பெறப்படும் கல்வி மட்டும் உண்மையான கல்வியாகாது. மனிதனப் பண்பாட்டை வளர்க்க வேண்டிய கல்வி இன்று நமக்குள்ளே போட்டியையும், பொறாமையையும் வளர்த்தெடுக்கும் நிலையை உருவாக்கி விட்டது. இந்நிலையே இன்று உலகெங்கும் காணப்படுகிறது.

**“நாம் இன்புறவாது உரை இன்புறக் கண்டு
காழுவார் கற்றறிந் தார்”**

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. தாம் பெற்ற இன்பத்தை பிற உயிர்களும் அனுபவிப்பதைக் கண்டு கற்றவர் மகிழ்வார். எனவே எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதே கல்வியின் நோக்கம் - இவ்வாறான கல்வியை நாம் கற்றுவிட்டோம் என்று கூறமுடியுமா? ஒளவையார் மிகப்பெரிய அறிவாளி. எனினும் தனது கல்விச் செருக்கால் எல்லாம் தெரியும் என்று எண்ணிய ஒளவையாரை “சுட்டபழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா?” என்று இடைச்சிறுவன் வடிவிலிருந்த முருகன் நாணமடையும் படிசெய்தான்.

**“கருங்காலிக்கட்டைக்கு நாணாத கோடரி
இருங் கநலிந் நண்டேக்கு நானும்”**

என ஒளவையார் அந்நிலையில் உணர்ந்து பாடிய பாடல் எம்மைச் சிந்திக்க வைக்கிறது.

கடல் போன்று மனிதன் கற்க வேண்டிய துறைகள் எத்தனை? எத்தனை? விவசாயம், மருத்துவம், விஞ்ஞானம், கலைத்துறை, வானியல், சோதிடவியல், இலத்தீரனியல், தொழிலாட்பவியல் எனப் பலதுறை உண்டு. எல்லாத்துறையிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவன் என்று யாரும் இவ்வை. ஒருதுறை அல்லது சில துறைகளில் மட்டும் தேர்ச்சி உடையவராக காணப்படுவர். எல்லாத்துறையினையும் கற்பதற்கு காலம் போதாது. எனவே தான் முன்னோர் “கற்றது கைமண்ணவு கல்லாதது உலகளவு” என்றனர். எனவே நாம் கற்றதை விட கற்க வேண்டிய விடயங்கள் அதிகம் உள்ளன எனலாம். அத்துடன் பண்பட்ட மனித வாழ்வு வாழப்பழகுதல், உலகியலை அறிந்து தெளிதல் அதுவே உண்மைக்கல்வி. அத்தகைய கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

யா.துசாந்தினி

வ/ஒலுமடு தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

ஒர் மனிதனுடைய வாழ்வில் பண்பாடு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். தமிழர் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்களுக்கு முன்பே பண்பாட்டிலும் நாகரிகத்திலும் சிறந்திருந்தனர் என்பதை சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன. மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த மனிதர்கள் மனித வாழ்வியலுக்கும் இலக்கணம் வகுத்து வாழ்ந்தனர். தமிழ் கலாசாரம், கலை, பண்பாடு என்பன இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா மற்றும் உலகம் முழுவதும் தமிழர்கள் வாழ்க்கை வழிகளில் வேருண்றி உள்ளது. தமிழ் பண்பாட்டில் மொழி, இலக்கியம், இசை, நடனம், நாட்டுப்புற கலை, கட்டடக்கலை, தற்காப்பு கலை, ஓவியம், சிற்பம், விளையாட்டு, ஊடகங்கள், நகைச்சுவை, உணவு, ஆடைகள், கொண்டாட்டங்கள், தத்துவம், மதங்கள், மரபுகள், சடங்குகள் என்பன வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மற்றும் தொழில்நுட்பம் தமிழர் பண்பாடு தமிழ் மொழியின் ஊடாகவும், சமூக பொருளாதார அரசியல் தளங்கள் ஊடாகவும் பேணப்படும் தனித்துவ பண்பாடுகளைக் குறிக்கும். பண்பாட்டின் கூறுகளாக வீரம், காதல், நட்பு, விருந்தோம்பல் என்பன கருதப்படுகின்றன. ஆனால் தற்காலத்தில் வேற்றுமொழி கலாச்சார சோர்வு, போதைப் பொருட் பாவனை போன்றவற்றால் சீரழிந்து விடுகின்றன.

வீரம் எனும் கூறுபற்றி நோக்கும் போது பண்டைய தமிழர்கள் வீரத்தை தொல்காப்பிய புறத்தினை இயல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பெரும்பாலும் தற்காப்பு முறையில் தான் போர் நடைபெற்றது. தேர்ப்படை, யானைப்படை, குதிரைப்படை, காலாட்படை என்ற நான்கு படைகளும் போரில் ஈடுபட்டன. வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞ்சை, தும்பை என்ற நான்கு புறத்தினை பகுதிகளிலும் தமிழர்களின் போர் முறைகள் தொல்காப்பியத்திலும் காணப்படுகின்றன. மேலும் வீரர்கள் அல்லாதவர்கள் புறங்காட்ட ஒடுவார், புண்பட்டோர், முதியோர், இளையோர் இவர்கள் மீது படைக்கலம் செலுத்தலாகாது என்பதை புறநானாற்றில் அறிய முடிகின்றது.

தமிழ் காதலை அன்பின் ஐந்தினை என்றனர். இது ஒருவன் ஒருத்தியும் கொண்ட வளமொத்த தூய வாழ்க்கையாகும். இது களவு, கற்பு என இரண்டாக அமையும். இக்காதல் வாழ்வு அறத்திலிருந்து மாறுபடாமல் அன்பில் வழிபட்டதாக அமையும்.

“மங்கலம் எனப் மனமாட்சி பற்ற தமன்

நன் கலை நன் மக்கட் பேறு”

என்று வள்ளுவரும் காதல் வழி வந்த மனமாட்சியை சிறப்பிக்கின்றார். எக்காலத்திலும் காதல் வாழ்வு சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. எமது கிராமங்களில் இக்காதல் வாழ்வு வித்தியாசமான முறையில் நடைபெறுவது அனைவரும் கண்டு கொண்ட நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

சங்ககால தமிழரும் தற்கால தமிழரும் நட்பினை பெரிதும் மதித்து வாழ்ந்தனர். திருவள்ளுவரும் உண்மையான நட்புக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.

“ முகம் நக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து

அங்கங் நட்பது நட்பு”

என உள்ளன்போடு மகிழ்ந்து நட்பு கொள்வதே உண்மையான நட்பென்றார்.

விருந்து என்ற சொல்லுக்கு “புதுமை என்பது பொருள் உறவினரும், நண்பரும் அல்லாதவராய் புதியவராக நம்மிடம் வரும் மக்களை விருற்க” என்றனர். தமிழர் அறியாதவர்களையும் அழைத்து உணவளித்து இடமளித்து உபசரித்து மகிழ்ந்தனர் தமிழர்.

“செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பேன்

நல்விருந்து வானத்தவர்க்கு”

என்றார் திருவள்ளுவர். விருந்தினர்களை வெளியில் இருக்கச் செய்து தான் மட்டும் வீட்டின் உள்ளே உண்ணுதல் சாவாமைக்கு மருந்தாகிய அமிர்தமாக இருப்பினும், வேண்டப்படுவதில்லை என்பதை வள்ளுவர்,

“விருந்து புறத்தாத தானுண்டல்

சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாடன்று”

என்பதிலிருந்து விருந்தோம்பல் சங்ககால மக்களின் பண்பாக இருந்தமை அறிய முடிகின்றது. அனைத்து மத இனத்தவராலும் இவ் விருந்தோம்பல் மரபு ஆண்டாண்டு காலமாக பேணப்பட்டு வருகின்றது. இவ் மரபானது அனைத்து காலங்களிலும் சிறப்பாக கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால் உறவுகளுக்கிடையிலான அன்னியோன்னியம் மேலோங்கும்.

பண்பாடானது தற்காலத்தில் சீரழிந்த வண்ணம் உள்ளது. இதனை தடுப்பது எமது தலையாய கடமையாகும். பண்பாடு சீரழிவதற்கான பிரதான காரணிகளாக வேற்று மொழிக் கலாசார கலப்பு, போதைப் பொருட் பாவனை போன்றன கருதப்படுகின்றன. ஆரம்ப காலத்தில் தலைகுனிந்து சென்ற பெண்கள் தற்காலத்தில் தலைவிரி கோலத்துடன் உலாவுகின்றனர். உடைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. உணவு மற்றும் கலாசாரம் அனைத்தும் மாறுதலுக்குட்பட்டுள்ளன. பண்பாடு என்னும் சொல்லின் பொருளே போதைப் பொருட் பாவனையால் மாறுபட்டுள்ளது. இதனை முற்றாக ஒழித்து எமது பண்பாட்டை பாதுகாப்பது நாட்டின் பிரஜை ஆகிய எம் ஒவ்வொருவரின் தலையாய கடமையாகும். எமது பண்பாட்டை பாதுகாத்து எதிர்கால சந்ததியை பண்பாடுள்ள பிள்ளைகளாக மாற்றி நாட்டை வெற்றிப் பாதையில் இட்டுச் செல்வோமாக.

“ உன் பண்பாடு சீரழிந்தால் உன் கனவும் இடீசியமும் என்னவாகும்.”

கு.நிதிஜா

வ/நெடுங்கேணி மகா வித்தியாலயம்

தூங்கும் புலியை பறை கொண்டெழுப்பினோம்.

தூய தமிழரை தமிழ் கொண்டெழுப்பினோம்.

தீங்குறு பகைவரை இவணின்று நீக்குவோம்.

செந்தமிழ் உணர்ச்சி வேல்கொண்டு தாக்குவோம்.

ஸாரதிகாசன்

கலைகளினுடோக ஆளுமையை வளர்த்தல்

கருவறை தொடக்கம் கல்லறை வரையும் ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் அழகியற் கலைகள் இணைந்து, பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. அதே போல தான் ஆளுமையும் மனித வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. “அழகியல் இரசனை இல்லாதவன் வாழ்கின்ற உலகிற்கு பொருத்தமற்றவன்” என ஆங்கில கவிஞர் சேக்ஸ்பியர் கூறியுள்ளார். அதே போல “ஆளுமையுள்ள ஒருவன் அழகையும் விரும்புகின்றான்” என்றார் கிரேக்க தத்துவஞானி பிளேட்டோ. அழகியல் உணர்வு மனிதப்பண்புகளையும், ஆளுமைப்பண்புகளையும் வளர்க்கின்றது எனவும் “அழகியல் என்பது உணர்வுகளுடன் தொடர்புடைய உள்ளுணர்வை ஆட்டம் காணச் செய்யும் ஆற்றல் படைத்தது” எனவும் கவியரசர் இரவீந்திரநாத் தாகூர் கூறுகின்றார்.

அழகியல் கல்வி என்பது நுண்கலைகளான இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம் என்பவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது. ஆளுமை எனப்படுவது ஒருவன் பெற்றுள்ள உடற்பண்புகள், மனப்பான்மை, சமூக அறநெறிப்பண்புகள் யாவும் ஒன்று சேர்வதாலும் அனுபவங்கள், நினைவுகள், கற்பனைகள், பழக்கவழக்கங்கள், இரசனை, நடை உடைபாவனைகள் ஆகியன உள்ளடங்கியது என்று கூறலாம். இந்த வகையில் இவ் அழகியற் கலைகள் ஆளுமைப் பண்புகளை வளர்த்தெடுப்பதில் எவ்வாறு பங்கு கொள்கின்றது என நோக்குவோம்.

மனிதனது கருத்து பழமங்களாக கலைகள் படைக்கப்படுகின்றன. சிந்தனையையும், உணர்வையும் தூண்டுவனவே கலைப்படைப்புக்களாகக் கருதப்படும். உணர்ச்சிகளின் பிரதிபலிப்பே கலையின் ஜீவன், பொருள் விளங்குமுன் அது உள்ளத்தைத் தொட வேண்டும். அந்த வகையில் முதலாவதாக இசைக்கலையினை நோக்கும் போது மனதை இறைவன்பால் ஈர்ப்பது இசையாகும். இசையானது கலாசாரத்தில் ஆக்கத்திறன், சிந்தனைத்திறன், மனதை ஒருநிலைப்படுத்தல், சகோதரத்துவம் என்பவற்றை வளர்க்கிறது எனலாம். இசையின் மூலம் உளவிருத்தி, உடல் விருத்தி, நற்பண்பு விருத்தி, ஆக்க சிந்தனை விருத்தி, விமர்சன விருத்தி என்பன வளர்க்கப்படுகின்றன. இசை சமூக உறவுடன் வாழுவும், பண்பாடாக வாழுவும், பண்பாடு வழியாக கலாசாரத்தை பேணுவும் இசைக்கலை மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. இவ்வுலக வாழ்வின் இன்பத்திற்கும், ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கும் வழியை தருவது இசைக்கலையின் நோக்கமாகும். ஒடிக்கொண்டிருக்கும் இயந்திர உலகில் மன ஆறுதலையும் உள விருத்தியையும் இந்த இசைக்கலை ஏற்படுத்தி ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டு விழுமியங்களை இயல்பாகவே பின்பற்றுவனவாகக் காணப்படுகின்றது.

அடுத்ததாக நடனக் கலையின் நாயகமான நடராஜப்பெருமான் அண்டசராசரங்களையும் ஆட்டுவிப்பவனாகவும் தனது ஆளுமைக்குள் உலகினை கட்டுப்படுத்தி வழி நடத்துகின்றார். ஒரு குழந்தை பிறந்தவுடனேயே கை,கால்களை அசைகின்றது. ஆளுமையை வளர்த்தெடுப்பதில் உடல் ஆரோக்கியம் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. நடனக் கலையை பயில்வதனால் மாணவர்களுக்கு சிறந்த தேக ஆரோக்கியமும், தேகப்பயிற்சியும் கிடைக்கின்றது. நடனக்கலை பயிலும் ஒருவர் தசாவதானியாக மினிர்வர். அழகான ஒரு நடனத்தை செய்யும் போது புலன்கள் உடல், உளம், ஆன்மா எல்லாம் ஒன்றிக்கும் போது தான் அந்த நடனம் உயிர்த்துமிப்புடையதாக முழுமையடைகின்றது. இதற்கூடாக அவர்களின்

மன எழுச்சி ஒரு நிலைப்படுத்தப்படுகின்றது. நாட்டியத்தினாடாக சமநிலை கொண்ட ஆளுமை வளர்கின்றது என்றால் மிகையாகாது. தாம் கற்ற கலையை வைத்தே அவர்கள் புதிய நிகழ்வுகள் தயாரிக்கும் போது கற்பனை வளம், புத்தாக்கம், கலாசாரப் பண்பாடு என்பன வளர்கின்றது.

நாடகக்கலையை எடுத்து நோக்குவோமாயின் நாடகம் என்பது பலவகை கலைகளின் கூட்டுச் சேர்க்கை, நாட்டு மக்களின் அகத்தை பிரதிபலிப்பது நாடகங்கள் ஆகும். இதனாலேயே “உலகமே ஒரு நாடகமேடை” என்றார் கிரேக்க அறிஞர் ஷேக்ஸ்பியர். இக்கலையின் ஊடாக பேச்சுத்திறன், படைப்பாற்றல் திறன் நடிக்கும் ஆற்றல் என்பன வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. இத்துடன் கற்பனை வளமும் பெருகுகின்றது. கூட்டுறவு மனப்பான்மை வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. கதாப்பாத்திரங்களுடன் இணையும் போது அக்கதாபாத்திரமாக மாறுவதனால் பாவனை செய்யும் திறன் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளால் மன எழுச்சி சமநிலைப்படுத்துகின்றது. ஆழ்ந்த அறிவும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. மொழியாற்றலை வளர்க்கின்றது. இதற்கூடாக ஆளுமை வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. மக்களிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தவும், சிந்தனையைத் தூண்டவும் ஆயுதமாக விளங்கியது நாடகக்கலை. மேலும் சீர்கெட்ட சமுதாயத்தை சீர் செய்யவும், சமூகப்பிரச்சினைகளை மக்களிடையே எடுத்துக்கூறவும் நாடகம் மிகவும் இன்றியமையாததாக விளங்கியதுடன் ஒரு தனி மனிதனை மனித சமூகத்தை ஆளுமை கொண்டவர்களாக மாற்றுவதில் நாடகக்கலை பெரும்பங்காற்றியது என்றால் அது மிகையாகாது.

ஓவியக்கலை இயற்கையில் கண்ட இன்பவிருந்து என்று கூறலாம். இவ் ஓவியம் மன ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தி இறைவனை அடைவதற்கு வழிவகுப்பது. கோடுகளின் அழகினாலும் ஏற்ற வர்ணங்களின் சேர்க்கையாலும் கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் இன்பம் அளிப்பது காலத்தாலும் தேசத்தாலும் மறைந்து போன பொருளை நமக்கு நினைவுட்டுவனவாகவும் எமது முன்னோர் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, அவர்களது கலை பண்பாட்டுக் கோலங்கள் ஆகியவற்றை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு சிறந்த ஊடகமாகவும் ஓவியம் மினிர்கின்றது. ஒருவர் மனதில் தோன்றும் கருத்துக்களைப் பிறர் அறியும் வகையில் நிலையாக வரைந்து வைக்கப்படுவது ஓவியமாகும். மனதில் ஆழத்தில் துளிர் விட்டு எழும் அழகுணர்ச்சி புறத்தே உருவும் தருவதாக ஓவியம் அமைகின்றது. நாம் கண்ணால் காணும் சிந்தனைக்கு எழுத்து தூரிகை மூலம் அழகுற எழுதுதலே ஓவியம். இது கருத்தின் உறைவிடமாகவும் அழகின் பிறப்பிடமாகவும் கற்பனையின் சிகரமாகவும் உணர்ச்சியினை ஊட்டி அமைதியை நிலவச் செய்து ஆத்ம வளர்ச்சியை அடையச் செய்வது ஓவியமாகும். சாதனை படைத்த பெரியார்களை ஆளுமை மிக்க மனிதர்களை அவர்களது வீரதீர்ச் செயல்களை ஓவியமாக வடிக்கும் போது அதே போன்று நாங்களும் ஆளுமை மிக்கவர்களாக திகழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனிதன் மனதில் தோன்றுவது யாராலும் மறுக்க முடியாது.

அடுத்து சிற்பக்கலை மானுடத்தின் அழுத்தமான பிரதிகள், சொற்களை மறுதலித்து ஊமை மொழியில் உரையாடும் கலை வடிவங்களில் ஒன்று. வழிபாட்டு மரபுக்கு அமைவாக இறைவன் புகழ், கலைச்சிறப்பு என்பனவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அதனை உருவாக்கும் காரண கர்த்தாக்களாகவும் திகழ்கின்றனர் சிற்பக்கலைஞர்கள். இவற்றினாடாக அமைந்த அறிவு, ஆற்றல், தெய்வ பக்தி என்ற முன்றும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. தியானத்தின் பயனாய் உள்ளத்தில் தோன்றும் உருவத்தை தனது கைவண்ணத்தின் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்து சிற்பமாக வடிக்கையில் ஆழமான உள்ளத்தில் தோன்றும்

ஆளுமைப்பண்பு வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. விஞ்ஞானம் இல்லாத காலத்தில் எமது முன்னோர்கள் வெறுமனே ஒரு உளியை மட்டும் கொண்டு சிற்பங்களை செதுக்கி தமது ஆளுமையை வளர்த்தெடுத்தனர். இவ்வாறான எமது முன்னோர்கள் ஆளுமைப் பண்புகள் விஞ்ஞானம் உச்சம் அடைந்த இக்காலத்தில் கூட சிற்பக்கலைஞர்களை மட்டுமன்றி விஞ்ஞானிகளைக் கூட ஆட்டுவித்ததை உணரலாம். உதாரணமாக மாயன் நாகரிக சிற்பம், எகிப்திய பிரமிட்டுக்கள், தஞ்சை பெருவுடையார் சிற்பங்கள் என்பன எவ்வளவு தூரம் ஆளுமையை வளர்ப்பதில் பணியாற்றியுள்ளது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். இக்கலைகளில் காணப்படும் சிறப்பம்சங்கள் தான் மனிதனை மனிதனாக வாழ வைத்து புராதன காலம் முதல் நவீன காலம் வரை மனிதனை நெறிப்படுத்தி சமூக ஆளுமையை வளர்த்தெடுத்தலேயாகும்.

நிறைவாக மனித வாழ்க்கை நிலையற்றது. ஆனால் அவனால் படைக்கப்பட்ட அவன் வெளிக் கொணர்ந்த கலை அழிவற்றது. சொல்லால் விளங்கப்படுத்த முடியாததொன்றை செயல் வடிவம் கொடுக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு ஊடகம் கலை. அவ்வாறானதொரு வடிவம் தான் ஆளுமையும். இக்கலை வடிவங்களினால் தான் மனிதனின் ஆளுமையை நன்றாக பரிணமிக்கச் செய்ய முடியும். இசை, நடனம், நாடகம், ஓவியம், சிற்பம் போன்ற கலைகளினாடாக மனிதனின் ஆளுமை வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

T.நிரோசா

ஆசிரியர்
வ/விக்னேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம்

அன்று : வீடு நிறைய குழந்தைகள்

இன்று : வீட்டுக்கொரு குழந்தை

அன்று : பெரியவர் சொல்லி பிள்ளைகள் கேட்டனர்

இன்று : சிறியவர் சொல்ல பெரியவர் முழிக்கிறார்கள்.

அன்று : குறைந்த வருமானம் நிறைந்த நிம்மதி

இன்று : நிறைந்த வருமானம் குறைந்த நிம்மதி

அன்று : வீடு நிறைய உறவுகள்

இன்று : நிறைய வீடுகள், உறவுகள் இல்லை

அன்று : உணவே மருந்து

இன்று : மருந்தே உணவு

அன்று : யோக வாழ்க்கை

இன்று : எந்திர வாழ்க்கை

பண் விடுதலை

முதலில் விடுதலை என்பது என்ன என்று மீண்டும் ஒருமுறை நாமே பர்சிலித்து பார்க்க வேண்டிய சூழலில் தான் இப்போது நாம் இருக்கின்றோம். நாம் நிஜமாகவே விடுதலை பெற்ற மனநிலையில் இருக்கின்றோமோ? யோசிக்கையில் மிகப் பெரிய அச்சம் நம்மை வந்தடைவதை நாம் கண்டடையத்தான் வேண்டும்.

ஆன், பெண் என்று சொல்லப்படுகின்ற இரண்டு பாலினமும் இணைந்ததே மனித இனம் ஆகும். எனினும் மனிதனால் வகுக்கப்பட்ட சமூக அமைப்பில் ஆனுக்கும், பெண்ணுக்கும் சமமான அங்கீகாரம் வழங்கப்படுகின்றதோ என்று கேட்டால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆண்கள் ஆளுமை கொண்டவர்கள் எனவும், பெண்கள் அவர்களுக்கு அடங்க வேண்டியவர்கள் எனவும், ஒரு கருத்தமைதியை உடைத்துப் பெண் விடுதலை பேண வேண்டியவர்கள் எனவும் ஒரு கருத்தமைதியை உடைத்துப் பெண் விடுதலை பேண வேண்டிய காலம் இப்போது கனிந்துள்ளது.

இவ்விடத்தில் பெண்விடுதலை என்பதன் சொற்பொருள் விளக்கத்தை நோக்குதல் அவசியம். பெண் தனக்குரித்தான் உரிமைகள் அனைத்தும் ஆடவரினாலும் பெண்களினாலும் அடக்கப்பட நேரும் சூழலில் அந்த அடக்கமுறைகளுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து தன் உரிமைகளை நிலைநாட்டுதல் பெண் விடுதலை எனப்படும்.

காலத்திற்கு காலம் அறிஞர் பெருமக்கள் பலரும் பெண்விடுதலை நோக்கி குரல் கொடுத்து வந்திருக்கின்றார்கள். தமிழின் மிகப்பழமையான இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியம் முதற் கொண்டு இற்றைவரை பெண் விடுதலை சார்ந்த செய்திகளை அவதானிக்கின்றோம். பல்துறைசார் அறிஞர்களும் சமூக முன்னேற்றத்தில் பெண்களின் பங்கும் பணியும் அவசியமானது என்பதை ஆணித்தரமாகக் கூறி வருகின்றார்கள்.

மனித நாகரீகம் கால்கொள்ளத் தொடங்கிய காலத்திற்கு முன்பே, சமூகத்தின தலைமைப் பொறுப்பைப் பெண் தனதாக்கி கொண்டிருந்தாள். இனக்குமுச் சமுதாயம் இருந்த காலப்பகுதியில் அச்சமுதாய அமைப்பினைத் தலைமை தாங்கி நடத்தியமையால் பெண்ணை அனைத்து இயக்கத்திற்குமாக ஆதார சக்தியாக மனித இனம் கருதியது. அக்காலத்துச் சமுதாய அமைப்பு தாய் வழிச்சமூகம் என்றே அடையாளமிடப்பட்டிருந்தது. சொத்து எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்ற உயர்தரச் சிந்தனையுடன் விளங்கிய பண்டைய இனக்குமுச் சமூகத்தை பெண் வெற்றிகரமாக வழி நடத்திச் சென்றாள். இருப்பினும் இனக்குமுச் சமுதாய மரபிலிருந்து சொத்துடைமைச் சமூக நிலைக்கு மனித இனம் நகர்ந்த போது பெண்களின் அதிகாரமும் ஆளுமையும் ஆண்களால் பறிக்கப்பட்டது. பெண்ணின் முக்கியத்துவம் பின்தள்ளப்பட்ட ஆண் தலைமைப் பொறுப்பைத் தாங்கி இயங்கத் தொடங்கினான். கால்நடைகளை வளர்க்கும் சமூக அமைப்புத் தோன்றிய காலகட்டமே பெண் அடிமைத்தனம் ஏற்பட்ட காலகட்டம் எனலாம். பெண் வீட்டில் இருந்து கொண்டு வீட்டு நிர்வாகத்தை கவனிப்பவளாகவும், சொத்துக்களைத் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பேணக்கூடிய பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்யவளாகவும் கருதப்படலானாள்.

இன்றைய பெண்களுக்கு இலட்சியம் இருக்கிறது. யாரோ ஒருவரின் கவிதைக்குள்ளோ, கனவுக்குள்ளோ மட்டும் இருக்க பெரும்பாலான பெண்கள் விரும்புவதில்லை காலம் சமைக்க துவங்கி விட்ட பெண்கள். பெண் விடுதலையை முன்னெடுப்பவர்கள் எழுத்துத்துறையில், பத்திரிகைத்துறையில், சினிமாத்துறையில், அரசுபணியில், கண்டுபிடிப்புத்துறையில் தங்கள் கேள்விகளை, பதில்களை, கோபங்களை, உணர்வுகளை, தேவைகளை தங்கள் இருத்தல்களை என்று தங்களின் வெவ்வேறு வடிவங்களை இந்த உலகிற்கு எடுத்துரைக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். சக மனுஷியாக பெண் முன்னுக்கு போவதை வெற்றி பெறுவதை

இன்னும் பெரும்பாலும் இந்த ஆண் சமூகம் ஒப்புக் கொள்வதில்லை வழி விடுவதில்லை. ஒரு பெண் முன்னேறி விடுவதை எந்த வழியிலாவது தடுத்து நிறுத்தவோ முடியாத பட்சத்தில் அவதூறாக பேசி தங்கள் வக்கிரகத்துக்கு வடிகால் செய்து கொள்ளவோ ஒரு போதும் தயங்குவதில்லை

கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் என்று காலில் விழுந்து தாலியை தொட்டுக்கொள்ளும் பெண்கள் இருக்கும் வரை பாரதி கண்ட பெண் விடுதலை சாத்தியமாகாது. அது ஒரு பலவீனம் தங்களின் கழிவிரக்கத்தை ஒர் ஆணின் மீது சுமத்தி விட்டு நிம்மதியாக தோசை கடும் அயோக்கியத்தனம் எழுத்துத் துறையில் சாதிக்கலாம் என்று மொக்கை மொக்கையாக எழுதி குவிக்கும் பெண்கள் தங்களை போக பொருளாக தாங்களே காட்டிக் கொள்ளும் பெண்கள். முகநூலில் சுயவிளம்பரம் செய்து கொண்டு வெறும் லைக்குகளே வாழ்வென்று நம்பும் பேதைப் பெண்கள். போராட்டம் எது என்பதில் எந்த தெளிவும் இல்லாமல் காட்டுக்கத்து கத்தும் பெண்கள் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் சீரியல் பார்த்தே பொழுதை ஒட்டும் பெண்கள் எங்க அப்பனுக்கு புடிக்கல, எங்க ஆத்தாஞ்குக்கு புடிக்கலன்னு சொல்லி காதலித்தவனை கழற்றி விட்டுவிட்டு அமெரிக்க மாப்பிள்ளையுடன் செல்லும் சுயநலவாதி பெண்கள் எந்த இலட்சயிமும் இல்லாமல் கல்யாணம் கண்ணிக்கிறது தான் செட்டின்னு நினைக்கிற பெண்கள் இருக்கும் வரை பெண் விடுதலை சாத்தியமில்லை.

சங்க காலப்பகுதியில் அறிவும் ஆற்றலும் வாய்ந்த பெண்கள் சமூக அரங்கில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். ஒளவையார், நச்செள்ளையார், பெருங்கோப்பெண்டு, வெள்ளி வீதியார், நன்முல்லையார், ஓக்கூர்மாசாத்தியார் முதலான பெண் புலவர்களின் செறிவு மிக்க செய்யுள்களை சங்க இலக்கியப்பரப்பில் காண்கின்றோம். ஆனந்தப்பையுள், உவகைக்கலுழுழ்ச்சி, குறுங்கவி, தாபதநிலை, மகட்பாற்காஞ்சி, மகள்மறுத்தல், முதுபாலை, முதனமுல்லை, விறலியாற்றுப்படை போன்ற துறைகள் சங்க இலக்கியப் பரப்பில் பெண்களின் உணர்வு சார்ந்தனவாக அமைந்தன. தான் நினைத்தவனைத் திருமணம் செய்யும் உரிமை சங்க காலப் பெண்களுக்கு வாய்த்திருந்தது. இதற்குச் சான்றாக,

"முழுங்கு கடல் முழுவின் முசிறியன்ன

நலம் விழுப்பொருள் பனிந்து வந்து கொடுப்பினும்

பூர்ய வல்லோர் வரையளன் இவள்"

என்ற பாடல் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவில்லை.

பெண்களை சிறைக்குள் இருத்துவது போல் வீட்டிற்குள் அடக்கி வைத்திருப்பதை வள்ளுவர் போன்ற சமூகப்பொறுப்பு வாய்ந்த அறிஞர்கள் ஏற்கவில்லை.

"சிறை காக்கும் காப்பைன் செய்யும் மகளிர்க்கு

நிறை காக்கும் காப்பே நலை"

என்று பெண்ணின் சிறையிருப்பை அகற்ற வேண்டுகிறார் வள்ளுவர்.

சமுதாயத்தில் உள்ள பழக்கவழக்கங்களால் பெண்களுக்குப் பல உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. அந்த உரிமைகளை வழங்கினால் பெண்கள் விடுதலை அடைவது தின்னனம் என்று நம்பிய பாரதியார். பெண்களுக்குரிய உரிமைகளாக பின்வருவனவாறு சில கூறுகிறார் அவையாவன :

பெண் வயதுக்கு வருமுன்பு திருமணம் செய்து கொடுக்கக்கூடாது.

அவர்களுக்கு விருப்பமில்லாத ஒருவனை மனம் செய்து கொள்ள வற்புறுத்தக் கூடாது.

பெண்பிள்ளைகளுக்கு சொத்தில் சமபாகம் கொடுக்க வேண்டும்.

கணவன் இறந்த பின்பு மறுவிவாகம் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும்.

பெண்களுக்கு உயர்தரக்கல்வி கற்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

பெண்கள் கணவனைப் பிரிந்து வாழ விரும்பினால் அதற்கு இடமளிக்க வேண்டும்.

அவமானப்படுத்தக் கூடாது. என்பவனாகும்.

இவ்வுரிமைகள் பெற்றால் சமுதாயம் முன்னேறும். இவ்வுரிமைகளையும் விரைந்து அளிக்க வேண்டும் என்கிறார் பாரதியார். பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் இந்த வையகம் பேதைமை

அற்றிடும் என்பது பாரதியாரின் அழுத்தம் திருத்தமான ஆணித்தரமான கருத்து. இன்றைக்கு நாம் காணும் பெண்களின் சமூக நிலைவேறு, பாரதியார் காலத்தில் இருந்த சமூக நிலைவேறு இடையில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் ஏற்பட்டைய ஒன்று இம்மாற்றத்திற்கு காரணமாக எத்தனை பேர் பாரதியின் அறிவுரையை பின்பற்றி தர்மயுத்தம் செய்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தர்ம யுத்தங்கள் நடந்தனவாக இல்லையோ, பாரதியின் வார்த்தைக் கூர்மையும் பாரதி போன்றோரின் செயல் ஆர்வமும், மக்களுடைய உணர்வுகளையும், என்னங்களையும் ஏற்பட்டையதாக மாற்ற உதவின என்பது உண்மை.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மகாகவிபாரதி, பாரதிதாசன், தந்தை ஈ.வே ராமசாமி பெரியார் போன்றோரும் பெண் அடக்கு முறைக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தார்.

"நிமிர்ந்த நன்னடை ஓர் கொண்ட பார்வையும்

நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத வந்திகளும்

நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்

செம்மை மாதர் நிறம்புவதில்லையாம்"

என்று பெண்ணின் பெருமையை பாரதியின் வரிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அடக்குமுறைகளுக்குப்பட்டுத் திருமண சுதந்திரம் மறுக்கப்பட்டு வாடிக்கிடக்கின்ற பெண்களின் அவலநிலையைக் கவிஞர்கள் சோகத்துடன் இயம்புவர்.

"வாழ்க்கீடுக்கு நண்டே

குளிர வாடுகின்ற வட்டங்களா"

என்ற பாரதிதாசனின் கவிதையும்,

"விழிகள் நடசத்திரங்களோடு

உறவாழ்நாலும் விரல்கள் யன்னால் கம்பிகளோடு நான்"

என்ற மு.மேத்தாவின் கவிதையும் சீதனம் முதலான கொடுமைகளால் துயருகின்ற பெண்களின் நிலையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பெண் விடுதலை தொடர்பான சிந்தனைகள் அன்மைக்காலங்களில் கூர்ப்படைந்து வருகின்றன. கவிப்புலமை பெற்ற பெண்கள், ஆண்களுக்கு இணையாக ஆற்றல் காட்டி வருகின்றனர். பெண் மெல்லியவள் என்ற கருத்துப் பழங்கதை ஆகிவிட்டது. பெண்களின் கால்படாத துறையே இல்லை என்று சொல்லும் நிலை தோன்றி விட்டது.

உலகம் எதிர்கொள்ள நேரிடுகின்ற பெரும் இன்னல்களை மனுக்குலம் தகர்த்தெறிய வேண்டுமாயின் ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனத்திகழும் சமூக விடுதலை ஒன்றே அதனைச் சாத்தியப்படுத்தும்.

வி.சாருகா

நரம் 13

வ/இலுமடு தமிழ் மகா விந்தியாஸம்

தோடையாற்றுப் பிள்ளையார் ஆஸைம் - பெரியமடு

1950 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இவ்வாலாயம் பெரியமடு என்னும் கிராமத்தில் உள்ள குளக்கட்டில் உள்ள கூழாமரத்தடியில் முதன் முதலாக வீற்றிருந்தார். இந்தக் கிராமத்தில் நான்கு குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வந்தன. அப்போது பொன்னையா என்பவர் அந்தக் குளத்தில் நீராடுவதற்காக சென்றபோது அந்தக் குளக்கட்டில் கூழாமரம் ஒன்று இருந்தது அப்போது அவர் அந்தக் குளத்திலே நீராடிய பின்பு குளக்கட்டில் ஏறிவரும்போது அந்தக் கூழாமரத்தில் கூழாப்பழும் பறிப்பதற்காக சென்றிருந்தார். அந்தக் கூழாமரத்தில் ஒரு கல் இருந்ததை அவதானித்தார். அவர் ஏனைய 03 குடும்பங்களுக்கும் வீட்டில் வந்து உரையாடினார். பின் இவரோடு சேர்ந்து ஏனைய மூவரும் அந்தக் கல்லைப் பார்வையிட்டனர். அவர்கள் பொன்னையா நீதான் இதனைக் கண்டாய் நீயே ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் விளக்கிட்டு வழிபடு என்றனர். இப்போது அந்த இடத்திலே பிள்ளையார் அருள்பாலித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அப்போது 1960 ஆம் ஆண்டளவில் அந்தக் குளத்திலே பெண்களும் நீராடச்சென்றனர். அப்போது அந்தப் பெண்கள் சுத்தமான முறையில் நீராடச் செல்லாத காரணத்தால் பொன்னையா என்பவருக்கு கனவில் தோன்றி நான் குடியிருக்கும் இந்த இடத்திலே பெண்கள் நீராடுகிறார்கள் இவர்கள் சுத்தமான முறையில் வந்து நீராடுவதில்லை. நான் இவ் இடத்தில் இருக்கவில்லை நான் காட்டுக் குழைகளை முறித்துக் கொண்டு போய் ஒரு இடத்திலே இருப்பேன் இங்கே வந்து பூசையை செய்யுங்கள் என்று கூறிவிட்டு காட்சியளித்து சென்றார்.

அப்போது பொன்னையா அந்தக் கூழாமரத்தடியில் சென்று பார்வையிட்டபோது அந்த இடத்தில் கற்கள் எதுவும் இல்லை அப்போது ஏனைய மூவருடனும் உரையாட மரக்கொப்பு வழியால் சென்று கொண்டிருந்தபோது ஒரு ஆற்றங்கரையிலே மருதம் மரத்தடியில் அந்தக்கற்கள் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தன. எனவே அந்த இடத்திலே அவர்கள் பூசைகளை தொடர்ச்சியாக செய்வதற்கு ஆயத்தம் செய்தார்கள். அப்போது அந்த மருத மரத்தடியில் தோடை மரங்களும் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தன. அப்போது அவர்கள் அந்தப் பிள்ளையாரை தோடையாற்றுப் பிள்ளையார் என்று பெயர் சொல்லி அழைத்தனர்.

அது மட்டுமல்லாது இந்த நான்கு குடும்பங்களும் மாதந்தோறும் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூசைகளை நடாத்தி வந்தார்கள். அப்போது அதிலே திருவெம்பா, பிள்ளையார் கதை போன்ற இரண்டு விரதங்களை அனுஷ்டித்து வந்தனர். அதில் திருவெம்பா பாடலை பாடுவதற்கு தெய்வேந்திரப்பிள்ளை அவர்களும், விநாயகமுர்த்தி என்பவரும் பாடிக்கொண்டு வந்தார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பின்னர் இவ் ஆலயம் விரிவடைந்து மக்கள் கூட்டம் பெருகி விவசாயங்கள், உயிரினங்கள் என்பனவும் பெருக்கம் ஏற்பட்டு ஒரு பக்கமையான கிராமமாக காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் இவ் ஆலயத்திற்கு நிர்வாகம் தெரியப்பட்டது.

1987 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலில் இந்த ஆலயத்திற்கு நிர்வாகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அப்போது தலைவராக விக்னேஸ்வரன் அவர்களும் செயலாளராக புலேந்திரராசா அவர்களும், பொருளாளராக பரமலிங்கம் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டு இவ் ஆலயத்தினை வழிநடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். 1988ம் ஆண்டு கோயில் பூசகராக இருந்த பொன்னையா என்பவர் மரணமடைய அவருடைய மகனாக சிவப்பிரகாசர் என்பவர் பூசைகளை நடாத்திக் கொண்டு வந்தார்.

அதன் பின்பு இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு பின்னர் இந்த ஆலயத்தை எல்லோருமாகச் சேர்ந்து சின்னக் கொட்டகை அமைக்கப்பட்டு மக்களிடையே நிதிகள் திரட்டப்பட்டு ஆலயத்துக்கு அத்தியாவசியப் பொருட்கள் வாங்கப்பட்டு பூசைகள் நடாத்திக் கொண்டு வந்த சந்தர்ப்பத்தில் சிவப்பிரகாசர் 1990ம் ஆண்டளவில் இறைவனடி சேர்ந்தார். இவரின் மகனான சண்முகநாதன் என்பவர், தொடர்ச்சியாக பூசைக் கடமைகள் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

அதற்குப் பின்னர் 110 குடும்பங்கள் தற்போது இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆலயங்கள் நிரந்தரமாகப் புனரமைக்கப்பட்டு இரண்டு வெளிக்கட்டங்களும் கட்டப்பட்டுள்ளன. தொடர்ச்சியாக 110 குடும்பங்கள் நாள் தோறும் நித்திய பூசைகளை நடாத்திக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அது மட்டுமன்றி ஆனி உத்தர தினத்தில் திருவிழாவும் ஆண்டுக்கொரு முறை நடாத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கிராமம் பிள்ளையார் ஆலயத்தின் அருளால் வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

2015ம் ஆண்டு உள்ள நிர்வாகங்களாக தலைவர் செந்தூரன் அவர்களும், செயலாளர் தசீகரன் அவர்களும் அதனைவிட 09 உறுப்பினர்களும் ஆலோசகராக ராசேந்திரமும் கடமையாற்றி கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ் ஆலயத்தில் அற்புதங்கள் பல நிகழ்ந்தேறுகின்றன. அதாவது ஆற்றங்கரையிலே திருவெம்பாவை நடந்த போது 10 பூசைகள் நடைபெறும். அதில் முதல் நாள் கும்பம் வைக்கப்படும். இந்த 10 நாட்கள் திருவெம்பா முடிவடைவதற்கு முன்னர் இந்தக் கும்பத்தில் மேல்நோக்கி நீர் பாயும் அப்போது அந்தக் கும்பத்தின் மேல் 6 அடி உயரத்தில் நீர் பாயும். இந்த ஆறு நயினாமடுவில் ஆரம்பித்து முத்தையன்கட்டு பிரதான ஆறாகும். இவ் ஆறு பாய்கின்ற போது கும்பத்தின் மீது வைக்கப்பட்ட பொருட்களான தேங்காய், மாவிலை, செம்பு, சந்தனம், விபூதித்தட்டு என்பன விலகிச் செல்லாது.

அதனை விட பிள்ளையார் ஆலயத்தில் இருந்து இரண்டு பக்கமும் 1கி.மீ உயரத்தில் இருக்கின்ற மருதமரங்களை எந்த ஒரு சக்தியாலும் வெட்டிக் கொண்டு போக முடியாது அவ்வாறு செல்வதாக இருந்தால் அந்த மரத்துக்கும் ஆலயத்திற்கும் பூசைகள் செய்து விபூதி, சந்தனம் தரித்த பின்பு தான் வெட்டிச் செல்ல முடியும். அதனை விட பெண்கள் இந்த ஆலயத்தின் மேடையில் இருந்து தேவாரம் பாட முடியாது. அப்படிப் பாடிய ஒரு பெண் தேவாரம் பாடிய பின்பு எழும்ப முடியாமல் இருந்தது என்றும் பின்னர் அந்தப் பூசகரினால் விபூதி அணிவித்த பின்பு தான் இந்த இடத்தில் இருந்து அகற்ற வேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. அதனை விட இந்தக் கிராமத்தில் எந்தவொரு கருமங்கள் செய்வதாக இருந்தாலும் பண்மோ, பொருளோ எடுத்து வைத்துத் தான் தொடங்க வேண்டும் அவ்வாறு தொடங்காவிடின் அது நிறைவேறாது என்பதாகும்.

தற்போது நிர்வாகங்களாக தலைவர் ரவீந்திரன், செயலாளர் சத்தியசீலன், பொருளாளராக எழிலன் அவர்களும் நிர்வாகத்தை சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றனர். ஆகவே இவ் ஆலயம் பெரியமடு கிராம மக்களின் வாழ்வியலிலும் நகர வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்ட ஒரு எழுச்சியுள்ள ஆலயமாக திகழ்ந்து கொண்டு வருகின்றது.

நி.விரியங்கா

தரம் 13
வ/நெடுங்கேணி மகாவித்தியாலயம்

வன்னிப் பிரதேச கோயில்களின் தொற்றும் தொடர்பான மரபு வழிக் கதைகள்

கோயிலின் தொற்றும் தொடர்பான கதை ஒன்று 1

வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் ஆலயம்

வன்னிப் பிரதேசத்தின் மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் வற்றாப்பளை கண்ணகியம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. வற்றாப்பளை நந்திக் கடலோரத்தில் அமைந்துள்ள வயல்வெளிகளில் இடைச்சிறுவர்கள் தமது மாடுகளை மேய்ப்பதற்காகச் செல்வர். ஒரு நாள் வழக்கம் போல மாடுகளை மேயவிட்ட பின்னர் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது அவர்களை நோக்கி வெள்ளைத் தலையுடனும் தளர்ந்த நடையுடனும் கையிலுள்ள தடியை ஆதாரமாக ஊன்றியபடி வயதில் முதிர்ந்த பெண்ணொருத்தி வந்தார். அவரை வரவேற்ற இடைச் சிறுவர்கள் அருகிலுள்ள வேப்ப மரத்தடியில் உழவுக் கலப்பைக்கு வெட்டியுள்ள வேப்பங்குற்றி மேல் இருத்தினர். தனக்குப் பசி எனப்பாட்டி கேட்டவுடன், பகுக்களில் பாலைக் கறந்து அவசரமாகப் பொங்கி பொங்கலைப் படைக்க அருகிலுள்ள மரத்தடியில் இலைகளைப் பிடுங்கி பாட்டியிடம் கொடுக்க அவற்றை கோர்வை செய்து தட்டாக்கினாள். இதில் தனக்குப் பொங்கலைத் தருமாறு கேட்டு சந்தோசமாக சாப்பிட்டாள்.

களைப்பு நீங்கிய பாட்டி தன் தலையிலுள்ள பேன்களை எடுக்குமாறு இடைச் சிறுவர்களை கேட்டாள். இடையர்கள் அவளது தலை மயிரை விரித்த போது பல கண்கள் இருப்பதைக் கண்டு பயந்து ஊர் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினர். ஊர்மக்கள் வந்து பார்த்தபோது பாட்டி அவ்விடத்தில் இல்லை. பாட்டி இருந்த இடத்தில் வேப்ப மரம் தழைத்திருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். பாட்டி இருந்த வேப்பமரத்தடியில் கோயிலமைத்து வருடந்தோறும் வைகாசி மாத பெள்ளை தினத்திற்கு அண்மையில் வரும் திங்கட்கிழமையில் பொங்கல் வைத்து வழிபடுகின்றனர்.

கோயிலின் தொற்றும் தொடர்பான கதை ஒன்று 2

வனியா ஸ் கந்தசுவாமி கோயில்

ஜயம்பிள்ளை வேலுப்பிள்ளை என்றும் சந்நியாசியார் தமது இருபதாவது வயதில் யாழ்ப்பாணம் தும்பளையிலிருந்து வவுனியாவுக்கு வந்தார். இவர் கதிர்காமம் சென்றபோது இவரது கனவில் தோன்றிய முருகப்பெருமான் “நீ திருச்செந்தூருக்குப்போ, அங்குள்ள குருக்கள் உன்னிடம் ஒரு வேல் தருவார், அதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து பூசைசெய்” என்றார். அதன்படி அவர் திருச் செந்தூருக்குச் சென்று வேலினைப் பெற்றுக் கொண்டு வவுனியா வந்தார். காடாகிக் கிடந்த வவுனியாவில் ஒரு கொண்டல் மரத்தைச்சுற்றிய பகுதியைத் துப்பரவாக்கிக் காட்டுத் தடியினால் சிறு ஆலயம் அமைத்து ஓர் அர்ச்சகரை நியமித்துப் பூசை செய்தார். இவ்வாலயம் பின்னர் நிரந்தர கற்கோயிலாக மாற்றப்பட்டது.

கோயிலின் தொற்றும் தொடர்பான கதை ஒன்று 3

புதூர் நாகதம்பிரான் ஆலயம்

விவசாயி ஒருவரின் வீட்டில் மனைவிக்கு முத்தது பெண்குழந்தையும் இரண்டாவது பாம்பும் பிறந்தது. பெண் குழந்தையைத் தாய் பிரிய பிரியமுடன் வளர்த்தாள். பாம்பின் மீது தந்தை பாசமுடன் இருந்தார். அடுப்படி, திண்ணை, படுக்கையறை எல்லாம் பாம்பு திரிந்தது. முகட்டு வளை, தீராந்தி முழு இடமும் பாம்பு ஒடி வளர்ந்து வந்தது. பெண்ணுக்குத் திருமணம் பேசி வந்தோர் பாம்பைப் பார்த்து அஞ்சினர். எனவே தாய் பாம்பை அடித்துக் கொடுமை செய்தாள்.

பெண்ணுக்குத் சீதனமாய்ப் பெரும் சொத்தைக் கொடுத்தனர். அதனால் பாம்பு கோபித்துக் கொண்டு பக்கத்திலிருந்த தங்களது காணியில் மரத்தில் ஏறிக்கிடந்தது. பாம்பாகிய குழந்தையைக் காணாது தேடி வந்த தந்தை அப்பாம்பு தங்கிய இடமே புதூர் என்பர். இங்கு காணப்படும் புத்துமன்ன் ஆலகால விடத்தையும் நீங்கும் சக்தி வாய்ந்தது என்று பூரணமாக இங்குள்ள மக்கள் நம்புகின்றனர். இதனைப் புதிர் என்றும் கோயில் மருந்து என்றும் அழைப்பர்.

கோயிலின் தோற்றும் நொடர்பான குதை ஒன்று 4

புதுக்குடியிருப்பு கந்தசுவாமி கோயில்

வன்னியிலுள்ள பழைமை வாய்ந்த ஆலயமாகத் திகழ்வது புதுக்குடியிருப்பு கந்தசுவாமி கோயிலாகும். கணபதியார் (அடம்பனார்) எனபவர் ஒரு மரத்தடியில் ஞானவேல் ஒன்றை ஸ்தாபித்து பூசை செய்து வந்தார். ஆலயத்தில் கிணறு வெட்டியும் கற்பார். வந்ததால் நீரூறுவில்லை ஒரு முறை புதுக்குடியிருப்பில் கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. ஒரு சில கிணற்றிலிருந்து பங்கீட்டு முறையில் நீர் வழங்கப்பட்டது. பூசகர் நேரம் தாழ்த்திச் சென்றமையால் நீர் கிடைக்கவில்லை. கவலையுடன் திரும்பிய அவர் மாலைப் பூசைக்கு ஆலயக் கிணற்றிலிருந்து நீர் கிடைத்தால் செய்வதாகவும் அல்லது தற்கொலை செய்யப்போவதாகவும் கூறி ஆலயத்திலேயே படுத்துக் கொண்டார். மாலையில் கற்பாறை வெடித்து சத்தம் கேட்டுக் கிணற்றைப் பார்த்த போது அதற்குள் நீர் இருப்பதைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்து பூசை செய்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

கோயிலின் தோற்றும் நொடர்பான குதை ஒன்று 5

கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் ஆலயம்

குழும முனைக் கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் கோயில் கொண்ட வரலாற்றுக்கும் குதை உண்டு. பாரத கண்டத்திலிருந்து பட்டாணி ஒருவன் மூன்று பிள்ளையார் விக்கிரகங்களை படகில் ஏற்றி வந்தான். அதே படகில் கருவாட்டுச் சிப்பங்களும் இருந்தன. கருவாட்டு நாற்றம் பொறுக்க முடியாமல் ஒரு விக்கிரம் செம்மலையில் இறங்கி குழும முனையைச் சேர்ந்தது. இன்னொன்று கொட்டகர் கேணியையும் மற்றையது அமெரி வயலையும் அடைந்தன. குமிழு முனையில் மருதடி வயலில் விவசாயிகள் அதிசயப்பட்டனர். களைத்துப் போன அவர்கள் நித்திரையாயினர்.

விநாயகப் பெருமான் கனவில் தோன்றி “தம்பிமாரே நான் தூற்றாப் பொலியுள் மறைந்திருக்கின்றேன், என்னைத் தேடிப் பட்டாணி ஒருவன் வருவான், நெல்லுக்குள் உரைகல் தவிர வேறு கல் இல்லையென்று கூறவும்” எனக்கூறினார். பட்டாணி வந்தபோது விவசாயிகள் அப்படியே கூறினர். அவன் திரும்பிப் போய்விட்டான். விவசாயிகள் அவ்விக்கிரகத்தைக் கொட்டுக் கிணற்றியில் பிரதிஷ்டை செய்தனர். சிறுகோயில் அமைத்து வழிபடத் தொடங்கினார். அன்று தொடக்கம் ஊர் செழிக்கத் தொடங்கியது.

“காட்டு மிருகங்கள் அச்சமில்லை கன்று

காலிகள் ஊரினில் சேதமில்லை

வீட்டுச் சனங்கள் செழிக்க மும்மாரி

தேசமெங்கும் நித்தம் பெய்ததடி”

இதனையறிந்த பட்டாணி வந்து விக்கிரகத்தைக் கண்ட துண்டமாக வெட்டிச் செல்கிறான். செல்லும் போது இரத்தம் கக்கி இறந்தான்.

கோயிலின் தோற்றும் நொடர்பான குதை ஒன்று 6

புளியம் பொக்கணை நாகதம்பிரான் கோயில்

விவசாயி ஒருவனுக்கு நீண்ட நாட்களாகப் பிள்ளைகளில்லை. ஒருநாள் அவன் மனைவி ஏழுபாம்புக் குட்டிகளை ஈன்றெடுத்தாள். பாம்புக் குட்டிகள் பெரிதாக வளர்ந்து வீட்டின் எல்லா இடங்களிலும் ஊர்ந்து திரிந்தன. இவற்றின் தொந்தரவை சகிக்க முடியாத

விவசாயின் மனைவி “போய்த் தொலையுங்கள் சனியங்களே” என்று விரட்டினாளாம். விரட்டப்பட்ட பாம்புகள் வன்னியின் வெவ்வேறு ஊர்களில் தங்கின. அவ்வாறு தங்கிய இடங்களில் காலப்போக்கில் நாகதம்பிரான் ஆலயங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவ்வாறு உருவான ஆலயமே புளியம் பொக்கணை நாகதம்பிரான் கோயிலாகும். பாம்புகள் சென்ற பாதையை கார்க்கோடகள் சென்ற பாதை எனக்கூறி அப்பாதையில் நெல் விளைவதில்லை என ஊர்மக்கள் நம்புகின்றனர்.

மு.ஜஸ்மிதா

தரம் 13

வ/நெடுங்கேணி மகாவித்தியாலயம்

வாழ்க்கை என்பது அழகிய சித்திரம்

மனிதா மனிதா மனிதா
துவண்டு போவது ஏன்டா?
துணிந்து நின்று பாரடா!
துன்பம் என்பது தூசடா!! ()

வாழ்வு என்றால் வசந்தம் - அது
என்றும் இருந்தால் இன்பம்
என்பது உனது எண்ணம் - அது
எப்படி அமையும் கூறடா? ()

இரவும் பகலும் இயற்கை
இது இல்லாதெப்படி வாழ்க்கை
மேடு பள்ளம் பாதையில் அதில்
போவது தானே சாதனை ()

உயர்ந்தே நிற்குது பனைமரம் - அது
உயர்ந்து எப்படி பயன்தரும்
மண்ணைக் கிழித்து எழுந்தது வந்த
துயலுக் கடந்து முளைத்தது ()

பத்து மாதம் சுமந்தாளே அவள்
பட்ட துயரம் உணர்ந்தாயா?
எட்டிப் பார்க்கும் துயரெல்லாம்
எங்கோ மறையும் துணிந்தெழு!

வாழ்க்கை என்பது வரலாறு அதை
வாழ்ந்து வரைந்து நீ பாடு
வரையும் கோடுகள் துயரெல்லாம் - வரும்
சித்திரமென்பது சிறப்பாகும்!!!

திரு.செ.இஸ்ரூமிகாந்தன்
கனகராயன்குளம் வடக்கு,
கனகராயன்குளம்

காசாரப்பேரவை, பிரதேச செயலகம் - வவனியா வடக்கு
வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் கதைகளினுடோக
வரலாற்று மீட்ரூவாக்கம்

ஒரு சமூகம் தனது எதிர்கால இருப்பை நிலை நிறுத்துவதற்குக் கடந்த கால வரலாற்றில் அக்கறை செலுத்துவதும் அதனை எதிர்கால சந்ததிக்கும் கையளிக்கும் வகையில் வெளிக் கொணர்வதும் பதிவு செய்வதும் நிகழ்காலத்தில் அவசியமாகின்றது. ஒரு சமூகத்தினுடைய அரசியல், சமூக பண்பாட்டுப் பதிவேடுகளாக விளங்குபவை நாட்டார் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வன்னிப் பிரதேச வரலாறுகள் பல எழுதப்பட்டுள்ளன. நாட்டார் இலக்கியங்களினுடோக வடிவமைக்கப்பட்ட சமூக வரலாற்றில் அண்மைக்காலமாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதை அவதானிக்கலாம்.

தாழ்வுற்று வறுமை மிகுந்து விடுதலையின்றி நிற்கும் ஒரு சமுதாயம் தன் கடந்த கால வரலாற்றைப் பின்னோக்கிப் பார்ப்பது வழக்கம். அப்படிப் பார்க்கும் போது விடுதலைக்கு ஒளி விளக்காகத் திகழ்ந்த ஆட்சியாளர்களை நினைவு கூர்வது வரலாற்று நியதி. இங்ஙனம் பெருமித்துடன் நினைவு கூறப்படும் மாவீரனே வன்னி நாட்டின் இறுதி மன்னாகத் திகழ்ந்த பண்டார வன்னியன். இன்று பண்டாரவன்னியன் ஈழத் தமிழினத்தின் அடையாளமாகவும் விடுதலை வேட்கையின் குறியீடாகவும் போற்றப்படுகின்றான். பண்டாரவன்னியன் ஒல்லாந்தருடைய ஆட்சிக்காலத்திலே தனது அரசுரிமையை நிலை நாட்டினான் என்பது வரலாற்றுண்மையாகும். ஏனெனில் ஒல்லாந்தர் சாயவேர் திறையாகத் தரும்படி கேட்டபோது பண்டாரவன்னியன் அதை நிராகரித்தான் என்பதை இங்குள்ள கதை மூலம் அறியலாம். இதன் மூலம் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆட்சியாளர்களுடன் வன்னித் தலைவர்கள் முரண்பட்டே நடந்து கொண்டனர் என்ற உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவராகிறோம்.

மேலும் கற்சிலைமடு எனும் இடத்தில் நடைபெற்ற போரும் பண்டார வன்னியனது வீர வரலாற்றைப் புலப்படுத்தி நிற்கிறது. ஒரு வீரன் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடாமல் இருக்கக் கூடாது எனும் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த பண்டார வன்னியன், குறைந்த ஆயுத பலமுள்ளவர்களுடன் போராடக் கூடாது. அவ்வாறு போராடி வெற்றி பெற்றாலும் அது உண்மையான வெற்றியாக அமையாது என்பதையும், கப்டன் டிரிபேக்கின் படையினருக்குப் புரிய வைத்தவனாகவும் வினங்குகின்றான். பண்டாரவன்னியனது கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே கப்ரண்டிரிபேக் போர் செய்ய அழைத்தமையும், அதில் பண்டாரவன்னியனது படைகள் வெற்றி பெற்றமையும், பண்டார வன்னியனது யுத்த தர்மத்தையும் சிறந்த வீரத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இலங்கையில் வீரஞ்செறிந்த மன்னர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் வன்னியர்கள். இவர்களுடைய வீரத்தைக் கண்டு போர்த்துக்கேயரும், ஒல்லாந்தரும் அஞ்சினர். எனினும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது வன்னியில் கொந்தளிப்பான அமைதியற்ற நிலையே காணப்பட்டது. வன்னித் தலைவர்களின் ஆட்சிக்குப் பழக்கப்பட்ட மக்கள் அந்நியர் ஆட்சியை விரும்பவில்லை. ஆங்கிலேயருடைய ஆட்சி வன்னியினுடைய வரலாற்றில் மட்டும் இலங்கை வரலாற்றிலும் முக்கிய காலமாக விளங்குகிறது. இதனால் தான் அந்நியரை அழிக்க அஞ்சாது போரிட்ட போதும் பண்டாரவன்னியனால் வீர மரணத்தையே தழுவ முடிந்தது. பண்டார வன்னியனது ஆட்சிக் காலத்தில் ஆங்கிலேயத் தளபதியாக இருந்தவன் கப்டன் டிரிபேக் என்பதும் ஆங்கிலேயருக்கும், பண்டார வன்னியனுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போர், போரில் உபயோகித்த ஆயுதங்கள், யுத்த தந்திரங்கள் என்பவற்றையும் இக்கதைகளின் வழியே நாம் அறிய முடிகிறது.

மேலும் குருவிச்சிநாச்சி பண்டாரவன்னியனது காதலி என்பது பலராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. பண்டாரவன்னியன் போருக்குப் போகும் போது இவள் நெடுநாள் பழுதடையாமல் இருக்கும் பொரி விளங்காய் என்னும் தீன்பண்டம் தயாரித்துத் தன் தோழி

மூலம் பண்டார வன்னியனுக்குக் கொடுத்து அனுப்பினாள் என்பது நாட்டார் கதை தரும் செய்தி. போருக்குப் போகின்றவர்கள் பாசறை அமைத்து அதிலே தங்கியிருந்து போர் செய்வது வழமை. வரலாற்றுப் போர்கள் பல இவ்வாறாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. வன்னிப் பிரதேசத்திலும் இவ்வாறான வழமை காணப்பட்டதோடு தூது அனுப்புதல் என்ற விடயமும் இங்கு பேணப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

தந்தை இறந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகாததாலும் ஆங்கிலேயரை வன்னியிலிருந்து விரட்டிய பின்பும் தான் திருமணம் செய்ய முடியும் எனப் பண்டாரவன்னியன் கூறியதிலிருந்து அன்னை பூமியை அந்நியர் கையிலிருந்து மீட்கப் போராடும் தேசப்பற்று புலப்படுவதோடு இங்கு நாம் ஒரு வரலாற்று உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியவராகிறோம். தந்தை இறந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகவில்லை என்றால் தந்தை உயிருடன் இருக்கும் போதே பண்டாரவன்னியன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளன. ஏனெனில் தந்தை இறந்த ஒரு வருடத்துக்குள்ளேயே ஆங்கிலேயருடைய போரில் பண்டாரவன்னியனும் வீர மரணத்தைத் தழுவிக் கொள்கின்றான். ஒல்லாந்தருடைய காலத்திலே தனது பதினெட்டாவது வயதில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற அவன் 34 ஆவது வயதிலே இறக்கும் வரை திருமணம் செய்யாமலும் இருந்திருக்கிறான். தாய் நாட்டுக்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்த தன்மான வீரனே பண்டாரவன்னியன் என்பது வரலாறு தரும் செய்தியாகும்.

இது மட்டுமன்றி ஒட்டுசுட்டானுக்கு அண்மையிலுள்ள காதலியார் சம்மளங்குளம் பண்டாரவன்னியனது காதலையே குறிக்கிறது. அத்தோடு சம்மளங்குளத்தை ஊடறுத்துச் செல்லும் குருவிச்சை ஆறும் பண்டாரவன்னியனது காதலியான குருவிச்சி நாச்சியின் பெயரையே குறிக்கின்றது என்பதும் கதைகளினாடாக அறியப்படும் வரலாறாகும். காதலியார் சம்மளங்குளமும் குருவிச்சை ஆறும் இன்று வரை அதே பெயருடன் நிலைத்திருப்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது. இவ்வாறான நாட்டார் கதைத் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு வன்னியினுடைய வரலாறும், பண்டாரவன்னியனது வரலாறும் எழுதப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் எந்த ஒரு நாட்டையும் அந்நியர் ஆளுகின்ற போது ஆளுவோருக்கும் ஆளப்படுவோருக்குமிடையே கருத்து முரண்பாடுகள் ஏற்படுவது இயல்லே. வன்னிப் பிரதேசத்திலும் இவ்வாறான நிலைமை காணப்பட்டுள்ளது. இதனையும் கதைகள் சித்தரிக்கின்றன. ஆங்கில ஆட்சியாளருக்கு எதிராக தண்ணீருற்று மக்கள் நடத்திய போராட்டத்தை கழகஞ் சண்டையினாடாக அறிய முடிகின்றது. இந்தச் சண்டைக்குக் காரணம் உடையார்களும் முதலிமார்களுமாவர். இவர்கள் ஆங்கிலேயருக்குச் சேவகம் செய்து வந்தனர். அத்தோடு ஆங்கிலேயருடைய கையாட்களாகவும் இருந்தனர்.

இவர்கள் ஆங்கில ஆட்சியாளர்களுடன் சேர்ந்து காட்டுராசாவின் தலைமைத்துவத்துடன் மோத வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தே இப்போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கின்றது. காட்டுராசா என்றால் காட்டுக்கு அரசன் என்று பொருள்படும். ஆங்கில நிர்வாகிகள் இவரை அவமானப்படுத்துவதற்காக இவ்வாறு அழைத்திருக்கலாம். கதிர்வேல் வினாசி என்பதே அவருடைய பெயராகும். இங்கு கோட்டன்துரை என்பவரையும் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. துரை என்றால் ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் நிர்வாகி அல்லது அரசாங்க பதவிகளில் இருந்தவர்களைக் குறிப்பதாகும். கோட்டன்துரை என்ற பெயர் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் அது உதவி அரசாங்க அதிபரையே குறிக்கிறது எனலாம். இன்றைய நிலையில் துரை என்ற சொற்பயன்பாடு வழக்கிலில்லை. அரசாங்க அதிபர் என்ற காணப்படுகின்றது. இது வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியே எனலாம்.

முதலிமார்கள், விதானைமார்கள் மற்றும் உடையார்கள் பதவி பெறுபவர்கள் ஆங்கில ஆட்சியாளர்களின் சேவையாளர்களாக இருந்தமை ஒரு வெளிப்படையான உண்மையாகும். இன்றைய காலத்தில் உடையார், முதலியார் போன்ற பதவிகள் இல்லை. விதானையார் என்ற பதவியே காணப்படுகிறது. அக்காலத்தில் அவரின் கல்வித்தகைமையோ தராதரங்களோ

இப்பதவிக்கு முக்கியமானதாகக் கருதப்படவில்லை. தற்போது விதானையார் என்ற பதவி போட்டிப் பர்த்சைகளின் மூலமும், நேர்முகப்பர்த்சையின் மூலமுமே தெரிவு செய்யப்படுகிறது.

கழகஞ் சண்டையின் படி தண்ணீருற்றில் இடம்பெற்ற போராட்டம் மூன்று கட்டமாக இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வளவு முக்கியமான போராட்டம் ஏன் கழகஞ் சண்டையை மையப்படுத்தி இடம்பெற்றுள்ளது என்பதற்கான வரலாற்றுப் பின்புலத்தைப் பார்க்கும் போது கழகு என்பது ஆங்கிலேயர்து காலத்திலே வன்னி மக்களது முக்கிய வளமாகக் கருதப்பட்டது. மூல்லைத்தீவிலிருந்து தென்னிந்தியாவுக்குப் பாக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதை ஹாயிஸ் அவர்களது நிர்வாக அறிக்கையிலே காணக்கூடியதாயுள்ளது. எனவே இவ்வாறான வளத்தை அழித்து வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கிலேயே கழகஞ் சோலையை அழித்துள்ளனர் என்ற வரலாற்றுண்மை எமக்குப் புலனாகிறது.

மேலும் அண்மைக் காலத்தில் வன்னிப் பிரதேச வரலாற்றுணர்வில் முக்கிய இடம்பெற்று வரும் பெண் பற்றிய கதையாக “ஆனைகட்டிய அரியாத்தை” எனும் கதை விளக்குகின்றது. பெண்கள் போராளிகளாக முகிழ்த்துக் கிளம்பும் கால கட்டத்தில் போராட்டம் மிக உக்கிரமாகக் காணப்பட்ட வன்னிப் பிரதேசத்திலே அரியாத்தை எனும் வரலாற்றுப் பாத்திரம் மீள்கண்டு பிடிப்பாகும். நிலவுடைமைச் சமுதாய அமைப்பிலே பெண்ணை ஒரு பொருளாகவே மதிக்கவில்லை. ஆனாலும்கொரு நீதி, பெண்ணாலும்கொரு நீதி என வகுக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்கெதிராக பெண்ணும் சம அந்தஸ்தை உடையவளே என்ற அடிப்படையில் படைக்கப்பட்டதே அரியாத்தை எனும் பாத்திரமாகும். இது மட்டுமன்றி மனைவிக்காகக் கணவன் உடன்கட்டை ஏறிய முதலாவது சம்பவம் இதுவாகும். பொதுவாகக் கணவன் இறந்த பின் மனைவிமார் உடன்கட்டை ஏற்றுவதையே காலங்காலமாக நாம் இலக்கியங்களினாடாக அறிந்துள்ளோம். எனினும் கணவன் உடன்கட்டை ஏறிய வரலாற்றுப் பதிவை ஆனை கட்டிய அரியாத்தை என்னும் வன்னிப் பிரதேச நாட்டார் கதையிலேயே காணலாம். எனினும் பெண் முன்னேறுவதை சமுதாயம் ஏற்காது. ஆனையை அடக்கிய அரியாத்தைக்கு நஞ்சு கொடுத்துக் கொல்கின்றனர். கணவனும் உடன்கட்டை ஏற்றுகின்றான். இவ்வாறான சம்பவங்கள் பலவற்றை அறிகிறோம்.

வன்னி நாடு யானைகளுக்குப் பெயர் போன பிரதேசம் என்பதும் வன்னியிலிருந்து இந்தியாவுக்கு யானைகள், யானைத் தந்தங்கள் என்பன ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதையும் அறியலாம். யானைகளைப் பிடித்துக் கட்டும் பணிக்கர் குலமும் வன்னி நாட்டில் வாழ்ந்துள்ளமை நாட்டார் கதைகள் தரும் செய்தி. எனினும் பணிக்கர் குலம் இப்போது அழிந்து விட்டது.

மேலும் வன்னிப் பிரதேசத்திலே பேரரசர்களைத் தவிர குறுநில மன்னர்களும் சில பகுதிகளை ஆட்சி செய்தனர். ஆட்சியாளர்களை வன்னிபம் என்ற பெயரால் அழைக்கும் வழக்கம் காணப்பட்டது. இவ்வாறு ஆட்சி செய்த வன்னிபங்கள் குளங்களைக் கட்டித் தங்களது பெயர்களைச் சூட்டியிருப்பதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது. குளக்கோட்டன் கதை மூலம் இவ்வாறான பல வரலாற்றுத் தகவல்களை அறியக் கூடியதாயுள்ளது. இவ்வாறான வன்னியினுடைய பல வரலாறுகள் நாட்டார் கதைகளினாடாக மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்படுவதை அவதானிக்கலாம்.

ச.சங்கிள

ஆசிரியர்
வ/நெடுங்கேணி மகாவித்தியாலயம்

கலை வாணியே கலையின் இயக்கம்

அவள் கரங்களில் தானே சுரங்கள் பிறக்கும்
பிறக்கும் சுரங்கள் சுருதியை எழுப்பும்
சுருதியில் தானே அகிலம் சுழலும்!

(கலை வாணியே.....)

இசையில் கலந்த ஒலியும் நீயே

ஒலியில் ஒளிரும் அழகும் நீயே
நீயின்றி ஏது இருள் என்று விலகும்
இருள் ஒன்று கூடின் அடைமழை பொழியும்
அடை மழை பொழிந்தால் இலைகளும் துளிர்க்கும்
துளிர்களின் அசைவால் இசையொன்று பிறக்கும்
பிறக்கும் இசையும் உன் செயல் தானோ
உன் செயல் இன்றி அசைவுகள் ஏதோ!

(கலை வாணியே.....)

நாதங்கள் பிறக்கும் இடமும் நதியோ

நாயகி அமர்வது இளம் தாமரை மடியோ
வீணையை மீட்பது விரல்களின் அசைவா
வேல் விழியாளின் கானங்கள் புதிதோ
கொவ்வை இதழ்கள் வடிப்பது பூசமோ உன்
கொவ்வை இதழ்கள் வடிப்பது ரசமோ
உன் கூந்தல் அசைவில் கேட்பது இசையோ
பிரம்மன் படைப்பின் பெரும் துணை நீயோ
பேரின்பம் பெறவே இசை மீட்டிடுவாயோ!

(கலை வாணியே.....)

கலைஞர் :

நிரு.ஒ.நிருஸிங்கநாதன்.
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம்,
வவுனியா வடக்கு.

யாரை எங்கே வைக்க வேண்டும் என்பதில் தெளிவாய் இருங்கள்.

இல்லையெனில் நீங்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருக்க
மாட்டார்கள்.

“நமிழ் நீ எங்கே”

“தமிழ் நீ எங்கே”

1. பன்னெடுங் காலமதாய்

பாரினிலே வளர்ந்த “தமிழே”

அயல் நாடு சென்றதினால்

அடியோடு எனை மறந்தாள்.

2. அமிழ்தினும் இனியவளாய்

என் “தமிழை” நேசித்தேன்
தொலைபேசி அழைப்பினினும்

“தமிழ்” பேச எதிர்பார்த்தேன்

ஆங்கிலத்தில் அவசரமாய்

அடுத்தடுத்து ஏதோ சொன்னாள்

என்க்கேணோ விளங்கவில்லை

என் தமிழ் தானே நீ என்றேன்

யேஸ் என்ற பதில் வரவே

தாங்ஸ் என்றே நிறுத்தி விட்டேன்.

3. பண்பட்ட தமிழிச்சியாய்

பாரினிலே தமிழ் வளர்த்தாள்

பாவாடை சட்டைடையல்லாம்

பழைய மொடல் என்று சொன்னாள்

ஜூன்ஸ்சோடு ரீசேட்டை

எடுப்பாக தான் உடுத்தாள்

இஞ்கிலீசு மொழியினிலே

என்னோடு பேச என்றாள்

இங்கிலீசில் “தமிழ்” உன்பெயரை

எப்படி நான் அழைப்பேன் என்றேன்

ஈ என்றே கணைத்தபடி

இடையினிலே நிறுத்தி விட்டாள்.

4. மம்மி என்றும் டாடி என்றும்

மகள் மாரை அழைக்கவிட்டாள்

அம்மியிலே சம்பலையும்

அரைத்ததெல்லாம் அவள் மறந்தாள்

அரைகுறையாய் முன்கரண்டி

வாய்க்குள்ளே விட்டெடுத்தாள்

அலங்கோலச் சாப்பாட்டை

அவள் ருசித்தே தான் உண்டாள்

“தமிழ்” தானே நீ என்றேன்

தன் கற்றல் வேறேன்றெளாள்.

5. பூவோடும் பொட்டோடும்

போன “தமிழ்” அயல் நாட்டில்

ஒட்டுப் பொட்டோடே

ஓய்யாரமாய் சிரித்தாள்

கால் சலங்கை சிமிக்கி எல்லாம்
கழற்றி அவள் வீசி விட்டாள்
கல்யாணம் கட்டியவள்
போல் இல்லை அந்நாட்டில்
இங்கிலீசுக் காரணைப் போல்
எடுப்பாகத் தான் திரிந்தாள்.

6. ஐயோ! நான் தமிழ்

அயல் நாடு போயிருந்தேன்

அவள் பலனே என் பலனோ

அடியேன் என் முற்பலனோ

அக்சிடன்ரில் அகப்பட்டு

அவள் இறந்தாள் என்று சொன்னார்

ஐயோ! நான் என்ன செய்வேன்

என் “தமிழைப்” பாப்பதற்கு.

கலைஞர் :

திரு. ஓ. திருவினங்கநாதன்.

கலாசார உத்தியோகத்தர்,

பிரதேச செயலகம்,

வவுனியா வடக்கு.

எழுத நினைக்கிறேன்
நினைவுகளை மட்டுமல்ல
நிஜங்களையும் தான்
ஆனால்
என் சிந்தனைகள்
எரிகின்ற தீபமாய்
திசை தெரியாமல்
மனப்புயவிலே அலைக்கழிக்கப்படுகின்றன
குவிக்கப்பட்ட மணவிலே உள்ள
குருணிக் கற்களாய்
நினைவுகள்.
எதை முதல் எழுதுவது
எதை இறுதியில் எழுதுவது என
முதல் எழுத நினைக்கையில்
அது இறுதி ஆனால் என்ன
எனத் தோன்றுகின்றது
ஒன்று இரண்டு மூன்று
என வரிசை இல்லாவிட்டால்
என் நிஜங்கள் அனைத்தையும்
முதல் ஒன்றில் மட்டுமே அடக்கியிருப்பேன்
ஏனெனில்
என்னால் என் நிஜங்களை
வரிசைப் படுத்த முடியாது
துன்பங்களை தூர வைக்கவும் முடியாது
அனைத்தும் ஒரே இடத்திலேயே
வைக்கப்பட வேண்டியவை
என்பதனால் தான்
சற்றுத் தணிந்து
எழுதத் துணிகின்றேன்
அப்போதும் எழுத முடியவில்லை
என்னால் - காரணம்
எனக்கு மட்டுமே சொந்தமான
வார்த்தைகள் சில
பணம் தீண்ணி கழுகுகளால்
களவாடப்பட்டு விட்டன
சரி என்னை ஒதுக்கி
மனிதனைப் பாடுவோம் என்றால்
மனிதத்தைக் காணவில்லை
பின்னர் எதைப் பாடுவது
சில நொடிகள் நிதானித்து மீண்டும்
எழுதத் துடிக்கின்றேன்
என்னைக் காணவில்லை

சே. ராஜகுமார்

அபிவிருந்தி உந்தியோகத்தார்

பிரதேச செயலகம்

வவுனியா வடக்கு

பிரதேச டெல் யற்றும் மாவட்ட டெல் இறைக்கிய விழா - 2019/2020 பயறுபெறுகள்

**மாவட்ட செயலகங்களில்: வனியா
பாலர் பிரிவு**

மொழி மூலம்: தமிழ்

விராநேச செயலகங்கள் விரிவு: வனியா வடக்கு

இலை	போட்டு	பொட்டு	பொட்டு	பொட்டு
கையெழுத்துப் போட்டு	01.ரசிகரன் கேதுஜா	02.உச்சவருமை அபினேஸ்	03.கேசவமேன் தனுஷ்கா	04.சௌணப்பிலை, நெடுங்கேணி
	முத்துமாரிநகர், புளியங்குளம்			மேசைணப்பிலை, நெடுங்கேணி

சிறுவர் பிரிவு

இலை	போட்டு	பொட்டு	பொட்டு	பொட்டு
கவிதைப்பாடல் போட்டு	01.கோகநாதன் கேகிதா	02.சத்தியநாதன் சரணிகா	03.கிருஷ்ணகுமார் டயானி	04.சித்திரவேலு நிசான்
	பழையவாடு வீதி, புளியங்குளம்	முத்துமாரிநகர், புளியங்குளம்	கல்மடு, புளியங்குளம்	முத்துமாரிநகர், புளியங்குளம்
கையெழுத்துப் போட்டு	02.விவேகாணந்தன் ஹனி	03.வசந்தராஜ் வினூஜா	04.விவேகாணந்தன் ஹனி	சேசைணப்பிலை, நெடுங்கேணி
				இந்தியன் குடியிருப்பு, பரசங்குளம்

கணினிடல் பிரிவு

இலை	போட்டு	பொட்டு	பொட்டு	பொட்டு
கட்டுறைப் போட்டு	01.சிறிதரன் கஸ்மீரா	02.றம்வேகா கிருபாகரன்	03..சங்கவி மதிவெதனன்	மனித வாழ்வில் இலக்கியம்
	கனகராயன்குளம் தெற்கு கனகராயன்குளம்	பெரியகுளம், கனகராயன்குளம்	தமிழில் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு	தமிழர் வாழ்வும் கலை இலக்கியமும்

நிலைப்பட்டு வழங்கு மேற்பட விரிவு

குடும்ப எண்	போட்டி	வியரி	முகவரி	இந்தநாள்தேய	பெற்ற நியை
01	பாடல் ஆக்கப் போட்டி	செல்லத்துவரை லக்சமிகாந்தன்	கனகராயன்குளம் வடக்கு கனகராயன்குளம்	கனகராயன்குளம் வடக்கு கனகராயன்குளம்	பெண்ணினம் பொற்றுவோம்.
02	சிறுக்கலைப்போட்டி	சபாபதிப்பிள்ளை சாந்தினி	கனகராயன்குளம் வடக்கு கனகராயன்குளம்	கனகராயன்குளம் வடக்கு கனகராயன்குளம்	ஒன்றுபட்டால்.....

Divisional, District and National Literary Festival 2019/2020 Result Sheet

District Secretariat Office: - Vavuniya

Divisional Secretariat Office: - Vavuniya North

Medium: - Tamil

Primary Section

No	Competition	Name	Address	School	Place
01	Hand Writing Competition	01.Kesavamenan Thanushka	Senaipulavu Nedunkerny	V/Senaipulavu Umayal Vid.	01
		02.Santhirakumar Thikali	Senaipulavu Nedunkerny	V/Senaipulavu Umayal Vid.	02
		03.Rasenran Mahisha	Senaipulavu Nedunkerny	V/Senaipulavu Umayal Vid.	03

Past - Primary Section

No	Competition	Name	Address	School	Place
01	Recitation Competition	01.Erik Epaneshan Kojini	Ramanur Puliyankulam	V/Puliyankulam Primary School	01
		02.Krishnakumar Dayani	Kalmadu, Puliyankulam	V/Puliyankulam Primary School	02
		03. Saththiyanathan Nikirtha	Parasankulam	V/Puliyankulam Primary School	03
02	Hand Writing Competition	01. Niroshan Rathushan	Pillyar Kudijiruppu	V/Puliyankulam Primary School	01
		02.Ruban Rishani	Lycaa Gnanam Village	V/Puliyankulam Primary School	02
		03.Palamayooran Dayanikka	Senaipulavu Nedunkerny	V/Senaipulavu Umayal Vid.	03

கலாசாரப்பேரவை, பிரதேச செயலகம் - வவுனியா வடக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org